

GEMEENTERAADZITTING d.d. 25 SEPTEMBER 2020

=====

VOORZITTER: ... Hoort u mij niet? Nee? Toch? Ja. Dan wachten we nog even tot iedereen zijn plaats heeft gevonden. En dan stel ik voor dat we de zitting openen. Ik wil eerst beginnen met een vraag van de pers, die omwille van de bijzondere omstandigheden vragen of ze een foto mogen maken voor deze ene keer. En ik vraag het aan jullie, maar ik zie daar geen echte tegenstand, dus voilà, bij deze. Ja, leg uw haar allemaal goed, dan komt het in orde. Ja. Goed, voor diegenen die nog zoeken naar gratis Wifi, de stad gratis Wifi, dat is een goed kanaal om op af te stemmen als dat nog nodig is. En ik begin met een aantal mededelingen. Eerst met een droeve mededeling. Wij hoorden over het overlijden van de vader van raadslid Jan Snellings en wij wensen ook onze deelneming aan hem aan te bieden bij dit overlijden. Dan een paar verhinderingen en afwezigheden. De verhindering van Marijke Henne werd verlengd tot 31 december. Dan ziet u dat een aantal onder ons afwezig zijn, onder andere raadslid Van Peteghem die verontschuldigd is om medische redenen, raadslid Anneke Luyckx is verontschuldigd wegens het huwelijk van haar dochter en ook raadslid Hasan Bilici heeft zich verontschuldigd. Hij zal waarschijnlijk iets later zijn – we zullen zien – wegens familiale redenen heeft hij laten weten. Dan zit er in de map, die jullie hebben, een hoogdringende nota “verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, een wijziging aanduiding leden algemene vergadering en voordracht leden raad van bestuur, waar straks schepen De Bruyne iets over zal zeggen. De bijkomende punten 8, 10 en 11 in verband met het stadspark zullen we samen behandelen, zoals ook normaal is en werd gevraagd. En dan stel ik voor, dat we beginnen met de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad van 28 augustus. Ik verwelkom ook nog, voor ik het vergeet, commissaris Hedwig Smet, die de korpschef deze zitting zal vervangen. Goed. Zijn er opmerkingen over het verslag van vorige gemeenteraad? Ik zie geen ... Ah ja, Lore, excuseer. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, ik wou, allé, ik had toch nog een vraag specifiek over de commissie van schepen Heyrman. Dat ging toen over het diversiteitsplan en u had toen aangegeven van ja, kijk, jullie hebben de tijd om 9 dagen daarop tussen te komen. We vonden dat een beetje als fractie toch frappant, dat iets dat heel, ja, waar toch heel lange tijd over gediscussieerd is intern, dat we maar 9 dagen hebben om al onze bedenkingen te geven. En wij wilden vragen om die termijn toch te verlengen.

HEYRMAN: Ja, in eerste instantie is iedereen eigenlijk al vorig jaar uitgenodigd op de denkdag diversiteit. Dus jullie zijn er allemaal aanwezig kunnen zijn. Een aantal van jullie waren daar ook. Dus op zich zijn daar de ideeën verzameld, die nu verwerkt zijn. Het wordt pas echt geagendeerd op mijn commissie volgende maand. Daarom dat ik in draft nu al eens ja, de tekst had laten zien. Als jullie nog een paar dagen extra nodig hebben, is dat geen probleem. We hebben ook gezegd, dat het een levend plan is. Dus er kunnen altijd nog nieuwe acties aangedragen worden. Op zich is dat geen probleem als u later reageert, maar eigenlijk is het al een proces van waar we een jaar mee bezig zijn, dus ... Allé, u weet dat het in ontwikkeling is, maar we hebben al van fracties ondertussen een aantal aanvullingen gekregen. Dus het zijn eigenlijk, het is eigenlijk gebaseerd op alle input die er geweest is op die open denkdag, waar iedereen kon zijn en waar jullie specifiek ook uitgenodigd waren. We geven jullie een maand op voorhand de tekst in draft en dan hebben we gezegd van kijk, 9 dagen om te reageren. Ik denk dat die nu bijna om zijn, maar laat ons zeggen dat wij volgende week woensdag denk ik nog een laatste verwerking gingen doen. Dus als u nog een paar dagen nodig hebt, geen probleem.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan gaan we ... Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u. Ik zou namens onze fractie – maar misschien mag dat ook namens andere fracties zijn – dank willen betuigen. Ik denk dat we allemaal blij zijn, dat we hier vandaag nog eens het politieke debat kunnen voeren met alle raadsleden samen. Maar dat is dan te danken denk ik aan het gastheerschap van Odisee. Maar ik kan mij voorstellen, dat er ook heel wat werk gekropen is door de mensen van de stedelijke administratie, van de stedelijke diensten om dit hier mogelijk te maken. Er is misschien zelfs meer uren tijd in gekropen als het aantal uren dat we hier vanavond gaan spenderen, maar dat is altijd een beetje koffiedik kijken natuurlijk. Maar in ieder geval dank daarvoor.

VOORZITTER: Ja, laten we hopen dat dat niet het geval is. Maar in ieder geval, wij sluiten ons daar allemaal bij aan. Dank u wel aan alle mensen van de technische dienst, van de administratie, al wie zich hier heeft ingespannen om dat hier mogelijk te maken. Goed, dan ga ik eerst toch naar het hoogdringend punt, dat we moesten toelaten in verband met de vereniging, vennootschap en samenwerkingsverbanden, JOS in Sint-Niklaas, wijziging aanduiding leden algemene vergadering en voordracht leden raad van bestuur. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, wij kregen bij monde van de fractieleider van sp.a de vraag om een vervanging te doen. Zij wensen Sara Salarkiya in de raad van bestuur van JOS vzw te vervangen door mevrouw Lou Vink. Die was gisteren ook al aanwezig op onze Gejost. Zeer fijne dame trouwens. En wij hopen uiteraard op een constructieve samenwerking.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier opmerkingen, vragen? Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil hier nu niet de toon zetten voor deze avond, maar nogmaals dank. Dit kwam heel laat. Dus het feit dat jullie dat er nog bij hoogdringendheid op de agenda willen plaatsen, is fijn.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor, dan stel ik voor dat we stemmen.

BURGEMEESTER: Waar blijft die bloempot hé.

VOORZITTER: Ja, stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat lijkt mij eenparig.

BURGEMEESTER: Er waren geen leden van de fractie, die anders wensten te stemmen dan hun voorzitter.

VOORZITTER: Ja, dat is niet nodig deze keer, ja. Dan zijn we aan de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraad van 28 augustus. Waren daar verder nog opmerkingen over? Ik zie geen handen. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 2, politieaangelegenheden, convenant tussen provincie Oost-Vlaanderen en politiezone Sint-Niklaas inzake opleidingen PAULO voor 2020, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, heel kort en ook de volgende politiepunten. Dat is besproken en toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Kunnen wij – als er geen vragen zijn – kunnen wij hierover stemmen? Stemmen wij de punten 2 en 3 tegelijkertijd? Is dat oké? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 4, retributies, wijziging van het reglement op de retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, ook toegelicht op mijn commissie en ik denk niet dat er daar nog vragen waren.

VOORZITTER: Zijn hier nu nog vragen over? Nee, dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Ah, excuseer ja. Ge moet mij een beetje helpen deze keer, want het is een beetje anders. Dus alle fracties, behalve de fractie van PVDA, die zich onthouden. Punt 5, retributies, wijziging van het reglement op de retributie op het parkeren, goedkeuring. En dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Vanavond zijn er drie punten op de agenda, die allemaal gerelateerd zijn met de straat hier 50 m verder, nl. het Brugsken. Het gaat over de verandering van voorrangregels, het invoeren van éénrichtingsverkeer, maximumsnelheid te reduceren tot 30 km/uur en de invoering van een blauwe zone tussen Brugsken en Tereken. Dit punt 5 is specifiek over de retributie. Het retributiereglement over het invoeren van die blauwe zone, terwijl andere punten het verkeersreglement zijn en het parkeerreglement.

VOORZITTER: Ik zie dat er tussenkomsten zijn van mevrouw Bats en mijnheer Maes. Oké, mevrouw Bats, u hebt het woord.

BATS: Ja, ik volg het voorbeeld van mijn fractieleider en ik wil u bedanken voor het schijfparkeren op het Brugsken. Ik denk ... Dat is de blijdschap van het hier mogen zijn. Nee. Ja, dus het is positief. Het schijfparkeren is uiteraard positief. De enkele richting. Ik zou toch gewoon graag nog eens vragen of u met de handelaars tussen Schoolstraat en N70 misschien nog een keer contact kan opnemen omwille van de parkeerplaatsen. Ja, die hadden er liever toch een paar meer. Ik denk dat ze al contact met u hebben opgenomen, maar ik ben niet zeker. Die zouden er graag wat meer willen. En de fietsenstallingen, die geplaatst zijn, worden eigenlijk niet gebruikt. Voilà. Dus dat is eigenlijk gewoon mijn vraag.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Ik geef eerst het woord aan mijnheer Maes en dan aan mevrouw Geerts. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik ga ook positief beginnen hé, want dat moet denk ik vandaag. Ik denk dat de ingrepen, die er gebeurd zijn aan het Brugsken, dat die absoluut positief zijn. Ik heb dat ook al op de commissie gezegd. En ik heb ook deze week nog met een aantal handelaars gesproken en die ook merken, dat er nieuwe klanten komen omwille van het feit dat er nu die 30 minuten-parking is ingesteld, waardoor dat mensen die willen stoppen, gemakkelijker een parkeerplaats vinden. Maar we gaan – en dat is dan het minder positieve, vind ik – ons onthouden bij dit punt, omdat – en dat heb ik ook al aangekaart op de commissie – omdat ik hier vind, dat we een kans, een opportuniteit missen om wanneer dat we een bewonerszone inrichten aan het Brugsken, om daar ook meteen de Don Boscowijk bij te nemen of op zijn minst toch een aantal straten van de Don Boscowijk. Ik herinner mij in lang vervlogen tijden, toen burgemeester Willockx nog een vergadering organiseerde, een raadpleging van de buurt in de Dobo-zaal, dat er vanuit de buurt al werd aangedrongen om die parkeerdruk echt weg te nemen uit de wijk en ervoor te zorgen dat de mensen uit het ziekenhuis in de omliggende scholen, die daar dan gans de dag konden parkeren en dat die dan beletten dat de buurtbewoners nog parking vinden. Wel, ik vind het een gemiste kans om meteen dat te regelen. En dat er nog altijd geen overeenkomst dan is met het Waasland Shoppingcenter om dat probleem op te lossen. Ja, ik weet niet wanneer dat dat dan gaat gebeuren, maar ik vind wel dat we hier voorrang moeten geven aan de bewoners. En dat had gekund met daar ook de bewonerszone te maken in die buurt. En uiteraard zijn we ervoor dat het Brugsken ook bewonerszone wordt, maar om die reden gaan we ons voor deze punten 5, 13 en 14 onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mevrouw Geerts, u hebt het woord en daarna mijnheer Pannecoucke.

GEERTS: Ik had de schepen al een pluim gegeven op de commissie, maar ik durf het niet nalaten om ze nog eens te herhalen nu. Ik denk dat hier gezegd is, de situatie is zeker verbeterd. Ik zou hem wel willen herinneren aan zijn belofte om inderdaad, wat zie je – en het sluit een beetje aan bij de opmerking van Ilse - dat we toch wel wat signalen krijgen, dat er wat een verschuivingspatroon is. En de schepen heeft toch wel beloofd, dat hij dat ook in cijfers gaat proberen uitdrukken en dat we dat dan ook eens kunnen evalueren hé. Het brengt ook niet op, dat we met z'n allen positief zijn over 't Brugsken, maar we moeten de context ook bekijken. Dus dat wou ik nog even onder de aandacht brengen.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Ja, over 't Brugsken zijn de bewoners ook zeer tevreden en akkoord. Maar toch nog één puntje, schepen. Achteraan het Brugsken, met die parkeerplaatsen die daar gekomen zijn, is het zeer gevaarlijk voor de fietsers. Er gaan er naar links en naar rechts de auto's en de fietsers hebben bijna geen plaats en zeker als er een zwaar voertuig is of een grote camionette is dat zeer gevaarlijk voor die fietsers. Want ik heb het al gezien deze week, dat er al fietsers op dat voetpad rijden. Maar voor de rest is het over het algemeen zeer goed.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Pannecoucke. Als ik het zo hoor – ik stel gewoon de vraag – gaan we er dan mee akkoord, dat de drie punten samen worden gestemd of hebben jullie toch liever apart? Mag het samen? Dat zijn dan de punten 5 van de retributies, punt 13, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeenten en gewestwegen, parkeerregimes en dan punt 14, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeentewegen, wijzigingen en aanvullingen, goedkeuring. Als jullie daarmee akkoord gaan, dan kunnen we die drie punten samenstemmen. Ja, excuseer?

HANSSENS: Voorzitter, heel kort. Ik heb een aantal engagementen aangegaan tijdens de commissie en de vragen, die hier gesteld worden, allé, die beschouw ik mee als deel van dat engagement om die zaken nauw op te volgen en daar ook een terugkoppeling van te geven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Oké. Dan stel ik voor dat we stemmen over deze punten. Wie stemt voor? En dat is iedereen, behalve PVDA die zich onthouden. Voor punt 6 is er geen stemming nodig, het is een kennisneming van het meerjarenplan 2020-2025. Punt 7, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen 2020, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Daar waren een aantal vragen en bedenkingen rond, waar ik dan op geantwoord heb.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Neen? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is CD&V, sp.a, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is de Vlaams Belang-fractie. Punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, activiteiten Cultuurcentrum Sint-Niklaas vzw, wijziging voordracht leden raad van bestuur en dagelijks bestuur, goedkeuring. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, uitgebreid toegelicht op de commissie. En ruim bediscussieerd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn daar nog vragen of opmerkingen over? Neen? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, CD&V, PVDA, sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 9, stedelijke musea, museumcommissie, wijziging samenstelling, goedkeuring. Ook bij schepen Baeyens. Kunnen we overgaan tot de stemming? Wie stemt voor? Dat is iedereen, behalve het Vlaams Belang. En dat is een onthouding als ik het ... Ja, onthouding. Punt 10, leveringen, politiezone, dienstvoertuigen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen? Neen. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, werken, stadswinkel en stadsarchief, inrichting dienst toerisme, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En daar zie ik al een vraag van de heer De Meyer. Zijn er nog vragen? Neen? Dan geef ik het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, in de commissie van augustus werd een presentatie gegeven van hoe het toeristisch infokantoor er ging uitzien en in de commissie van deze maand werd dan dit punt van wijze van gunning, raming en voorwaarden voorgelegd in de commissie.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. En dan geef ik het woord aan raadslid De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, het nieuw toeristisch infokantoor mag voor ons, moet voor ons het visitekaartje worden van onze stad. Mede omwille dat we binnen de voorziene begroting blijven voor dit luik zullen we dit punt met overtuiging goedkeuren. Maar dit neemt niet weg, dat wij onze algemene bezorgdheid toch willen herhalen, dat voor wat betreft de nieuwe stadsvleugel er echt moet over gewaakt worden, dat we binnen de voorziene bedragen blijven en daar zijn we iets minder gerust in. Vandaar dat we deze zorg nogmaals formuleren. Maar het punt van vandaag keuren we met overtuiging goed.

VOORZITTER: Ik dank u, raadslid De Meyer. Ik zie ook dat mijnheer Van der Coelden het woord vraagt. U hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Merci. Ik zou inhoudelijk perfect hetzelfde kunnen zeggen als Jos. Alleen zal ons stemgedrag iets anders zijn. In de lijn met voorgaande stemmingen over de stadswinkel - en dan vooral de laatste stemmingen sinds eind 2018 - zullen wij ons onthouden op dit punt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Geen verdere tussenkomsten meer? Schepen, wenst u nog te antwoorden? Nee? Oké, dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, het Vlaams Belang en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? En dat is sp.a en PVDA. Goed, dan punt 12, samenwerkingsovereenkomst tussen de stad Sint-Niklaas en Bedrijvenparken Sint-Niklaas vzw, goedkeuring. Ook weer bij schepen Somers.

SOMERS: Ja, dat is toegelicht in de commissie en daar waren een aantal vragen, die schriftelijk zijn beantwoord. Dus ik ga ervanuit dat er nu geen bijkomende vragen niet meer zijn.

VOORZITTER: Zijn hier nu nog vragen over? Niet direct, nee. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15, Industriepark-Noord 5a, overname opstalrecht, goedkeuring. En daarvoor zijn we bij schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar tussenkomsten? Nee? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a, PVDA, Vlaams Belang. En wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Punt 16, verkoop gebouwen site Industriepark-Noord +4 en 5a, voorwaarden bestek, goedkeuring. Weer bij schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Kan dat dezelfde stemming? Ja. Joke, is dat genoteerd? Ja, oké. Punt 17, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, intergemeentelijk samenwerkingsverband Erfpunt, verlenging erkenning, beleidsplan 2021-2026, toetreding Zwijndrecht, uitbreiding werkingsgebied Lokeren en Zwijndrecht, goedkeuring. Ik zie al een vraagje van de heer Van Gansen.

VAN GANSEN: Oké. Schepen, dezelfde tussenkomst als op de commissie. Eerst complimenten aan directeur en medewerkers voor het jaarverslag. Toch ook wel heel ambitieus en een beleidsplan. Maar er viel mij één punt op. In 2018 is het werkingsgebied van Erfpunt Waasland uitgebreid met Moerbeke. In 2020 verder uitgebreid met Lokeren en Zwijndrecht. En dan gaat ge in de bizarre vaststelling komen, dat uw Erfpunt Waasland identiek hetzelfde werkingsgebied heeft als uw Erfgoedcel Waasland. En zoals u ook terecht tussenbeide kwam op de commissie, een gewone burger die gaat dat onderscheid nooit van zijn leven maken. Als het over erfgoed gaat, over dat nu over roerend of niet-roerend is, enfin, petato, petato.

Dat is één pot nat. En dan is het vooral bizar, dat er een paar 100 m, dat die mensen in aparte lokalen zitten. En ik besef, dat dat twee verschillende decreten zijn. En ik besef, dat dat twee verschillende ministeries zijn. Maar bon, internationaal leren wij als centra willen excelleren, dan moeten zij functies clusteren. Zoveel mogelijk clusteren. En een paar voorbeelden daarvan zijn Silicon Valley met IT. Die zijn wereldleider geworden, net omdat men functies clusterd bij elkaar. Londen voor bankzaken, hetzelfde. Maar ook in Sint-Niklaas. Jullie doen dat al hé. Jullie hebben ook die visie. Een welzijnshuis. We gaan dat niet verspreiden over heel de stad. Een techniekhuis, bon, we gaan dat niet in 5 verschillende locaties zetten. We gaan die samenbrengen. Dus ja, mijn vraag is dezelfde als op de commissie. Wil u dat ernstig onderzoeken om Erfgoedcel Waasland en Erfpunt Waasland, om die fysiek, fysiek op dezelfde locatie te brengen en bij voorkeur natuurlijk Zwijgershoek, zodat dat kan uitgroeien tot dé hotspot van erfgoed in het Waasland.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Schepen?

BAEYENS: Ja, de grond van uw vraag is natuurlijk niet gek en is relatief voor de hand liggend. De geschiedenis heeft daar voorlopig anders over beslist en is totaal een andere totstandkoming van beide organen zo je wil. En het zal geen evidentie zijn om die zomaar samen te brengen. Maximaal samenwerken, daar wil ik mee garant voor staan, dat dat gebeurt. En dat gebeurt vandaag al. En op een goeie manier. De erfgoedprijs is daar onder andere een voorbeeld van. Ze fysiek samenbrengen, denk ik, dat het water misschien te breed of misschien nog iets te diep zal zijn. Ik ben daar relatief zeker van. En door de totaal andere structuren, zoals je terecht aanhaalt, is het niet zo'n evidentie.

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ik zeg absoluut niet dat dat evident is, maar ik geloof wel in een stukje leiderschap. Ik heb bij verschillende mensen mijn licht opgestoken. En de huidige samenwerking is nu nog een beetje mager hé. Een gezamenlijke digitale nieuwsbrief, één keer een prijs uitdelen, zo gaan wij dat leiderschap in erfgoedwerking hier in het Waasland niet kunnen claimen. Dus ik kan alleen maar mijn vraag herhalen en hopen dat u met heel veel high energy aan de slag gaat voor het erfgoed in het Waasland.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Dan stel ik voor, dat we over dit punt stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 18, overeenkomst tot oprichting van het samenwerkingsverband interlokale preventiewerking regio Eerstelijnszone Waasland Zuid-West, goedkeuring. En daarvoor gaan we naar schepen Heyrman.

Ik zie ... Ja, mevrouw Baeten? U hebt het woord.

BAETEN: Ja, merci. Beste schepen, ik denk dat er heel veel positief te zeggen valt over het feit dat Sint-Niklaas nu in een eerstelijnszone zit in vergelijking dan met vroeger met de lokale drugpunten. En daarom stemmen wij als fractie ook voor. Toch hebben we ook wel enkele bezorgdheden. Met de nieuwe eerstelijnszone krijg je in het Waasland nu noord en zuid. En het valt ook wel op, dat er voor twee totaal andere aanpakken zijn gekozen. Noord kiest ervoor om de Vlaamse middelen samen te poolen en 1,5 kracht aan te nemen, die zich enerzijds op drugs en anderzijds specifiek op algemene zorg inzet over de regio. Terwijl zuid, waar wij deel van uitmaken, kiest om al die middelen te decentraliseren en eigenlijk dat iedereen met die middelen zelf doet en op dat vlak zetten we het bestaande werk voort, maar zijn we niet bezig met die vernieuwing, zoals in noord gebeurt. En allereerst wil ik dus ja, getuigen dat het ik denk belangrijk is om te gaan kijken welk van die twee zones maakt misschien toch het meeste winst en ook de werking te durven bijsturen als dat nodig zou zijn. Ik denk dat er wel overleg gebeurt tussen de verschillende lokale partners, tussen die, allé, binnen onze zone dan. Daar twijfel ik zeker niet aan. Toch schiet voor mij dan toch de aanpak wel tekort. Schepen, Sint-Niklaas kent heel wat organisaties, twee psychiatries die heel veel inspanningen leveren om preventief te werken aan een toch groot probleem. Ik denk dat drugs echt een groot probleem is in deze stad, in deze regio. En helaas stopt die problematiek niet aan de grens. Jongeren, studenten, burgers die in dit circuit zitten, komen binnen en buiten en dus ook die drugs. Schepen, het lijkt mij nu hoogtijd en het moment om het initiatief te nemen om een grondig drugsbeleid uit te tekenen, samen te zitten met scholen, de psychiatries, de juiste instanties, aan tafel te gaan en een geïntegreerd overleg te organiseren, die deze toch wel ernstige problematiek vraagt.

VOORZITTER: Schepen?

HEYRMAN: Ja, er is inderdaad wel degelijk overleg. Nu, wat deze middelen betreft, er zijn natuurlijk dingen die ge als centrumstad doet voor Waasland, bv. wij betalen eigenlijk de persoon voor vroegtijdige drughulpverlening. Een halftijdse bij het GGZ. Maar op zich zijn dat jongeren van heel het Waasland. Nu, wij vonden het zelf niet zo zinvol om één of twee krachten aan te nemen, die dan zowel voor Lokeren, als voor Waasmunster, als voor Temse. We hebben er zowat ervaring in, dat ge dan ja, één, veel tijd zet om rond te rijden, maar dat bv. de problematiek in Waasmunster toch net iets anders is dan in Sint-Niklaas. Dus voor mij bestaat er inderdaad eerder de kracht in overleg. En mocht dat in de andere zone beter lopen, ik heb ook wel begrepen dat er overleg is tussen de zones. Dus zeker samenwerking ja, maar niet door één en dezelfde persoon dan aan te nemen voor die verschillende zones.

Daar geloof ik iets minder in. En ik, ja, ik sluit er ook bij aan, dat de drugproblematiek, dat dat een ernstige problematiek is.

VOORZITTER: Dank u. Geen verdere tussenkomsten meer? Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 19, samenwerkingsovereenkomst met Inter, goedkeuring. En dan gaan we terug naar schepen Heyrman.

HEYRMAN: Toegelicht op de commissie. Geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Zelfde stemming? Kan dat? Oké, dan is het eenparig. Punt 20, samenwerkingsovereenkomst met Jeugddienst Appelsien vzw, goedkeuring. Is dat voor iedereen? Ik ga kijken naar alle fracties. Ja, dan is dat ook eenparig. Punt 21, samenwerkingsovereenkomst met Leerpunt Waas en Dender, goedkeuring. Is dat ook voor iedereen zo? Idem? Dan is dat ook eenparig. Dan zijn we toegekomen aan de ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, bij ordemotie. Zou ik twee minuten schorsing willen vragen voor overleg ten persoonlijke titel met de burgemeester en met collega Merckx. Dus ik denk dat wij beter onze gedrieën ons verplaatsen in plaats van de rest.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Dan met masker ja, in alle veiligheid. Ja, goed. Dat mag drie minuutjes zijn. Ja, ik heb hier gevraagd, ik hoor hier dat sommigen even graag naar het toilet willen, dus laat ons vijf minuutjes nemen dan. Dat is het beste. Vijf minuten schorsing.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, als iedereen terug zijn plaats in kan nemen. Triiiiiiiiiiiiiing! Ja, goed. Ik stel voor dat we terug beginnen. En ik heropen de zitting. We zijn gekomen bij de interpellaties en we beginnen met de interpellatie van raadslid Christel Geerts over de afbakening van de dorpskernen. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, dank u wel. Ik wil mij eigenlijk een stukje verontschuldigen bij de collega's, dat ik hier twee keer op rij dezelfde vraag stel. Maar ik heb het gevoel, dat mijn vraag zo simpel is en dat ik maar niet het antwoord krijg of geen antwoord op mijn vraag. Ik ga het misschien nog even kort duiden, schepen, want allé, de hele filosofie en ideologie, die hebt u mij vorige keer al meegegeven. Maar van waar komt de vraag? Ik ben gevat door mensen, die een bouwproject hadden in de dorpskern en zeggen kijk, wij krijgen geen go van het stadsbestuur, omdat dat niet past in de richtlijnen of in de visie. Wij zitten niet volgens het stadsbestuur in de dorpskern. Oké. Ik heb nadien ook de mail gezien, die naar de architecten van dat dossier gestuurd was. En daar wordt wel degelijk gesproken over de dorpskern. Ik heb het eerste antwoord op mijn schriftelijke vraag nagekeken.

Daar wordt wel degelijk gesproken over de dorpskern. Nu is mijn vraag gewoon – dat is een hele simpele vraag – geef mij 4 tekeningskes waarop voor Puivelde, Belsele, Sinaai, Nieuwkerken, wat dan die dorpskern is. Meer vraag ik niet. Ik heb dan een brief gekregen. Ik heb die vorige keer voorgelezen. Ik verstond hem niet. Ik hoop dat jullie hem wel begrepen hebben. Ik heb nu ondertussen ook een schrijven ontvangen van, allé, omdat ik die mee betrokken had in mijn vraag, van de heer directeur, die ook zegt van ja, wij hebben dat materiaal niet, maar de schepen zal dus wel het engagement, de schepen komt daarop terug in één van zijn commissies. Maar nu vraag ik mij toch af, als jullie dat gebruiken als criterium, als dat in briefwisseling staat naar raadsleden, als dat in briefwisseling staat naar architecten, dan mag ik toch hopen dat we nog ergens op ruimtelijke ordening een plannetje liggen hebben van wat dan die dorpskern is. Dus mijn vraag is gewoon een simpel tekeningsken welke straten vallen binnen de dorpskern van Belsele/Sinaai. Meer vraag ik niet, maar blijkbaar is dat heel moeilijk. Als het zo is, wat in de mail of de brief staat van de heer directeur, moest ik die met slechte wil willen lezen, dan is dat precies van “we gaan dat nog maken”, “de schepen komt daar nog mee naar de commissie”. Maar allé, jullie gebruiken dat wel in criterium naar mensen die een aanvraag doen. Dus er moet toch iets zijn. Dus alstublieft geen hele uitleg. Gewoon een concreet plannetje met een stiftje welke straten behoren tot de dorpskern.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Schepen?

DE MEESTER: Ik denk dat ik daar de vorige keer zeer duidelijk op geantwoord heb. En ik ga dat hier nog eens opnieuw doen. Dat er geen exacte afbakening tot op perceelniveau is van de dorpskern. Die was er niet in de vorige bestuursperiode, toen u schepen was. Die is er tot op vandaag ook niet. Dus, en de lijst van criteria waaraan een omgevingsambtenaar een aanvraag aftoetst, die hebt u gekregen. Daar heb je naar verwezen. Waaraan een omgevingsambtenaar toetst of het perceel gelegen is in de dorpskern, die heeft u gekregen. En we willen die grens tot op perceelniveau, we willen die maken. Dat heb ik in de commissie van augustus gezegd. Dat heb ik in de gemeenteraad van augustus gezegd, dat we daarmee bezig zijn en dat we daar binnenkort mee naar de raad komen. Maar als u vraagt nog eens, ik kan het niet duidelijker zeggen, denk ik, wat ik ook vorige maand gezegd heb, een afbakening tot op perceelniveau is er vandaag niet. Was er ook vorige bestuursperiode niet. En die zijn we inderdaad aan het maken. En daar hoop ik dat ik spoedig mee naar de commissie en de gemeenteraad kan komen. Want dat is inderdaad, we zijn, deze bestuursploeg is ervan overtuigd, dat dat de duidelijkste richtlijn zou zijn. Maar net zoals in het verleden is er vandaag geen afbakening tot op perceelniveau.

En de criteria, waaraan een omgevingsambtenaar dus die toetsing doet, die heeft u gekregen. Maar die vond u niet voldoende. Ik wil die nog eens herhalen, maar dat zou weinig zinvol zijn.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Wel, ik vraag niet tot op perceelniveau. De concrete vraag van mensen is kijk, wij zijn naar het stadhuis geweest – en het gaat mij zelfs niet over de inhoud hé, schepen – maar de mensen zeggen wij zijn naar het stadhuis geweest met een vraag voor een klein appartementsgebouw in straat x in Belsele. In straat x. En ze zeggen ja, wij krijgen daar onmiddellijk een njet, al dan niet terecht, want men zegt ons “ja, maar dat ligt niet in de dorpskern”. Dus ge gebruikt dat. Maar in diezelfde straat x daar zie ik wel kleine appartementsgebouwen, recente nog. Dus ik denk dat we daar dan toch echt, allé, ge kunt niet na 2 jaar u nog altijd blijven verschuilen achter het verleden. Maar ik hoop dat we dan toch heel kort, allé, dat eens krijgen in de commissie, dat we op zijn minst als mensen dat soort vragen stellen, dat ge daar een duidelijk antwoord op kunt geven. En zelfs de architecte vond de heel ingewikkelde uitleg ook niet duidelijk. Dus het gaat niet om perceelniveau. Ik zou gewoon graag ooit eens te weten komen welke straten liggen er in de dorpskern. En dan denk ik dat je veel beter ook kan communiceren met de burger.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Excuseer. Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan gaan we verder naar de tweede interpellatie en die is van raadslid Frans Wymeersch over de WZC's, personeelsproblemen en het herdenken van de medische aanpak, opdracht of rol voor OCMW en stad. U hebt het woord, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter, collega's. Ik moet u ontgoochelen, maar ik heb, ik zal waarschijnlijk vanavond heel wat korter zijn dan normaal, want ik heb de verkeerde map met nota's meegebracht. Dus het is uit de losse mouw. Maar desalniettemin, desalniettemin, het zijn dus twee interpellaties, die ik nu mag ontwikkelen, die al vorige maand aan de agenda hebben gestaan en die door tijdsgebrek – we zullen het zo omschrijven – naar vandaag zijn overgeheveld. Nu, wat betreft de situatie in de woon- en zorgcentra, u herinnert zich ongetwijfeld dat ik daar al een paar keer over ben tussengekomen. En zeker de laatste tijd naar aanleiding dus van de coronacrisis. Wij hebben moeten vaststellen – en dat is de logica zelf – dat de woon- en zorgcentra, dat die geëvolueerd zijn de afgelopen 20 jaar in een heel snel tempo. Daar waar men vroeger op 65 à 70 jaar naar een woon- en zorgcentrum ging wonen en daar vredig oud kon worden, is nu de leeftijd veel ouder geworden als mensen daar gaan resideren en leven ze daar ook niet zo lang als men daar vroeger verbleef. Maar dat betekent ook, dat de zorg, die die residenten nodig hebben, heel wat ingewikkelder, heel wat zwaarder is.

Dus ook voor de mensen, die voor die zorg moeten zorgen. En wij hebben vastgesteld, dat het personeel, dat daarvoor moet instaan, niet met de evolutie is meegegaan. Wat bedoel ik daarmee? Wij hebben vastgesteld in verschillende woon- en zorgcentra, dat er daar een serieuze discrepantie is tussen aan de ene kant verpleegkundigen en aan de andere kant verzorgenden. Verzorgenden, die uiteraard heel hard hun best doen, maar die natuurlijk niet gekwalificeerd zijn om het werk van een verpleegkundige te doen. En aan de andere kant zitten we dus ook met een aantal verpleegkundigen, die niet ook altijd dezelfde of de juiste kwalificatie hebben om bepaalde zorgen toe te dienen, zeker niet in een crisissituatie zoals we de afgelopen maanden rond corona hebben meegemaakt. Dus, daarom ben ik beginnen denken – soms doe ik dat – om te kijken wat kan daar veranderen, wat moet daar veranderen. En wij hebben deze week een zeer leerrijke en leerzame toelichting gekregen van de algemeen directeur van Zorgpunt Waasland. Ik ben daar wijzer geworden. Ik had dat niet verwacht, ik geef dat toe. Ja, ja, één, dat ik nog kon wijzer worden en ten tweede, dat dan het wijzer worden werd aangebracht door de directeur van het Zorgpunt. Tot daaraan toe. Maar hij geeft ons dus in feite een stukje gelijk. Hij geeft ons in feite een stukje gelijk, waar hij zegt van kijk, er moet iets gebeuren en we hebben misschien niet direct de juiste maatregelen genomen. Nu, ik heb – en u weet dat – maanden geleden heb ik gevraagd naar – want elk woon- en zorgcentrum werkt met een CRA – heb ik die lijst eens gevraagd. En wat doen die en wat kunnen die en wat mogen die. Ik heb eindelijk vorige week de lijst van die CRA's gekregen. Niet vanuit het Zorgpunt zelf, maar van een medewerkster van Zorgpunt, een werknemster van Zorgpunt heb ik eindelijk de lijst gekregen over wat ze doen en wat ze niet doen, enz..., enz... Nog altijd geen informatie, maar soit, dat is zeer bijkomstig. We hebben aangedrongen op een aanstelling – maanden geleden – van een medisch directeur. Waarom een medisch directeur? Ik kreeg daar een beetje de wind van voor vanuit Zorgpunt, dat dat eigenlijk niet nodig was, dat die CRA's hun werk goed deden en een medisch directeur, dat dat eigenlijk niet nodig was. Uiteraard zullen die CRA's hun werk doen, maar wat is volgens mij de taak van een medisch directeur? Al wat medisch gerelateerd is, centraliseren en een politiek naar de toekomst medisch gezien ontwikkelen, zodat wij binnen 20 jaar niet worden geconfronteerd met de situatie, waarmee wij nu in de WZC's geconfronteerd worden. Dat we dus niet mee evolueren naar de nieuwe taken, die daar op ons afkomen. En daarom pleit ik niet alleen voor die medisch directeur, maar dat zou dan de sleutelfiguur worden in een overleg tussen de verschillende spelers op het terrein. En de belangrijkste speler op het terrein wat betreft medische verzorging in feite is AZ Nikolaas. Of we dat nu graag hebben of niet, maar dat is zo'n beetje het baken in onze stad en in het Waasland. En ik heb de indruk, dat dat daar een beetje scheefloopt.

En in feite werd ik daarin bijgetreden – en ik mag dat hier zeggen – tijdens de openbare commissie deze week door de directeur van Zorgpunt Waasland, waar hij zegt van ja, oké, de werking is eigenlijk niet goed geweest. We komen niet goed overeen. Wij en AZ Nikolaas. Goed, ik ga dat spelletje niet meespelen, dat Zwarte Pieten naar mekaar doorsturen – dat Zwarte Piet komt straks nog aan bod in een volgende interpellatie – maar ik wil maar zeggen, daar moet iets gebeuren. En daarom herhaal ik mijn vraag, herhaal ik mijn vraag aan het college en aan de burgemeester om het heft eens in handen te nemen en de mensen aan tafel te brengen. Ik heb mij laten vertellen – en ik geloof dat – dat er in het begin van de coronacrisis een overleg is geweest, dat op niets is uitgelopen. Omwille van de ene of omwille van de andere, in ieder geval. En inderdaad, het is zo, dat AZ Nikolaas bepaalde verbindingen heeft met een conglomeraat van WZC's, van andere ook niet, want er zijn verschillende bovenbouwen in die woon- en zorgcentra. Daar trek ik mij allemaal niets van aan. Voor mij komt de zorg voor de medemens op de eerste plaats. Maar ik denk dat we op dit ogenblik deze crisis moeten aanpakken, burgemeester, collega's, om alle spelers op het terrein – woon- en zorgcentra, AZ Nikolaas én anderen – allemaal aan tafel te brengen om eens samen een politiek uit te dokteren op het terrein hoe men dus in de toekomst deze problemen gaat aanpakken. Ik reken daarop. Ik hoop dat u daarmee kan instemmen. Het zal niet gemakkelijk zijn. Maar ik denk dat het, het is nog geen 5 voor 12, maar toch 6 voor 12. Ik denk dat de nood hoog is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer heeft ook nog het woord gevraagd. 2 minuten.

DE MEYER: Ja, collega, ik ben tevreden dat ge uw nota's vergeten zijt. Maar dat was maar tussen haakjes. Ik ben tevreden, dat ge uw boekentas vergeten zijt. Maar dat was maar tussen haakjes. Collega's, een vaststelling, een vraag en een suggestie. Ik was dinsdag op de commissie financiën erg geschrokken. Ik kon op de bemerking, die gemaakt werd door de directeur van Zorgpunt moeilijk reageren, omdat ik de ware toedracht niet wist. Daarom heb ik gezegd, ik wil dat toch wel even verder bekijken. Want die uitspraak was nogal confronterend. Ik heb daarna onmiddellijk contact opgenomen met de ondervoorzitter van AZ Nikolaas, onze collega Bart Merckx en ik heb 's anderendaags ook de directeur van AZ Nikolaas gecontacteerd. Het is niet aan mij om inhoudelijk te antwoorden, maar ik zal het heel vriendelijk formuleren. Ik heb toch wel geleerd uit datgene wat ik gehoord heb, dat de medaille vele zijden heeft. En dat slechts één zijde belicht geweest is. Mijn vraag is uiteraard een politieke vraag aan de voorzitter van Zorgpunt. Het standpunt, dat in de maand maart is ingenomen geweest door Zorgpunt, is dit uitsluitend door ambtenaren ingenomen of is hier overleg geweest uiteraard met de voorzitter en met het bestuur?

Is hierover uitdrukkelijk overleg geweest? Gezien het belang van het standpunt, dat daar ingenomen is, wens ik hier toch wel de nodige aandacht voor. Ten slotte wil ik nog een suggestie geven. En dat is de volgende. Ik denk dat naast datgene wat collega Wymeersch terecht gesuggereerd heeft, is mijn suggestie dat er op korte termijn – en ik heb dat ook aan de directeur van AZ Nikolaas gezegd – het mijns inziens wenselijk is dat er een overleg plaatsvindt enerzijds tussen de directie en het bestuur van AZ Nikolaas en anderzijds ...

VOORZITTER: Kunt u afronden?

DE MEYER: ... de directie en het bestuur van het Zorgpunt. En dit liefst aangevuld met de vertegenwoordigers van beide organisaties, hun vertegenwoordigers hier binnen de gemeenteraad. Dat is een duidelijke vraag en een duidelijke suggestie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef ook het woord aan mevrouw Geerts 2 minuutjes.

GEERTS: Ja, ik had eigenlijk al een beetje getwijfeld in de commissie om tussen te komen, maar ik dacht laat het maar passeren. Ik wil trouwens toch wel zeggen, dat ik het een zeer goede, een zeer verhelderende toelichting vond. De oproepen, die hier gedaan worden naar meer overleg, ja, ik denk dat dat een goede traditie is in de stad. Dat kunnen we alleen maar ondersteunen. Maar ik denk dat we toch wel, ik denk dat er enerzijds een beetje misschien door de tijdsdruk informatie niet gegeven is op de commissie. Want er waren ook wel andere ziekenhuizen. Op een bepaald moment heeft minister Beke de diverse ziekenhuizen een opdracht gegeven om bepaalde woonzorgcentra te gaan bijstaan. Vanuit mijn rol op de VUB is er toen ook contact geweest met 't Zorgpunt. Dus het is ook niet ... Maar de tijd ontbrak waarschijnlijk voor Tjeu om dat ook nog allemaal te zeggen. En ten tweede, moeten samenzitten ja, maar ik denk dat de vraag eerder dan de, allé, dat de uitkomst van dat overleg moet zijn, dat er een vraag moet komen naar de Vlaamse overheid. De ziekenhuizen hebben nu taken opgenomen naar de woonzorgcentra. In de meeste gevallen is dat eigenlijk heel goed gelopen. En ze hebben dat ook allemaal maar moeten doen tussen hun ander druk werk toe. Dat dat structureel zou gehonoreerd worden hé. Dat dat een taak wordt van de ziekenhuizen. En ik denk, Frans, dat we in dat model, ik zou eerder pleiten voor heel veel mensen, die warme zorg kunnen geven in de woonzorgcentra, dan wel om nog een extra medische directeur. Dus overleg ja, maar geef ook niet de illusie alsof wij hier in het Waasland heel die problematiek zelf gaan oplossen. We hebben daarvoor structuren nodig, die ook meegefinancierd worden door de hogere overheid.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer Wymeersch, de burgemeester eerst het antwoord en u daarna uw repliek?

WYMEERSCH: Ja, ik wil toch even kort aanvullen hetgeen dat collega De Meyer en collega Geerts zeggen. Eén, ten aanzien van collega De Meyer. Ja, ik denk dat het niet gepast is om een directeur van Zorgpunt hier te ondervragen tijdens de gemeenteraad. Wij ondervragen politiek verantwoordelijken en de directeur van Zorgpunt Waasland is politiek verantwoordelijk, maar niet over dat segment. Ten tweede, mevrouw Geerts, u spreekt in feite uzelf tegen. We mogen ons niet verliezen in meer dit en meer dat en meer ... Maar u pleit wel voor een grote overkoepelende structuur. Ik wil, ik wil op Sint-Niklase basis een overlegstructuur, niet eventjes, maar een overlegstructuur georganiseerd vanuit de stad, waarbij de stad de rol speelt van regisseur. Niet meer, maar zeker niet minder.

VOORZITTER: Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik was niet op de commissie van dinsdag aanwezig, maar aansluitend heb ik wel dus onze fractievergadering in de gemeenteraadzaal meegemaakt. En ben ik geïnformeerd geweest over het verloop en over bepaalde uitspraken, die daar gebeurd zijn. Ik was ook moet ik zeggen zeer, zeer sterk verrast en ik druk mij dan nog heel voorzichtig uit. Ik heb ook onmiddellijk dan daarna contact opgenomen zowel met de ambtelijke verantwoordelijken van het Zorgpunt. Ik heb ook contact opgenomen dus met de verantwoordelijken van AZ Nikolaas en gezegd van, wel, als stad Sint-Niklaas, wij zijn eigenlijk de belangrijkste partner in Zorgpunt Waasland, dus waar 4 gemeenten bij zijn aangesloten. Wij zijn veruit de grootste partner. Wij zijn een zeer belangrijke partner al vele jaren, sedert 2007 en historisch gezien daarvoor natuurlijk nog al langer in AZ Nikolaas. En ik vind als partner, als stadsbestuur, vanuit het belang van onze bevolking, mensen die dus in Sint-Niklaas gehospitaliseerd worden, mensen die in woonzorgcentra verblijven, vind ik het essentieel en vinden wij het als stadsbestuur essentieel dat daar een goede verstandhouding, een goede samenwerking is tussen die verschillende organen. Nu, de coronaperiode - zeker in de lente en er wordt verwezen naar bepaalde vergaderingen die hier geweest zijn – ja, heeft ons allemaal geschokt, heeft ons allemaal eigenlijk uit onze comfortzone gebracht. Vooral het ziekenhuis en de woonzorgcentra tijdens de coronalente crisis. Er zijn toen initiatieven genomen op ambtelijk vlak tussen zowel vanuit het Zorgpunt als vragen vanuit of een aanbod vanuit AZ Nikolaas. Ik weet ook niet in welke mate die ambtelijke initiatieven op bestuurlijk niveau – raad van bestuur, directiecomité en dergelijke – zijn besproken of beslist geworden. Maar gedane zaken nemen geen keer en we moeten daar alleszins lessen uittrekken. Vandaar dus dat ik het initiatief heb genomen om vanuit het stadsbestuur de bestuurlijke en ambtelijke verantwoordelijken van beide instellingen zo snel mogelijk rond de tafel te brengen om een aantal zaken uit te klaren. Want er zijn ook een aantal misverstanden duidelijk in het spel.

Iedere instantie heeft ook zijn eigen autonomie en kan ook, ja, zit ook in een aantal samenwerkingsverbanden. Maar dat is de verantwoordelijkheid van elke instelling. Dat moet denk ik worden scherp gesteld. Maar wat de verhouding AZ Nikolaas/Zorgpunt Waasland betreft, denk ik dat er een goede wisselwerking moet zijn, klare afspraken en zodanig dat men ook weet in welke omstandigheden wie men moet aanspreken en welk orgaan van de beide instellingen daar finaal ook beslissingen inneemt. Dus nog eens, ik zal het initiatief nemen om samen met een delegatie van het college in eerste instantie zowel dus met de bestuurlijke als ambtelijke verantwoordelijken van de twee instellingen contact op te nemen. Mijnheer De Meyer, dat moet dan zijn vertaling krijgen in de respectieve organen. En als men dat nuttig en nodig acht of dat dan een vervolg krijgt met een ruimere betrokkenheid, daar wil ik mij niet over uitspreken. Dat is eventueel mogelijk, maar ik denk in eerste instantie, dat je met de kernfiguren van de twee organen én met het stadsbestuur rond de tafel moet zitten.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Nog een korte repliek van de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik euh, dank u, voorzitter. Ik dank de burgemeester voor zijn antwoord. Het gaat in de goede richting als hij zegt van kijk, we willen gangmaker spelen om het overleg op gang te trekken. Ik denk dat als dat lukt – en wij hopen allemaal van ganser harte dat dat lukt – dat dit ook gecontinueerd moet worden en regelmatig op structurele basis moet uitgewerkt worden. En ik denk dat we dan op de goede weg zijn. We hebben alle mogelijkheden en we hebben de juiste mensen, zowel hier als aan de overkant zou ik zeggen. Dus ik denk dat als we slim genoeg zijn allemaal, dat dat zeer goed moet lukken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer, in principe heeft u nu niet meer het recht om nog te antwoorden. Maar ik zal u toch, omdat ik een goed hart heb en omdat ik ... (?), zal ik u kort ...

DE MEYER: Zelfs indien u geen goed hart had, dan zou ik toch uitdrukkelijk vragen om te mogen tussenkomen. Daar ik geen duidelijk antwoord gekregen heb op mijn vraag, in welke mate was de voorzitter en het bestuur betrokken bij de beslissingen die genomen zijn in de maand maart, ga ik ervanuit dat ze niet betrokken waren. Dan blijft mijn vraag aan de voorzitter en hij doet ermee wat hij wenst, hij denkt er zelf over na waar hij het sterkst mee is door te antwoorden of door niet te antwoorden, op welke wijze wordt dit opgevolgd naar de betrokken administratie toe? Burgemeester, met welke vertegenwoordiging hij dit gesprek voert, laat ik aan uw wijsheid over. Maar ge hebt vanuit deze gemeenteraad mensen in beide instanties afgevaardigd als uw vertegenwoordigers en ook van onze bevolking. In welke mate dat ge die daarbij betreft, dat laat ik aan uw wijsheid over.

Tenzij dat ge zegt het is uitsluitend de zaak van het schepencollege, maar ik heb u mijn suggestie gegeven en ik wacht af wat gij daar in uw wijsheid al of niet over beslist.

BURGEMEESTER: Jos, ik weet dat gij altijd bereid zijt om mij te helpen.

VOORZITTER: Oké, dank u wel.

DE MEYER: Voor goeie beslissingen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. En dan gaan we verder met de volgende interpellatie, nl. die in verband met de bevoorrading van de WZC's inzake het beschermingsmateriaal. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Dat is meer voor, ik denk dat ik nog altijd meen te weten de voogdijschepen van al wat met welzijn te maken heeft. Dus ik kijk naar schepen Heyrman. Nu, deze interpellatie is een beetje ja, achterhaald voor een groot stuk, omdat ondertussen de grootste nood, dat daaraan voldaan is. Alhoewel, structureel en wetende wat er eventueel nog op ons kan afkomen, denk ik dat we nog altijd heel voorzichtig moeten zijn. En ik heb ook maanden geleden al gepleit in deze gemeenteraad, maar op een andere locatie weliswaar, dus om ook onder auspiciën van de stad – en dat zit een beetje in het verlengde van mijn voorstel van daarjuist – zo'n soort pool op te richten, waar men alle noodzakelijke zaken kan stockeren, dat men dus direct alles bij de hand heeft. Nu, ik ben, het is perfect mogelijk dat men bij de verschillende spelers dat allemaal zelf kan organiseren. Op het ogenblik is dus het probleem opgelost, vooral dat van de handschoenen. Alhoewel, niet helemaal, want soms is er van één maat genoeg en van de andere maat niets en dan zijn er van de andere maten niets en van de andere te veel, enz..., enz... Dus daar moet toch een beetje gefinetuned worden om het op zijn mooi Nederlands te zeggen, aan de ene kant. Aan de andere kant – en dat is een bekommernis die ik meekrijg van het personeel van Zorgpunt, mevrouw de schepen – dat de gewone werkkledij, dat daar ook één en ander aan schort, letterlijk en figuurlijk. Dat daar dan de ene maat en dan de andere maat voorradig is en dat men dus ofwel soms in te kleine pakjes rondloopt of in te grote. Dus ik denk dat daar wat betreft de zorgzaamheid, bij diegenen die daarvoor moeten zorgen, een beetje te wensen overlaat. Maar dat is dus een intern probleem van Zorgpunt. Maar ik twijfel er niet aan, dat ge daar met de verantwoordelijken over van gedachten zult wisselen.

BURGEMEESTER: In het kort moet er een mouw aan gepast worden hé.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes heeft ook het woord gevraagd, 2 minuten.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben deze vraag ook gesteld in de loop van de vakantie. We hebben daar een antwoord op gekregen. Ik ben dus ook benieuwd hoe dat verder evolueert. Maar wat mij vandaag vooral bekommert, is wat ik vandaag heb gehoord in het nieuws. En dat is dat er geen testen meer of allé, geen preventieve testen meer mogen uitgevoerd worden tot 4 oktober voor het personeel van de woonzorgcentra. En daar is door Zorgnet al tegen geprotesteerd. En mijn vraag is, hoe gaat Zorgpunt hier in Sint-Niklaas daarop reageren? Heeft dat impact op het personeel? Wil dat zeggen, dat daar inderdaad testen niet kunnen doorgaan? Of heeft dat een impact op de bezoeken, want dat is door Zorgnet dan gezegd van ja, misschien gaat dat een impact hebben op de bezoeken. Dus dat is toch wel een bekommernis, die wij vandaag toch wel naar voor willen brengen, omdat dat toch zeer merkwaardig is, dat men deze tweede coronapiek al een aantal maanden heeft kunnen voorbereiden en dat men nu vaststelt, dat er te weinig testmateriaal zou zijn. Dus ik denk dat het nuttig zou zijn om hier ook de nodige voorzorg en bekommernis te uiten vanuit het Zorgpunt richting de minister denk ik.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. En mevrouw Geerts vraagt het woord, 2 minuten.

GEERTS: Ik denk dat ik vooral wil aansluiten bij die laatste zin van mijnheer Maes. Dat is iets wat we zullen ondergaan als Zorgpunt en waar we een signaal moeten geven. Ik wou misschien toch in de sfeer van hoe positief dat we gestart zijn, Frans, toch nog even zeggen dat ik denk inderdaad dat in het begin, dan was het maar voor iedereen en overall. Allé, we wisten met z'n allen niet wat ons overkwam. En in het begin denk ik – en de voorzitter zal mij zeker niet tegenspreken – dan was het vaak achter de feiten aanlopen. Nadien zijn er blijvend klachten geweest, die dan eerder lokaal gebonden waren of dan heel specifiek. En ik heb eigenlijk toch heel wat mailverkeer ook gedaan met de mensen van Zorgpunt. En ik moet toch wel zeggen, dat ik altijd goed antwoord gekregen heb. Ze hadden misschien niet altijd een oplossing, maar ik heb altijd het gevoel gehad toch dat ze er heel sterk mee bezig waren. Dus allé, ik wil dat toch, uw bekommernis is terecht. Er zijn, het had op sommige momenten echt beter moeten, maar anderzijds heb ik toch wel het gevoel dat er heel hard gewerkt is en dat ze ook duidelijk wisten waar de tekorten waren. Dus ik denk – en laat ons hopen dat het niet zo is – dat we voor de volgende strijd al veel beter gewapend gaan zijn.

VOORZITTER: Goed. Dan voor het antwoord. Ja, mijnheer Callaert, schepen Callaert? Het is eigenlijk mijnheer Callaert, ja.

CALLAERT: Ah voilà. Ik antwoord hier gewoon als lid van het college, niet als voorzitter van Zorgpunt.

Want zoals collega Wymeersch daar mij al herhaaldelijk en andere collega's mij op hebben gewezen, ik zit hier niet als voorzitter van het Zorgpunt, maar als lid van het college. Bij deze ook, Jos, waarom ik niet antwoord op uw vragen, want ik zit hier niet als voorzitter van 't Zorgpunt. Ik denk ... Als lid van het college. Dit college bepaalt toch zelf wie antwoordt op de interpellaties?

VOORZITTER: En het was ook gericht aan de heer Maxime Callaert.

CALLAERT: Ja, er brandt geen lichtje, maar ik denk ... Ik hoor een beetje een galm. Ik denk dat de directeur van 't Zorgpunt een volledige uiteenzetting heeft gegeven op hoe het zat met het beschermingsmateriaal voor de personeelsleden. Dus daar moet ik niet verder op ingaan. Ik denk, hetgeen mevrouw Geerts zegt, dat dat ook ... Ik kan dat beamen. Dat klopt volgens mij ook wel. Het was soms roeien met de riemen, die er waren, maar in slechte omstandigheden zo goed mogelijk proberen behelpen. Mijnheer Maes, hetgeen u zegt over dat we niet meer preventief het personeel zouden mogen testen, daar heb ik op dit moment geen weet van. Awel, ja, ja, maar ik heb geen weet wat de impact daarvan is op de organisatie van het Zorgpunt. Dus ik zal het overmaken aan de voorzitter en vragen dat hij zich bevraagt bij het Zorgpunt zelf. Wat ... Ja, ja, ik moet zeggen, we zien mekaar heel vaak. We komen meestal goed overeen. Wat betreft de bezoekersregeling zou, heeft de directeur, heb ik onlangs nog gehoord van de directeur, deze week nog, dat er op dit moment geen verandering gepland is op het vlak van bezoekersregeling. Dat dat kan blijven doorgaan zoals het is. Natuurlijk, met het al dan niet meer preventief kunnen testen van het personeel weet ik niet of dat een impact heeft. Dus ook dat zal ik moeten bevragen. Maar als ik het antwoord daarop heb, zal ik dat met plezier overmaken, allé, zal ik vragen aan de voorzitter dat hij dat overmaakt aan de raad.

MAES: We krijgen dat dan schriftelijk?

CALLAERT: Ja, ik wil dat eventueel wel schriftelijk bezorgen. En bij de opvolging zal dat bezorgd worden.

VOORZITTER: Goed. Dank u. Mijnheer Wymeersch, wenst u nog te reageren? Nee? Oké. Dan gaan we verder naar de volgende interpellatie. Ik kijk weer naar raadslid Wymeersch, want die heeft vragen over Sinterklaas in Sint-Niklaas. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. En nu richt ik mij terug tot de schepen van de Sint, die tijdens de commissie zei dat er nog eigenlijk niets definitief was, maar dat als er al problemen waren, dat hij binnen de kortste keren daar eventueel op zou kunnen antwoorden. Daarom ook deze interpellatie.

Collega's, mijnheer de schepen, de intocht van Sinterklaas en al het gebeuren daarrond is zeker in onze stad een groot kinderfeest en een groot familiaal gebeuren, dat heel wat kinderen, mensen van buiten de stad, zelfs van buiten de streek aantrekt. Nu, we weten wat er aan de hand is en we weten dat we voorzichtig moeten zijn, dat er richtlijnen moeten gevolgd worden, enz..., enz... Desalniettemin denk ik, dat we rond deze manifestatie, rond de figuur van de Sint, hier in onze stad toch het kindvriendelijke en de kinderen centraal moeten stellen. En daarom hebben wij een probleem vanuit onze fractie met het feit, dat het, zoals u aangaf of aanreikte in eerste instantie tijdens de commissie, dat er eigenlijk publiek niet te veel zou te beleven zijn, maar dat men hoogstwaarschijnlijk voor een groot stuk zou overgaan naar een digitale beleving. Nu, digitaal kan aanvullend zijn, maar een kinderfeest digitaal dat is wel een probleem voor de kinderen zelf op de eerste plaats. En daarom durf ik toch pleiten, zeker gezien de mogelijkheden die er toch zijn, om te overwegen om alsnog eventueel in een andere constellatie een levend evenement te laten doorgaan. Als we zien dat binnen enkele weken de Ronde van Vlaanderen hier passeert op de Grote Markt, dat daar net wat volk op zal afkomen, dat er daar regels zullen worden afgesproken die moeten worden nageleefd, dan kan dit denk ik perfect ook gebeuren bij de intrede van de Sint. Temeer omdat daar minder volwassenen zullen aanwezig zijn, maar vooral veel kinderen. En ik denk dat dat – en ik herhaal het – centraal moet staan, het feest van het kind en het feest van de Sint. Dus ik pleit ervoor om toch eens te kijken in hoeverre dat men toch een intrede, misschien op een kleinere basis, kan organiseren. Eventueel ergens in een afgesloten ruimte met tribunes, sportstadium of weet ik veel. Dat men daar toch kan kijken wat men kan. Ten tweede, het Huis van de Sint. U heeft daar tijdens de commissie allusie op gemaakt dat het zeer moeilijk te organiseren is, omdat er daar passerend volk is, enz..., enz... Nu meen ik te weten, dat dat in het verleden ook al zo was. Dat was een aparte ingang en een aparte uitgang. Dat waren niet dezelfde toegangen. Eén. Ten tweede, als kleine kinderen, kleuters/peuters in dezelfde klasjes mogen zitten met 20 à 25 samen, kunnen die perfect onder begeleiding van een leerkracht bij de Sint op bezoek gaan in het Huis van de Sint met een bubbel van 20 of van 25. Misschien minder frequent. Misschien niet in te grote schaal. Misschien kan zich dat beperken tot de schoolgemeenschappen van Sint-Niklaas en misschien ook de omliggende en u daarmee beperken. Maar ik denk dat men zeker niet alles mag weggooien. Men mag het kind – excuseer mij de uitdrukking – niet met het badwater weggooien. Ik denk dat er mogelijkheden moeten zijn als ge dat praktisch bekijkt, dat inderdaad de kinderen het Huis van de Sint kunnen bezoeken.

Ten slotte en dat is dan een gerucht en u zult dit gerucht ontkennen, zou het zo zijn dat er omwille van technische of technologische kwesties – ik heb daar allemaal geen verstand van – dat er daar ook weeral discussie zou zijn over de al dan niet aangepaste kleuren van Zwarte Piet. Ik hoop dat dat een kwakkel is van jewelste en dat zoals de burgemeester in het verleden, het nabije en het verre verleden ook al gezegd heeft, bijna mondeling “men raakt niet aan de Sint, maar ook niet aan Zwarte Piet”.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. En ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. Dank u, Frans, voor uw tussenkomst. De Sint is inderdaad een héél belangrijke gebeurtenis. Het is ook één van onze USP's (?) hier in Sint-Niklaas. Ik heb het op de commissie ook al gezegd hé. Corona heeft ons inderdaad een beetje gevat, waardoor dat we de organisatie van de Sint-editie van dit jaar volledig over een andere boeg moesten smijten. Wij doen dat in nauw overleg met onze partners. In de eerste plaats het Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen en vzw ACHA, die Sint in de Piste organiseren. Vzw ACHA heeft enkele weken geleden in een persconferentie gezegd, dat zij Sint in de Piste dit jaar niet zullen laten doorgaan door de coronamaatregelen. Ik heb er ook wat meer uitleg over gegeven op de commissie. Dus dat moet ik niet herhalen. Het Huis van de Sint zelf, die waren sowieso van plan om al een digitaal luik te beginnen oprichten. Als randactiviteit, bijkomend ging dat inderdaad zijn. Maar het Sint-Nicolaasgenootschap heeft ons gevraagd, allé, of heeft ons medegedeeld, dat ze door de corona, dat het voor hen organisatorisch en om persoonlijke redenen ook niet mogelijk is om het Huis van de Sint open te laten gaan zoals het anders zou zijn. Het aantal kinderen dat maar binnen zou mogen, zou veel beperkter moeten zijn. Het huis leent zich ook niet echt voor de gescheiden toegangswegen en dergelijke. Dus ja, ik vind dat ook allemaal ongelofelijk spijtig hé, Frans. Ik moet er niet over zeveren. Ik had ook heel graag een Sint-editie gehad zoals we dat elk jaar, heel uitgebreid. Maar, we zijn nog altijd van plan om fysieke activiteiten te organiseren. Ze zullen alleen kleinschaliger zijn. De foto-, allé, de Sinterklaaszoektocht zal nog altijd doorgaan. We gaan inzetten op straattheater. We zijn in gesprek samen met het Centrummanagement met de handelaars om te zien wat voor activiteiten achter gevels. We kunnen, omdat we ook wel effectief de Sint en de Pieten zichtbaar in het straatgebeuren willen krijgen. Wat betreft hoe de Sint en de Pieten er uitzien, is dat het Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen, die daarin zo nu, zoals altijd, de inhoudelijke lijnen bepalen van wat het verhaal is, het inhoudelijke verhaal van de Sint en de Pieten en hoe zij er juist uitzien. Dus daar moeien wij ons als stad niet rechtstreeks in.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef 2 minuutjes het woord aan mevrouw Bats, die het woord heeft gevraagd.

BATS: Dat zal zo lang niet duren hoor. Ja, ik wil eigenlijk gewoon ook mijn reactie op de commissie nog eens herhalen, dat ... Maar ge moet, allé, ge hebt uw antwoord gegeven. Dus het is oké. Dat ja, wij ook heel graag zouden hebben, dat het digitale gedeelte uiteraard, is extreem belangrijk voor heel Vlaanderen én voor die Sint-Niklaas op de kaart laten staan. Maar ik zou toch ook pleiten of wij zouden toch ook pleiten om de Sint zichtbaar in de stad te maken. Ik zei al iets van in stoetvorm en nu met die Ronde van Vlaanderen vond ik dat wel nog een schone vergelijking. Maar als dat niet kan eventueel echt een soort van stoet op te zetten, die langs de scholen gaat. Dan niet op een zaterdag of op een zondag, maar echt tijdens de schoolweek en zeer actief de lagere scholen aan te doen. Maar dan binnen hun eigen bubbel. Ik denk dat dat misschien nog de meest schone en deftige oplossing lijkt. Dan is er geen enkele grootouder of ouder betrokken, maar de kinderen hebben toch de Sint gezien. En dat lijkt mij toch zeker dit jaar het belangrijkste.

VOORZITTER: Ik geef ook nog 2 minuutjes aan de heer Noppe.

NOPPE: Dat zal ook zeker zo lang niet duren, voorzitter. Ik wou mij gewoon aansluiten bij collega Ilse. Ik vind dat een heel leuk voorstel. Ik had het trouwens zelf ook al op mail doorgegeven aan schepen Callaert. Hij ging dat meenemen naar de Staf van de Sint. Dus ik hoop dat daar een manier wordt gevonden om toch iets dergelijks te kunnen organiseren.

CALLAERT: Ja, ik ben het vergeten zeggen, maar ja, nee, oké, maar ik zou het nog willen toevoegen. Gewoon van alle suggesties, die er nog zijn, van wat we kunnen doen met het Sint-gebeuren nog voor dit jaar, echt, met veel plezier, maak ze over aan mij en ik neem ze mee naar de eerstvolgende stafvergadering voor ze daar te bespreken. Dat wou ik gewoon nog aanvullen.

VOORZITTER: Ja, dank u wel voor uw tussenkomst, mijnheer Noppe en ook schepen. Mijnheer Wymeersch, nog een reactie?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, u ontgoocht mij diep. Ja. Aan de ene kant zegt u nu wel op het laatste “ik zal uw suggesties allemaal meeneemen”, dus ik heb hier een aantal suggesties gedaan. Ik neem aan dat ge die ook meeneemt? Want mijn eerste reactie was van potverdikke, wat hij nu zegt, dat is zever in pakskes. Eén, over pint, euh Sint in de Piste – pint, pint in de piste – euh Sint in de Piste, daar hebben we het niet over. Dat is normaal. Ja, die zijn er ook, die zijn er ook. Maar dat is normaal, dat dat niet doorgaat. Dat was te risicovol, dat kon niet organisatorisch. Het Huis van de Sint.

Als ik spreek met leerkrachten, die dus met kinderen al in het verleden naar het Huis van de Sint zijn geweest, die zeggen “dat kan geen probleem zijn”, “er is een aparte ingang, er is een aparte uitgang, wij kruisen geen klassen, we kruisen niemand anders, dus dat is perfect mogelijk met ons klasje naar het Huis van de Sint te gaan. Daar is geen enkel probleem”. Ten tweede, collega Bats doet een andere suggestie, maar het zit in dezelfde lijn. Het is toch mogelijk, als ik zie dat binnen 14 dagen of binnen 3 weken – de juiste datum ontsnapt mij – de Ronde van Vlaanderen passeert op de Grote Markt – voilà – met allemaal volwassenen, hier en daar een paar kinderen daarbij en op een normaal georganiseerde manier, volgens bepaalde spelregels, waarom zouden kleine kinderen onder begeleiding van hier en daar een paar ouders niet de Sint kunnen verwelkomen op de Grote Markt? Enkel en alleen op de Grote Markt, zonder de grote stoet daarbij als dat moet, maar laat er toch een feest zijn voor de kinderen. Wat u nu doet – en dat ontgoochelt mij diep en daarmee rond ik af – u wentelt de verantwoordelijkheid af op derden. Het Sint-Nicolaasgenootschap Vlaanderen of ACHA of weet ik veel en die doen wel en wij zullen akte nemen. Neen, potverdorie, zeker in deze stad op dit moment, in deze constellatie moet u als schepen, moet u als stadsbestuur de verantwoordelijkheid nemen en zeggen van kijk, het is een kinderfeest, de Sint is hier thuis in zijn stad, wij gaan dat zo organiseren en gij doet wat wij zeggen, punt aan de lijn.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Punt 5, dan gaan we terug naar raadslid Christel Geerts over de stand van zaken met betrekking tot onthardingsprojecten. Mevrouw Geerts, u krijgt het woord.

GEERTS: Ja, heel kort, mevrouw de voorzitter. Ik denk dat we elkaar hier niet meer moeten overtuigen van het belang, dat doorsijpeling van water heeft. Ik denk dat we met z'n allen zeer blij zijn dat het terug wat regent. Collega Van der Coelden is eind vorige week, heeft de rondrit nog gedaan van de bufferbekkens en dan zie je maar hoe dramatisch ook in onze eigen stad de situatie was. Dus ik denk dat we daar niet veel woorden aan moeten verspillen. Ik heb ook, wij stelden vast dat in het meerjarenplan van deze legislatuur ook expliciet het engagement stond om verder te ontharden in de oude wijken. Men heeft zich ingeschreven op het project proeftuinenontharding. En dus hadden wij eigenlijk graag vernomen één, wat is het resultaat van die proeftuinenontharding? En twee, wat zijn de projecten die op de planning staan? En wij maken dan graag even abstractie van het groot project van Baenslandwijk, want daar hebben we wel al informatie over gekregen. Maar ik ga ervanuit, vermits het een expliciete doelstelling is in het meerjarenplan, dat er toch ook – of dat mag ik toch hopen – wat andere projecten nog op de planning staan. Dus die hadden we toch wel graag vernomen.

Als dat dermate veel projecten zijn, dat dat wat moeilijk is voor de schepen om ze allemaal op te sommen, dan kan hij misschien een beschouwend antwoord geven en hij ons nadien op papier die projecten bezorgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Verder zie ik hierover geen tussenkomsten van andere fracties. Neen. Dan geef ik het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Ik vind de laatste suggestie zeer nuttig om ook schriftelijk dat over te maken. Dat had misschien een mooie schriftelijke vraag kunnen zijn, maar op zich ben ik blij dat ge mij de kans geeft om een heleboel van die projecten, waar we toch letterlijk en figuurlijk baanbrekend werk verrichten, om die nog eens in de schijnwerpers te zetten. Maar ik zal dat ook samendoen met mijn collega Carl Hanssens, die op een aantal heel concrete voetpaddossiers zal ingaan. U heeft het al inderdaad gehad, dat een deel van de proeftuinenontharding via het project van de straat van de toekomst in de Baenslandwijk. U zei dat u daar de gegevens over had. Dus ... Ah nee? Ja, goed, dan moet ik daar niet te lang bij stilstaan. Over die concrete voetpaddossiers denk ik dat Carl misschien straks even moet aanvullen. Maar uiteraard trekken wij heel wat lessen uit het verhaal van de Baenslandwijk. Dat op dit moment de winkelwandellus aangepakt wordt, denk ik dat ook zeer duidelijk is. Maar daar kan misschien Carl ook iets meer over zeggen. Over een heel aantal van de grotere projecten, die op stapel staan, hebben we maandag een overzicht gehad hé. Dan hebben we het bv. over heraanleg Ten Bos, maar dan hebben we het ook over de Grote Markt, het H. Heymanplein, heraanleg Kon. Elisabethplein en Prins Leopoldplein. Dat is uiteraard ook een zeer belangrijke. Daarvan staat de uitvoering in 2023 gepland. Maar misschien, Carl, moet gij eventjes overnemen, omdat de meeste van de projecten, die hier op het lijstje staan, ook eerder dan binnen uw bevoegdheid vallen, lijkt het mij logisch dat gij daar eventjes toe... Maar ik wil gerust straks nog verder aanvullen als dat nodig is.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ah ja, oké, dank u. Er was een aantal gemeenteraden geleden een bezorgdheid, die ook door jou werd uitgedrukt, Christel, dat een aantal projecten, die ook in de vorige bestuursperiode waren opgestart, die ontharding en dan was dat misschien minder uitgesproken, duidelijk kader en projectmatig benaderd, dat die op de lange baan zouden geschoven worden. Dat is, wij proberen om die projecten, die toen al beslist waren, van ontharding in wijken zoals bv. in de Clementwijk, om die toch op het programma te houden en uit te voeren. En momenteel zijn we bezig in de Fazantenstraat, de Kievitsstraat en de Kwartelstraat. En ik moet zeggen, het resultaat is echt wel heel mooi. Niet alleen doen we ontharding, maar eigenlijk zetten we de rare kronkels van die wijk ook een stukje recht.

En daardoor ziet het er heel strak uit, wat misschien heel bizar klinkt voor onthardingsprojecten, maar kunnen we die doelstelling van ontharding behalen met steun eigenlijk ook van de bewoners. Het is de moeite om te bekijken. Er zijn een aantal andere opportuniteiten, die zich voordeden, waar we heel spontaan bij heraanleg of herstelling van de weg ook die onthardingsfilosofie proberen in te voeren. En een voorbeeld daarvan is de Zonnestraat. Dat was een straat met langs de zijkanten allemaal verharding door steenslag. Die steenslag is er uitgehaald en vervangen door grasdals. Dus het moet ook niet altijd zo zijn, dat we plantvakken moeten gaan voorzien, maar we moeten wel materiaal voorzien dat het toelaat om het water te laten doorsijpelen. De Nachtegalenlaan bv., daar hebben we problemen gehad met de riolering, daar hebben we herstellingen uitgevoerd. En terwijl dat we die herstellingen uitvoerden aan de voetpaden, hebben we ervoor gezorgd dat het voetpad, dat daar heel breed is, dat we dat iets versmallen, waardoor dat we groenstroken bij kunnen leggen. Dus het is meer dan alleen het projectmatig en de grote projecten. Het is ook opportuniteit te zien om naar die ontharding toe te gaan. En we gaan daarmee verder. Hemelsbreedte, was ook een project dat nog in de vorige bestuursperiode is opgestart. Ik kan mij nog herinneren dat schepen Van Peteghem daar een informatievergadering rond georganiseerd heeft. Hemelsbreedte gaan we nog dit najaar uitvoeren. Wallenhofwijk, 2021, om daar naar ontharding te gaan. En ook de laatste fase van de Clementwijk in 2022 gaan we uitvoeren. En tot slotte de bomenwijk, daar is wel wat herstelwerk nodig in die wijk, daar gaan we in 2023 van start gaan om ook diezelfde filosofie – meer groen, minder verharding – om die in de praktijk te zetten, naast die grote projecten die Wout eigenlijk allemaal al heeft opgenoemd en die we maandag in de commissie hebben gezien.

DE MEESTER: Misschien nog eentje aanvullen, Carl, op ons lijstje, dat we nog vergeten zijn, nl. parking Boonhemstraat zei Aquafin, prijzen die we daarvoor gekregen hebben, na de verbouwing van de sas wordt er gestart met de heraanleg, start begin 2022. Sorry dat ik eventjes overtijd ging.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepenen. Het woord is aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, heel kort. Dank u voor de informatie. Nu, de grote projecten, dat zijn op zich ook geen onthardingsprojecten. Ik hoor met plezier, schepen – niet dat ik daaraan twijfelde – dat u zegt in de reguliere werken eigenlijk, naar voetpaden, beheer riolering, nemen we dat eigenlijk altijd mee als aandachtspunt, die ontharding. Ik heb eigenlijk nog twee vragen. Maar het eerste is misschien, allé, het is misschien ook niet mogelijk hoor van dat, maar hebben we een idee als we al die projecten tezamen bekijken, over welke hoeveelheid we spreken van ja,

...

Als dat niet onmiddellijk voor de hand is, die informatie, ge moet daar ook geen mensen een halve dag aanzetten. Maar het zou misschien een goeie toetssteen zijn voor onszelf om ook te zien, hoeveel hebben we nu effectief onthard. En ten tweede, er was ooit een lijst met laat ons zeggen quick wins. Pleintjes of zaken waar we niet echt iets moesten doen, maar waar we zeiden van ja, eigenlijk kan daar toch een stuk onthard worden. Bestaat er nog zoiets, die lijst? Ik weet dat daar vroeger, daar stond dan bv. de middenberm van de Hulstendreef op. Dus eigenlijk dingen, die heel specifiek ... Is er zo'n lijst ja of neen? En als die er is, is dat misschien goed ook, schepen, dat we die eens kunnen krijgen. En, schepen De Meester, misschien nog kort. U zegt ja, dat was een mooie, schriftelijke vraag geweest. Inderdaad, ik vind dat ook. Maar ja, ik heb geleerd dat schriftelijke vragen aan u niet altijd beantwoord worden. Dus u verplicht mij een beetje van eigenlijk een technische vraag hier op de gemeenteraad te stellen.

VOORZITTER: Goed, dank u, mevrouw Geerts. De schepen heeft hier aangegeven, dat hij zowel op uw eerste als op uw tweede vraag, dat hij daar een antwoord op zal bezorgen. Dan geef ik terug het woord aan u, want u hebt ook nog een volgende interpellatie ingediend. Voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts, beloon de burger die inspanningen doet in het kader van ontharding en het realiseren van geveltuintjes. U hebt het woord.

GEERTS: Ja, het zit een beetje in dezelfde bekommernis natuurlijk. Ook daar vinden we heel expliciet in het meerjarenplan "we gaan oude wijken vergroenen en ontharden". Dat is eigenlijk wel het verhaal, dat we een beetje gehoord hebben daar rond de Clementwijk, het Wallenhof. En we stimuleren gevelgroen. Dat is de intentie van dit bestuur. Daar wordt ook in dat meerjarenplan expliciet verwezen naar de buurt. We willen de buurt betrekken bij het onderhoud en we willen eigenlijk die participatie van die buurt bij dat gegeven betrekken. Nu las ik – en het is gewoon een ideetje dat ik schaamteloos heb overgenomen van Antwerpen – dat men daar eigenlijk als mensen zelf een klein onthardingsproject doen in hun woning of iets installeren van een geveltuintje, dat ze daar toch eigenlijk een return krijgen van de stad. En ik zou toch wel willen vragen aan het schepencollege om eens naar dat voorstel te kijken, omdat je wel enerzijds zegt in uw meerjarenplan "we gaan de buurt betrekken, we gaan de buurt betrekken" en dat zou eigenlijk een goeie wortel kunnen zijn om inderdaad ook die buurt te bereiken. Ik ga mij, in de vraag staat, ja, hoe zit het daar? Per m², dat je uitbreekt in uw tuin of in uw voortuin, krijg je een voorraad plantjes en ook voor de geveltuintjes. Ik wil mij daar niet op vastpinnen. Maar de vraag was in elk geval of het schepencollege bereid is om toch eens op dat principe te kijken of we ook in Sint-Niklaas iets kunnen doen.

Voor mij moet daar niet direct een stemming voor komen, maar ik zou natuurlijk wel willen vernemen van het schepencollege of ze op zijn minst bereid zijn om dat goed voorstel uit Antwerpen – als het goed is, zeggen we het ook, ah ja – om dat eens te bekijken. Dat is mijn vraag eigenlijk.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Ik geef ... Zijn er anders nog fracties, die willen tussenkomen? Dan geef ik het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: En ik ben blij, een aantal elementen van uw schriftelijke vraag deed bij mij wat de wenkbrauwen fronsen, maar die heeft u verlaten hé. Want daar stelde u nog de vraag voor de vergunning weg te laten vallen en die vrije doorgang. Maar eigenlijk hebben we dat samen, denk ik, 4 jaar geleden al in de gemeenteraad goedgekeurd om geen, allé, om die vergunning te vervangen door een pure melding. Dus ik was toen wat verbaasd, maar ik ben blij dat u ondertussen die vraag wat aangepast heeft. Dus dat is ...

GEERTS: Ik heb die vraag niet aangepast. Dat staat er nog, maar soit, doe verder.

DE MEESTER: Awel goed, ja, maar allé, in uw schriftelijke vraag staat er letterlijk van de vergunning weg te laten. De vergunning is 4 jaar geleden al weggelaten in een gemeenteraadsreglement toen. En uw vraag naar, u weet ook dat we sindsdien plantjes aangeboden hebben in de Elisabethwijk, dat we twee buurten – de buurt van de Hugo Verrieststraat en omgeving en de Dr. Verdurmenstraat en omgeving – bij alle geïnteresseerden een volledige aanleg van geveltuintjes gerealiseerd hebben door de stad. En dat we bij nieuwe rio- en voetpadprojecten eigenlijk via de aannemer al alles klaarleggen. En die ervaring leert ons ook, dat het niet de aankoop van de plantjes is, maar ik merk dat u daar niet op aandringt, maar u vooral wil kijken van op welke manier kunnen we bekijken hoe we de mensen kunnen belonen. En ik denk dat dat op zich een goed voorstel is, dat we verder kunnen uitwerken. We zijn op dit moment bezig met een participatief traject uit te werken, waarbij dat we mensen willen begeleiden in heel het proces van het aanleggen van een geveltuintje. Dus dat gaat verder dan enkel de plantjes. Maar uiteraard ook het uitbreken en dergelijke. Dus ik neem uiteraard die suggestie mee van op welke manier kunnen we die mensen ook verder belonen. Ik denk dat dat een goeie suggestie is, die we kunnen onderzoeken en die we in dat project, dat we aan het uitwerken zijn, kunnen integreren.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, dank u wel, schepen, voor het constructieve antwoord. Ik heb nu eigenlijk al een beetje spijt, dat ik jullie toch niet laat stemmen, want we zijn hier gewoon dat wat we ook voorstellen, weggestemd wordt. Dus, maar ja, ik ben blij dat u zegt “ik wil het toch wel eens bekijken en het engagement meenemen”.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan gaan we naar de volgende interpellatie van raadslid Wymeersch, Winter in de stad, COVID-problemen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Als we het daarnet hadden over de Sint, dan weten we dat de winter in aantocht is. En ik denk dat we ons daar terdege op moeten voorzien. Nu, allemaal tegen dezelfde achtergrond. Festiviteiten, evenementen en dergelijke, in de winter zijn er ook nogal wat. Ik denk aan ja, onder de paraplu van Winter in de stad hebben we dus de ijspiste, we hebben de kerstmarkt, we hebben de winterkermis en we hebben dus nog een aantal interessante zaken. Nu, ik – en ik niet alleen – maar diegenen die het echt effectief aanbelangt, zijn nog een beetje aan het zoeken en het tasten wat er nu juist gaat gebeuren, één. Wat er kan gebeuren en wat er mag gebeuren. En dat zijn dus een aantal vragen, die ik aan het college zou willen stellen in hoofde van de schepen van evenementen, feestelijkheden en aanverwante, wat er nu juist in de winter en in de winterprogrammatie kan, ja dan neen. Wat gaat er gebeuren met de winterkermis? Zal dat kunnen en onder welke voorwaarden? Zal er een chalet komen en zal er een ijspiste komen? Als die chalet daar komt en die ijspiste, onder welke voorwaarden? Zal er een kerstmarkt zijn? Zo ja, onder welke voorwaarden? Een goeie suggestie is – en het is niet omdat het een socialistische burgemeester is, maar ik vind het een goeie suggestie – namelijk de kerstmarkt, zoals ze zal georganiseerd worden in het Leuvense, in Leuven, waarbij dus een opdeling wordt gemaakt. De kerstmarkt in twee delen. Ik zou zeggen de geschenkenmarkt en de eet, euh de vreet- en zuipmarkt, we zullen het zo een beetje omschrijven. Dus die de twee verschillende delen uit mekaar halen. En ik denk dat dat een goeie suggestie zou kunnen zijn. Dus ik vraag mij af, wat kan er, wat zal er en wat mag er en hoe zullen de mensen daarover worden geïnformeerd? Ten slotte, zitten wij met het probleem van de terrassen. De horeca – en ik moet de schepen en het college daar niet van overtuigen – heeft het het afgelopen jaar absoluut niet gemakkelijk gehad om het zacht te omschrijven. We hebben als stad een aantal inspanningen gedaan om het leed een beetje te verzachten. Maar nu de winter en het slechte weer – en vandaag is de voorbode – op komst is, denk ik dat we toch een extra inspanning zouden moeten doen, want een aantal dingen die we hebben aangeboden aan de horeca komen natuurlijk te vervallen. Sowieso. En daarom vraag ik dan ook of de maatregelen wat betreft de terrassen – niet de uitgebreide terrassen, daar kan over gediscussieerd worden – maar over wat betreft de terrassen toch een aantal maatregelen zouden kunnen genomen worden wat betreft de vrijstelling van ... En u weet van wat. De verwarming, hoe mag men dat gaan arrangeren? Krijgt men daar een bepaalde steun voor?

Want er zijn een aantal horecazaken – en ik heb het absoluut niet enkel over diegene in het stadscentrum, we hebben het over alle horecazaken – zijn er daar mogelijkheden om daar eventueel een financiële tussenkomst over tegemoetkoming te doen? En de suggestie wordt gedaan en in sommige steden lukt dat ook, om een overkapping te voorzien van de terrassen, waarbij ze wind- en regendicht worden gemaakt, inclusief de verwarming. Waarbij dus ook de stad een financiële en logistieke inspanning zal doen. Dat is een vraag vanuit onze fractie. Ik hoop dat u die suggestie meeneemt, in hoeverre er op dit ogenblik nog niet op kunt antwoorden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Wensen er andere fracties hierop in te pikken? Nee. Dan geef ik het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel voor de vragen. Ik ga beginnen met de winter. Om te weten wat mogelijk is, ga ik heel eenvoudig kunnen antwoorden, we weten het nog niet. Ze zijn bezig met het maken van een protocol voor de kerstmarkten en een protocol voor de ijspistes. De belofte is, dat die in de eerste week van oktober beschikbaar zal zijn. Wat niet weglaat, dat wij er nu van uitgaan dat uiteindelijk dat een menging zal zijn van het protocol, dat geldt op de markten en een protocol, dat geldt in de horeca. Alvast als we het kerstmarkten hebben. Daarom doen wij – en dat ligt ook maandag ter discussie op het college, dus er zijn daar echt nog geen beslissingen in genomen – wordt de suggestie gedaan om eigenlijk van Sint-Niklaas, ja, een winterfeest te maken, maar eigenlijk gans het gebeuren te spreiden in tijd en te spreiden in locatie. Dus dat we niet concentreren op de markt, maar dat we eigenlijk meer gaan kijken wat zijn al onze pleinen die we hebben in de binnenstad en daar een ja, een link tussen maken, een feeëriek gegeven maken, eigenlijk een winterstad creëren om toch enige sfeer en gezelligheid te hebben. We gaan ervanuit dat we kleine kerstmarkten kunnen houden op die verschillende locaties met zitmogelijkheden. Natuurlijk of we dat gaan kunnen doen, dat zal allemaal afhangen van het protocol. Dus, belangrijk is, waar we nu aan denken, spreiding in tijd en spreiding in locatie. Die voorbereidingen, die lopen. Dus enerzijds gaan we kijken voor het Sint-Nicolaasplein, wat kunnen we doen. Want daar is natuurlijk een concentratie van horeca gevestigd. Daar ligt de vraag voor om te kijken op welke manier dat er een zekere overkapping kan van dat plein. Want die vraag is er. Maar ook die, ja, dat financieel plaatje moet bekeken worden en er moet gekeken worden op welke manier dat we dan kunnen gaan samenwerken met de horeca, die daar aan dat plein gelegen is en of dat mogelijk is. En dan zou je daar wel natuurlijk ja, een zekere kerstversiering kunnen aanbrenge gedurende Sint-Niklaas Wintert. We zijn ook aan het kijken om een aantal chaletsdecoratie te doen op de Houtbriel.

Op de Grote Markt zal de winterkermis doorgaan volgens de gegevens, die we vandaag hebben. Kermissen mogen doorgaan. Dus we laten dat ook zo gebeuren, tenzij dat er natuurlijk andere restricties komen van de nationale overheid. Voor de ijspiste, daar zijn we in overleg met de uitbaters, want zij wachten natuurlijk uiteraard op dat protocol van de ijspistes. Want als daar geen versoepelingen komen – en we gaan ervanuit dat ge maar één schaatser kunt hebben op 10 m² - als we dat doortrekken, ja, dan heb je maar in de 20 schaatsers en is dat financieel niet haalbaar. Maar we zijn heel die oefening aan het doen. We zijn in nauw contact met iedereen daar. En ik denk dat we daar ergens ja, tegen midden oktober zeker gaan kunnen landen. Al zou ik dat liever vroeger hebben, omdat we een aantal, ja, publicaties hebben ook in de stad, waar we het wintergebeuren en de programmatie aankondigen, dat die ja, begin oktober gepland zijn. Ofwel moeten we die wat uitstellen, dat moet nog bekeken worden. Ook op het Stationsplein is ook een aanvraag voor een feestmarkt. Daar zijn we aan het kijken of we daar een nostalgisch reuzenrad - maar allemaal onder voorbehoud wat ik hier uiteraard zeg – kunnen plaatsen, in de Stationsstraat ook een aantal chalets. En dan gaan we kijken of we een aantal externe partners vinden om eventueel met Castrohof, in het stadspark en dergelijke meer om het geheel tot een gans feestelijk stadsgebeuren kunnen brengen. Uiteraard dit alles onder voorbehoud van collegebeslissingen, financiële situaties en het nieuwe protocol, dat we op aan het wachten zijn voor kerstmarkten en ijspistes. In het kader van de horeca zijn er al een aantal vragen vanuit de sp.a gekomen ook in de vorige gemeenteraad. Daar hebben we een oproep gedaan naar de horeca-uitbaters van wie wil meedenken aan ja, de winterterrassen of hoe je het ook wilt noemen, om ja, onze winterperiode te overbruggen en om het financieel leefbaar te houden voor de stad. Die werkgroep is al een paar keer – twee keer – samengekomen en we zijn daar tot een basistekst gekomen, die ook zal besproken worden eerstkomende in het college om een finale, het is met de horeca afgesproken dat daar een finale beslissing valt tegen 5 oktober, wat de mogelijkheden zijn. We denken daar aan een zekere overkapping, die toch wel kwalitatief is, toe te laten, maar natuurlijk niet op de uitgebreide terrassen, want ik denk dat dat niet haalbaar is. Maar nogmaals, dat zijn een aantal knopen, die nu in de komende weken ja, beslist gaan moeten worden. Maar het is belangrijk, dat we eigenlijk voor gans het wintergebeuren een volledige synergie willen tussen horeca en ons eigen winterplan, dat we gaan voorstellen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch, wenst u te reageren?

WYMEERSCH: Uiteraard, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, bedankt. Om te beginnen, zal ik zeggen wat ik betreur. Ik vind het jammer, dat – en ik heb er alle begrip voor hoor – dat er nog geen definitieve plannen zijn of geen definitieve beslissingen zijn.

Ik zou het echter jammer vinden, moesten wij als gemeenteraad – en ik denk dan in een specifiek geval aan onze gemeenteraadscommissie onder uw leiding – dat wij het postfactum zouden moeten vernemen. Ik zou graag hebben, moest u als dat niet kan tijdsgebonden in de normale voorziene tijdslimiet, dat u ons eventueel of uw commissie samenroept om ons te informeren over de beslissingen, die er zijn genomen, voordat wij het moeten lezen van onze dierbare vrienden van de pers. U begrijpt wat ik wil zeggen. Ik denk dat wij toch nog eens onze zeg mogen hebben over een aantal beslissingen die er zouden zijn gevallen binnen het college. Eén. Ten tweede, uw voornemen om het kerstgebeuren of het wintergebeuren te verspreiden over heel de stad vind ik op zich een zeer goed idee. Het mag echter niet van dien aard zijn, dat het vervalt in een soort van lappendeken en het allemaal zeer fragmentarisch wordt. Het moet nog een beetje, elk gegeven moet nog een beetje body hebben, moet nog een beetje een présence hebben, die aanspreekt bij de mensen. Ten slotte wil ik toch aandringen op het feit, dat men iets expliciet doet en iets goed doet voor de horeca. Dat is meer dan het wintergebeuren en het feestgebeuren en het kerstgebeuren. Dat is op 14 dagen à 3 weken gepasseerd, maar het wintergebeuren gezien tegen de achtergrond van de problemen van de horeca op zich en niet alleen – ik zeg het, ik herhaal het – niet alleen de horeca in het centrum van de stad, dus maar alle horecazaken in heel groot-Sint-Niklaas, dat die over dezelfde faciliteiten zouden mogen en kunnen beschikken. Ik denk dat ge daar toch drastische en aangename maatregelen voor moet kunnen nemen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. En dan gaan we verder met de interpellaties ... Ja, excuseer?

WYMEERSCH: Ik zou graag, al was het maar met een hoofdknik, een bevestiging willen krijgen van de schepen of zij haar commissie of de gemeenteraad inderdaad tijdig zal informeren over de genomen beslissingen.

VOORZITTER: Ik heb een hoofdknik gezien, ja. Dank u wel. We gaan verder met de interpellaties ...

WYMEERSCH: Voor de notulen, zij heeft geknikt.

VOORZITTER: ... 8, 10 en 13, in die volgorde zoals ze zijn binnengekomen. Dat wil zeggen ik geef eerst het woord aan mevrouw Bats, dan daarna 7 minuten aan de heer Wymeersch en daarna aan de heer Maes. Mevrouw Bats, u hebt het woord.

BATS: Ja, dank u wel. Burgemeester, ja, het heeft eigenlijk, er zijn twee redenen waarom ik mijn interpellatie van vorige maand gewoon in bis-vorm opnieuw op de agenda heb gezet.

Ten eerste vroeg ik vorige maand om het probleem rond het park en dan vooral de veiligheid en het gebrek aan properheid, om dat te bespreken op uw commissie, eventueel om de suggesties die ik had gedaan of de concrete vragen die ik had gesteld, om die eventueel te bespreken. Maar met de algemene commissie leek dat inderdaad niet zo'n goed moment. Dus wil ik hierbij nog eens herhalen, mijn vraag nog eens herhalen. En uiteraard bleek dat nu nog meer precair met dat voorval van die jongeman, die net wat dagen geleden ondertussen toegetakeld werd. Ja, dus wordt het eigenlijk alleen maar dringender én belangrijker om zo snel mogelijk een soort van reddingsplan op te stellen, dat misschien niet zomaar algemeen in het politiereglement of waar dan ook wordt bijgeschreven, maar misschien eens om na te denken over echt specifiek een parkplan met ja, ik kan het hier opnieuw allemaal voorlezen. Ik ga dat niet doen, maar een parkwachter is belangrijk. Afsluiten van het park 's nachts kan zeer belangrijk worden. Avond- en nachtelijke politiecontroles, enz... In het park, ja, ja, in het park uiteraard. Dus voilà, bij deze nog een keer mijn vraag. Maar vooral de vraag om de volgende commissie het daarover te hebben. Eventueel om met suggesties of met wijzigingen te komen als dat kan, maar als dat niet kan om er breder over te discussiëren dan wat hier allé, hier kan dat maar een paar minuutjes.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik denk, mijnheer de burgemeester, ik sluit mij daar zeer graag bij aan, maar ik zou toch de vinger nog wat dieper in de wonde willen leggen. We hebben het nu over het stadspark, maar het stadspark is maar één symptoom. Ik denk dat we ons niet mogen beperken tot het stadspark op zich. Wat er in het stadspark gebeurt op dit ogenblik – en al een tijdje – dat gebeurt in feite in ruimere zin in heel het uitgangscentrum en bij uitbreiding zelfs in nog andere delen van de stad. Als wij meldingen krijgen van openlijke – ik had bijna gezegd openbare, maar ook dat – openlijke drugverkoop of drugverhandeling op het H. Heymanplein, achter het station en noem maar op, dan weten wij en dan zeg ik “daar is een probleem”. Als er vandalisme is en als er mensen worden aangerand en neergeslagen in het stadspark, maar als er ook relletjes zijn op het Sint-Nicolaasplein, dan is daar een probleem. Als er daar in de rest van de stad en niet enkel in het weekend of in de uitgangsbuurt vandalisme en aanrandingen gebeuren, dan is daar een probleem. En ik denk dat we dat hard moeten aanpakken. En collega Bats heeft terecht de spurt aangetrokken vorige maand. Ze heeft dat nu herhaald. Maar de toestand is maar duidelijk geworden voor heel wat mensen inderdaad naar aanleiding van het aanranden van die jonge kerel van 16, die daar niet ongeschonden om het zacht uitgedrukt te hebben, is uitgekomen.

En ik denk – en we hebben daar ook in onze fractie uitgebreid over gepraat, want het is gemakkelijk van te zeggen dat moet gebeuren en dat moet gebeuren, maar elke medaille heeft ook, heeft twee zijden – maar het is inderdaad zo als we beginnen met het stadspark, dan denk ik men heeft de roep naar de stadswachten. Goed. Dat kan en dat zal hoogstwaarschijnlijk wel zijn nut hebben. Maar we mogen één ding niet vergeten, dat de stadswachten van gisteren niet de stadswacht van vandaag is. Ik bedoel daarmee, terwijl men vroeger nog schrik had en eerbied had voor de stadswacht die daar patrouilleerde, zeker de jongelui, is dat nu – en ik zal mij zacht uitdrukken – niet meer het geval. Ik denk dat waar men vroeger ging lopen van de stadswacht, dat het nu wel eens zou kunnen zijn, dat de stadswacht moet gaan lopen van diegene die hij moet bekeuren of moet aanmanen. Dat is een hele wereld van verschil, die geëvolueerd is de afgelopen, laat ons zeggen de afgelopen 10 à 15 jaar. Dat is een gegeven. De situatie doet zich ook voor in de rest van het uitgangscentrum, de rest van het stadscentrum, enz... En u weet dat – en anciëns zeker in deze raad – weten dat wij vanuit onze fractie – en ik vooral ook, omdat ik hier ook al het langste zit – altijd een verdediger ben geweest van ons politiekorps. Ik blijf dat. Maar op dit ogenblik hebben wij de indruk, dat het dweilen is met de kraan open. Men kan ook niet overal tegelijk zijn. En daarom zeg ik, het is een kwestie van prioriteiten. En ik neem terug het stadspark. Stadswacht is goed, maar politiecontrole is eigenlijk nog beter. En ik heb het hier al horen zeggen en terecht, niet enkel overdag, maar ook 's nachts. Niet aan de rand van het park, maar in het park. Als ik tijdens één van de vorige commissievergaderingen hoor zeggen “de politie passeert daar regelmatig op patrouille”, dat zal ook wel zo zijn, maar daarmee wordt het probleem niet opgelost. En men heeft ook geen, het is op dit ogenblik zo, dat diegenen die zich misdragen, moeten terug schrik krijgen om zich te misdragen. Op het ogenblik niet. En als ik dan zie, sommige dingen zie, dan stel ik mij soms de vraag in hoofde van de politie – en het is met de beste bedoelingen gezegd – “wat is het nu, kan men niet, wil men niet, durft men niet of mag men niet”. Maar, er is iets dat niet klopt. Ik denk dat we serieuze strenge voorbeelden moeten stellen en dat wij prioriteiten moeten stellen. Er zijn dingen – ik wil daar uitgebreid over tussenkomen tijdens een commissie algemeen beleid in het bijzijn van de politie zelf, de commissaris is hier al aanwezig, ik vind dat tof dat hij hier nog zit, dus dat hij al een boodschap kan overbrengen – maar ik denk dat er andere prioriteiten moeten gesteld worden en dat men terug schrik moet krijgen van de politie. En dat is op het ogenblik niet het geval. Dat zal verschillende redenen hebben, daar wil ik het nu niet over hebben. Maar ik denk dat wij daar zeker werk van moeten maken. Ten slotte – en daar is ook roep naar – is het afsluiten van de markt. En ik moet eerlijk zeggen, daar was men bij ons in de fractie niet helemaal ... Euh, afsluiten van de markt, afsluiten van het park.

Daar was men bij ons in de fractie ook niet helemaal unisono over. Laat ons zeggen dat de meerderheid wel gewonnen was voor een nachtelijk sluiten van het stadspark. Voor een hogere omheining zijn wij zeker niet gewonnen. Dat is geen populaire maatregel en het zou niet nodig moeten zijn, dat men het park afsluit. Het zou niet nodig moeten zijn. Maar om het eigenlijk niet nodig te maken, moeten dus maatregelen getroffen worden die ervoor zorgen dat het schorremorrie met al wat er gebeurt, gaande van lege flesjes en afval tot het aanranden van jongeren en ouderen, dat dat uit de wereld wordt geholpen. En dan kunnen we verder praten. Tot daar mijn interpellatie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik wil mij vooral aansluiten bij wat collega Bats daarnet heeft gezegd. En niet zozeer bij wat mijn vorige spreker heeft verteld, want ik denk dat daar het algemene klimaat in de stad, dat dat al geschetst is door de commissaris en dat dat niet zó zwart is – op een andere commissie is dat al geschetst – niet zo zwart is dan het hier wordt voorgesteld. Maar ik wil mij wel concentreren op het stadspark en wat daar is gebeurd op 12 september en dat is verschrikkelijk. Dat willen wij absoluut afkeuren en wij vinden dat de daders daar inderdaad moeten gezocht worden, gevonden worden en zwaar moeten bestraft worden. Maar het is nu ook niet de eerste keer – en collega Bats heeft dat vorige maand al ter sprake gebracht – maar het is ook niet de eerste keer dat over het stadspark en de parkwachters gesproken wordt. Wij hebben dat in februari al ter sprake gebracht naar aanleiding van de camera's die daar zouden geplaatst worden. En toen hebben wij ook gepleit voor het herinvoeren van die parkwachters, omwille van het preventief karakter. Want je hebt twee elementen. Je hebt het bestraffen en je hebt de preventie. En de preventie is even belangrijk, dan het bestraffen. En het was zo, dat wanneer er parkwachters waren – tot 2018 – dat zij heel veel zaken preventief konden aanpakken. En dat zij ook vaak vandalenstreken of mensen die daar eigenlijk slechte bedoelingen hadden, konden doorgeven aan de politie. Dat is een belangrijke rol, die die parkwachters hadden. En wij vinden dat dat element ook terug moet komen. Niet alleen ten opzichte van vandalenstreken, ten opzichte van drugdealers, maar ook ten opzichte van zwerfvuil dat daar in het park deze vakantie enorm is achtergebleven. En dat had allemaal kunnen vermeden worden wanneer er dus de parkwachters waren. Wij hebben dat in februari op de gemeenteraad toen gezegd. En dan is er door de betrokken schepenen gezegd, dat de parkwachters ingekanteld waren bij de gemeenschapswachten. En dat dat zou mogelijk worden, dat er met de regelmaat van de klok men daar zou passeren en daar toezichtstaken zou kunnen uitoefenen. Dus wij willen wel eens weten wat die regelmaat van die klok is. Hoe dikwijls komen die stadswachten of de gemeenschapswachten vandaag daar in dat park?

Want ik hoor van verschil lende mensen, dat dat maar zeer sporadisch is, dat zij daar af en toe passeren en al zeker al niet in het weekend. Dus ik heb ook gehoord, dat daar in het verleden, toen er inderdaad de vorige parkwachters dat die met pensioen gingen, dat er 6 mensen vanuit de groendienst om medische redenen bereid waren om die daar te gaan vervangen en zich kandidaat te stellen, maar dat het toen door het stadsbestuur eigenlijk is tegengehouden. Dus ik denk dat er mogelijkheden zijn om dat opnieuw terug in te voeren en dat we daar de controle op deze manier veel beter, veel efficiënter, veel preventiever kunnen aanpakken. Uiteraard gecombineerd met de controle van de politie. Ik wil wel zeggen, dat wij geen voorstander zijn van het afsluiten van het park. Eerst en vooral omdat we denken dat het niet echt realistisch is, maar ook niet echt wenselijk. Omwille van het feit dat uiteindelijk, het stadspark is de grootste groene long in onze stad. En als we er niet zouden in slagen om dat park eigenlijk veilig en toegankelijk te houden voor de bevolking, wel, dan schieten we zwaar tekort op vlak van de veiligheid van onze mensen. En dat vind ik dat we echt absoluut moeten kunnen garanderen als stad, dat dat park, dat dat openblijft en dat het toegankelijk is. Ook 's avonds iets later, als mensen daar nog een wandeling willen in gaan maken. Maar dat park moet veilig zijn voor iedereen, voor gezinnen, voor jongeren en voor iedereen. En dat kan, denk ik, wanneer dat de stad daar effectief op inzet en daar zijn volgens mij en volgens ons de parkwachters een belangrijk element in, maar ook gecombineerd met meer politiecontrole. En dan is dat een veilige en een gezonde plek in onze stad.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer heeft ook nog het woord gevraagd, 2 minuten.

DE MEYER: Ja, hét grote debat over de veiligheid, dat gaan we niet voeren in het kader van een toegevoegd punt. Ik herhaal kort ons standpunt voor wat betreft het park, nadat ik eerst namens onze fractie ons medeleven en steun uitspreek voor de getroffen familie en voor onze stad, collega's, weten we dat dit eigenlijk een blaam en een zwarte bladzijde is. Onze fractie heeft altijd verdedigd, parkwachters, nachtsluiting en indien sluiting niet effect kan, toegangsverbod 's nachts. Ik denk dat ge om 2 en 3 uur in het park eigenlijk niet moet gaan wandelen. Regelmatig politiecontrole en voorkomen van hinder voor de buurt. Ik vat het hiermee samen, want we hebben uitgebreid reeds meermaals - en in commissies en op de gemeenteraad - dit standpunt vertolkt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Noppe?

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou inderdaad niet heel het veiligheidsdebat, dat kunnen we hier niet voeren in het kader van dit punt, maar naar aanleiding van de triestige gebeurtenis inderdaad werd ik ook gecontacteerd door een 17-jarige scholier, die eigenlijk gelijkaardige feiten had meegemaakt in het verleden al. En dan, allé, als je met die persoon een gesprek hebt, blijkt wel dat dat uiteraard zeer intimiderend is, maar hij gaf ook aan dat eigenlijk een grote drempel voor ook andere jongeren is, die zoiets meemaken, is effectief aangifte gaan doen. Dus dat aspect wou ik toch nog meegeven aan de burgemeester en aan de politie, dat we daar moeten rekening mee houden en misschien moeten nadenken op welke manier dat we een laagdrempelige manier kunnen voorzien, dat jongeren die geconfronteerd worden met dergelijke feiten, daar ook aangifte van doen. Want ik denk zolang dat we de problematiek inderdaad niet volledig in beeld kunnen brengen, dat we ook niet doelgericht daar kunnen op reageren. Dus vandaar die bezorgdheid, de vraag om dat mee te nemen en te bekijken hoe we dat laagdrempelig kunnen houden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Mevrouw Baeten vraagt nog het woord.

BAETEN: Ik denk, allé, ik vind het ... Ja, bon. Ik ben natuurlijk geen expert, maar ik denk wel dat ik op dit vlak helaas enorme ervaringsdeskundige ben over en ik wil, ik steun volledig Jos zijn mening, maar ik vind het op dit moment, allé, ook met het aanvullend punt, nogal een ongevoelige - com eerlijk te zijn - discussie langs beide kanten. En ik wil ook wel zeggen, ik ken heel veel verhalen. Ik krijg er enorm veel. Ik denk dat er veel over valt te zeggen, veel over valt te doen. En ik wil met heel veel plezier met die ervaring, met die expertise die ik heb, met de stadswachten, met de politie gaan praten. Ik denk dat er veel over te vertellen valt. Ik heb daar alleszins heel veel over te vertellen. En ik denk dat dat een betere aanpak is dan dat we hier nu aan het doen zijn.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Dan geef ik het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, ik heb hier in deze raadzaal mag ik nu zeggen, dus enkel wat betreft de feiten die zich half deze maand hebben voorgedaan in het stadspark enkel maar dus een veroordeling gehoord voor de daders, die deze zeer ernstige en gewelddadige feiten hebben gepleegd. En ook onze betrokkenheid bij het slachtoffer en de familie, die daardoor toch zeer zwaar getroffen zijn. Collega's, de feiten die zich halverwege september in het stadspark hebben voorgedaan omstreeks 21 uur, dat zijn feiten die zich af en toe, af en toe ook elders in de stad voordoen rond dat uur en later. Grote Markt, H. Heymanplein, Castrodreef, stationsomgeving, Sint-Nicolaasplein, noem maar op. Dus typisch de ruimere uitgangsbuurt in het stadscentrum.

Af en toe ook krijgen wij signalen – maar men mag dat niet overdrijven – van jongeren die zich met de fiets huiswaarts begeven en daar dan dikwijls het slachtoffer worden van. En ik wil dat toch ook benadrukken, een stuk van die problematiek bij die leeftijdsgroep op dat uur, op dat moment heeft ook te maken met misbruik van middelen. Zowel in hoofde van dader als slachtoffer en waarbij het niet altijd duidelijk is wie dader en slachtoffer is. Dat is ook geen specifieke problematiek voor Sint-Niklaas. Maar druggebruik, dat is ja, eigenlijk een zware hypotheek op onze jeugd en onze toekomst. En dat is een element, dat we zeker en vast in ons beleid preventief, maar ook curatief en repressief goed voor ogen moeten houden. En daarmee wil ik naar mijn tweede punt komen, één. Ik wil in ieder geval de indruk, die dit zeer ernstig incident heeft veroorzaakt, tegenspreken alsof het in Sint-Niklaas één en al onheil en ontij zou zijn, dat Sint-Niklaas een donker en gevaarlijk nest is geworden. Als we de criminaliteitscijfers in onze stad bekijken en we hebben natuurlijk de globale cijfers, maar we hebben specifiekere cijfers voor de meer gevoelige zone, waar de meeste feiten zich voordoen en dat is dan vooral de stationsbuurt, maar een zeer ruime stationsbuurt, voor- en achterzijde van de stationsomgeving, ook de hele Stationsstraat zich daarbij, Mercatorstraat, dus zeer ruime stationsomgeving, dan stellen we vast dat de voorbije 4 jaar de geweldsdelicten met 40 % zijn gedaald, de zedenfeiten ook met 40 %, de diefstallen – fiets- en bromfietsdiefstallen uitgezonderd – met 55 % en de fiets- en de bromfietsdiefstallen met 20 %. Men zal zeggen ja, daar zit een dark number bij die fietsdiefstallen. Dat is zo, maar ik heb geen aanwijzingen om aan te nemen, dat die in 2016 dat daar een lager dark number zou zijn dan in 2019. Dus de vergelijking, die heb ik gemaakt tussen 2016 en 2019. Er is één uitzondering, dat zijn de druggerelateerde delicten. Die zijn quasi verdubbeld. En dat zegt genoeg. Nu, wat de drugproblematiek betreft in onze stad - ik ga seffens verder op het stadspark, collega's – wil ik toch ook een aantal cijfers meegeven om aan te geven, dat onze politie die problematiek zeer sterk ter harte neemt en dat daar zeer hard wordt op gewerkt. Dat er ook heel wat ja, wordt vastgesteld. Ook daar weten we dat er nog een heel groot dark number is, want ik denk dat iedereen wel al eens gezien heeft of zeer sterke vermoedens gehad heeft dat er een bepaalde transactie aan de gang is. Maar desalniettemin heeft dus in 2020 tot nu toe onze politie al 260 processen-verbaal opgesteld, dus die druggerelateerd zijn. 236. Daarnaast is onze recherche bezig met 21 onderzoekdossiers. Dat zijn dikwijls ook langlopende onderzoeken, die verder gaan dan de lokale politie van Sint-Niklaas, omdat u ook weet dat natuurlijk die netwerken regionaal, nationaal en soms internationaal zijn en men wacht vanuit de politie – ik gebruik dan de wat ongewone term – om zijn slag te slaan en om de daders en de betrokkenen te vatten. Ten slotte over melden van feiten of vermoedens van feiten.

Tot nu toe hebben wij dus bij de lokale politie in 2020 159 meldingen gekregen dus die betrekking hebben op drugs. Zoals ik zeg, onze politie neemt dat zeer ernstig. Vaststellingen tot nu toe specifiek wat soorten drugproblematiek betreft, maar u ziet het soms ook op straat liggen, alhoewel vind ik dat het de laatste tijd iets minder is. Er wordt meer en meer lachgas gebruikt. Soms in grote containers vervoerd. Er zijn al een paar spectaculaire vangsten geweest de voorbije maanden en ik denk zo de voorbije 2 jaar. Tweede vaststelling, corona heeft impact gehad op vele zaken, maar niet op de drugdelicten. Drie, uiteraard – en het is ook door verschillende collega's aangeraakt – het bestrijden van drug dealen, druggebruik, drugproductie, cannabisplantages die worden opgerold, is een multidisciplinaire aanpak. En we stellen ook vast, dat de straatdealers alsmaar professioneler tewerk gaan en wanneer er worden opgepakt, ze zeer snel worden vervangen. En natuurlijk, de communicatiemiddelen van deze dag werken dit in de hand. Wij willen met de politie daar ook verder serieus werk van maken en onze sectie drugs binnen de lokale recherche zal met 2 mensen worden versterkt en van 5 naar 7 eenheden worden opgevoerd. Dit maar om te zeggen, dat specifiek wat mijnheer Wymeersch zei, dat we dat zeer ernstig nemen. Collega's, ik wil terugkomen op de discussie rond het stadspark. Ik denk inderdaad, dat het nuttig is om op een volgende commissie – ik zeg niet volgende maand in oktober – in een gemeenteraadscommissie de aanpak voor het stadspark 2021 dus toe te lichten. Wij zijn daar ook in overleg met de verschillende diensten mee bezig om daar een globaal plan voor uit te werken. Maar toch eerst wil ik even aangeven wat de zomer 2020 betreft, hoe er tewerk is gegaan, welke inzet er is geweest. Het is een zware zomer geweest. Niet alleen voor het stadspark, niet alleen voor De Ster, maar denk ik in heel Vlaanderen en heel veel plaatsen, zeker in juli en augustus als het goed weer was en tijdens de hittegolf is er heel wat problematiek geweest. We moeten niet terugkomen op de discussie, die hier in de media is geweest rond de feiten aan de kust, op recreatiedomeinen, niet alleen in het Waasland, maar eigenlijk in heel Vlaanderen en waartoe dat geleid heeft. Maar goed, specifiek wat het stadspark betreft. Wij hebben inzet gehad van onze gemeenschapswachten. Die hebben 3 mensen ingezet tijdens deze zomer, die samen 88 uur hebben gepresteerd. En telkens was dezelfde persoon in dit stadspark een uur aanwezig en ook een uur aan het skatepark in De Witte Molen, waar soms ook een problematiek zich voordeed en waar vooral werd gewezen op de mondkemperplicht en het verbod op samenscholing met meer dan 10 mensen. En ook de problematiek van het zwerfvuil of het sluikestorten. Twee, naast de gemeenschapswachten hebben wij ook iedere dag 2 mensen van de wijkwerkers, de Wase wijkwerkers plus een jobstudent ingezet. Dat was dan telkens in de namiddag van 14u. tot 19u., die ook vooral dus op de overlastproblematiek en de afvalproblematiek hebben gewerkt.

Onze politie heeft in juli 54 specifieke toezichtacties uitgevoerd in het stadspark. In augustus waren dat er 40 en in september tot enkele dagen geleden waren dat 15 specifieke toezichtacties. Die worden uitgevoerd, ja, in de loop van de dag. Dus ja, dat zijn dan de tussenkomsten tot 20u. Ik wil tussen haakjes ook eens meegeven, mijnheer Maes, dus onze parkwachters zoals we ze kenden en velen kunnen er nog altijd een gezicht en zelfs ook een kepie opklevan, die hebben inderdaad zeer verdienstelijk werk geleverd. Gemeenschapswacht en de taak van gemeenschapswacht is anders dan die van een stadswacht. Natuurlijk ja, de problematiek en het bezoek als ik het zo mag zeggen in het stadspark is ook anders dan 2 à 3 jaar geleden. En de parkwachters, die waren actief, wanneer ze begonnen was eigenlijk niet zo belangrijk, als het gaat over voorkomen van problemen en dergelijke meer. Soms waren ze al van om half 8, 9 uur, kwart over 12 of rond 2 uur. Maar dus in de week waren zij daar tot 8 uur 's avonds en op zaterdag en zondag was dat tot 18u. Dus ik verwijs nog eens terug naar de feiten, die aanleiding hebben gegeven tot deze discussie, ja, die hebben zich een pak later voorgedaan. Goed. Ook op te merken is, dat de zomerbar van Walburg altijd ook heel netjes is verlopen. En ik denk ook, nee, ik denk, ik ben er ook van overtuigd, dat de zomerbar, de plaats waar die was ingepland, ook een factor van rust en orde is geweest in die onmiddellijke omgeving van natuurlijk ons grote stadspark. De politie heeft ook wel een aantal processen-verbaal opgesteld, maar dat was dan vooral in de omgeving van de speeltuin, waar dus de mondkmaskerplicht voor de +12-jarigen gold. Onze interventieteams, dus dringende politiehulp, die is in de week van 21 juli 5 keer opgeroepen geweest wegens nachtlawaai. Dat zijn meestal mensen uit de Walburgstraat, die daar last van hebben en het ook melden. Een aantal van die mensen, die kennen ook mijn nummer en hebben mij ook aangesproken. In augustus zijn er ook nog oproepen geweest. Dat was dan vooral met dat tussen aanhalingstekens "feestje" met het nodige klank- en lichtspel rond de kiosk. In totaal zijn er ook een aantal processen-verbaal opgesteld, die ook druggerelateerd zijn of rond vandalisme en openbare dronkenschap en zelfs één rond het aanranden van de eerbaarheid hebben te maken. Ten slotte wat betreft de aanwezigheid van de medewerkers van de stad in het stadspark wil ik toch ook nog eens benadrukken, dat de medewerkers van beheer openbaar domein, reine stad, daar dus elke werkdag geweest zijn. Die ook uiteraard zeer verdienstelijk werk hebben verricht in het opruimen van het zwerfvuil of het achtergelaten vuil. En wanneer het nodig was, is dat trouwens telkens verdubbeld geweest om ervoor te zorgen dus dat 's ochtends het park er terug netjes bijlag om dus de nieuwe bezoekers te ontvangen. Nu, naar de toekomst willen wij ja, wij zijn geen voorstander, mevrouw Bats, om dus het stadspark d'office 's nachts of dus van zonsondergang tot zonsopgang te sluiten. Ik denk dat dat geen goed signaal is.

Ik denk als mensen door het park willen gaan, dat ze dat moeten kunnen. Dat is natuurlijk een keuze, die men zelf maakt. Maar hou er rekening mee, als je dat eigenlijk ook wil hard maken, dan moet je inderdaad die hogere afsluiting rond het stadspark zetten. En ik denk dat dat zeker aan de kant van de Parklaan en de Moerlandstraat naar de aantrekkelijkheid van het park geen goede zaak zou zijn. Twee, je hebt natuurlijk de fietsdoorsteek van de Zeildoekstraat naar de Parklaan. Ik heb daar vorige maand ook naar verwezen. Die wordt ook, ja, gebruikt na zons-
ondergang. Ik denk ook soms voor zonsopgang van mensen die naar AZ Nikolaas moeten gaan werken. En je hebt natuurlijk ook het gegeven van Kasteel Walburg, restaurant, feest-
zaal, waarbij je ja, een heleboel bezoekers hebt, die vanaf de Parklaan naar het kasteel gaan. Ook natuurlijk via de Walburgstraat zelf. Maar gelet op de parkeerproblematiek is dat, zijn het vooral mensen die vanuit de Parklaan naar het kasteel gaan. Dus dat zou natuurlijk een zaak zijn, die ja, denk ik voor de uitbater niet ideaal is. Maar we willen dus in de toekomst onze parkeerwachters, wanneer wij die uitbesteding rondkrijgen, dus toevoegen aan de groep van de gemeenschapswachten en daar één team van maken. Die dus ook zullen versterkt worden. De gemeenschapswachten, u weet dus dat we daar nog twee mensen moeten werven. En op die manier heb ik gezegd van we moeten in 2021 in vakantieperiodes als het goed weer is zekerheid hebben dat vanuit de gemeenschapswacht, vanuit de wijkwerken, vanuit de politie er een volledige dekking is, dus vanaf laat ons zeggen het middaguur tot zons-
ondergang, dat er aanwezigheid is in het park. Dat is mijn doelstelling. Als het natuurlijk pijpenstelen regent, dan moeten die mensen niet komen opdaven. Het is een beetje het regime, dat men op De Ster gebruikt. Als het goed weer is, weet men ook wie er moet zijn en wie niet. Uiteraard onze sluikestortcamera's, die zullen we ook gericht inzetten indien nodig. Onze wijkinspecteurs van de aanpalende wijken van de politie, die komen gemiddeld 2 keer per dag in het stadspark. De wijkinspecteurs, die schooltoezicht doen, die passeren ook door het park voor en na dat zij dus naar de schoolomgeving – dat is dan vooral Carolus – gaan. Onze schoolspotter, die we speciaal hebben, die kan ook dagelijks aanwezig zijn in het park. En onze weekendploegen van de politie, die voeren toezicht uit vrijdag en zaterdag, extra controles tussen 22u. en 24u. en uiteraard zullen de interventieploegen altijd oproepen of altijd uitrukken als er dringende oproepen zijn. Ook onze fietsteams, die nu juist één jaar bestaan, die zullen ook verder uitrukken. Dat zijn zowat – en het eitje is gekookt – mijn reacties op de verschillende tussenkomsten van de collega's.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Schepen Buysrogge vraagt ook nog 1 minuut het woord.

BUYSROGGE: Ja, bijzonder inderdaad dus kort, omdat de burgemeester al heel veel verteld heeft. Ik wil er nog aan toevoegen over dat versterken van dat team van de gemeenschaps-wachten is het zo, dat er een procedure lopende is om dat team effectief op korte termijn ook te kunnen versterken. Kandidaturen zijn er binnen. De bedoeling is om die procedure, om iemand aan te kunnen stellen op C-niveau met GAS-bevoegdheid. Om op die manier ook die stadswachten, waar men – zoals daarjuist gezegd wordt – waar men vroeger ook ontzag voor had, dat dat op die manier ook kan afgedwongen worden door die ook GAS-bevoegdheid te kunnen geven.

VOORZITTER: Dank u, schep. Mevrouw Bats en mijnheer Maes vragen het woord. Mijnheer Wymeersch ook. Dan geef ik eerst het woord aan mevrouw Bats. Ladies first.

BATS: Ja, dank u wel alleszins voor ... - oei, ik dacht dat het mijn micro was – ... voor uw uitgebreid antwoord, burgemeester. Ik zou toch, ja, oké, misschien oktober dan niet, maar toch zeker dit jaar – en dan blijft er al niet veel meer over dan november om het in de commissie te bespreken, want december is dan ook alweer moeilijk – dus om toch er dit jaar nog werk van te maken. Ja, wat ik dan nog wil zeggen, zal ik dan wel uitgebreid doen op uw commissie. Alleen heb ik toch nog één opmerking. U spreekt van teamuitbreiding, wat op zich wel ja, altijd een goede zaak is. Maar voor het park lijkt het mij toch interessant om daar specifiek een paar mensen zeer zichtbaar en herkenbaar te zetten, waar mensen ... Iets zoals de wijkpolitie, maar dan ja toch een beetje de parkwachtersbrigade of -team of ... Ja, maar die ook, die herkenbaar zijn zoals ja ... Het is een beetje, ik weet, vroeger is niet altijd beter, maar de parkwachters die we kenden, die zijn ook aanspreekbaar. Mensen bouwen daar een soort van vertrouwensband mee op. Ge spreekt die makkelijker al eens aan. Die kennen ondertussen ook de pappenheimers, die al dan niet dagelijks of wekelijks opnieuw in het park komen. Dus een teamverbreding oké misschien, maar toch veel liever een beperkt team, dat daar fulltime zijn werk heeft. Maar voor de rest komt het op de commissie.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Bats. Mijnheer Wymeersch dan? Ik zal de volgorde respecteren.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Burgemeester, u hebt een mooie expliqué gedaan over wat er allemaal is en wat ge verder wilt doen. En ge gaat dat verfijnen, wat dit, een klein beetje bijsturen. Maar in feite is ... Het zal wel goed zijn hé, al wat ge doet, maar het is niet wat men op dit ogenblik nodig heeft. En collega Maes zegt “we moeten inzetten op preventie”. Akkoord. Maar een serieus afschrikkingsbeleid kort is volgens mij de beste preventie op dit ogenblik. Zachte heelmesters, zegt het gezegde, maken stinkende wonden.

En inderdaad, de maatschappij – en u hebt er zelf naar verwezen – dat de bezoekers aan stadspark en aan het stadscentrum, dat die anders zijn dan een paar jaar geleden, goed. We weten allemaal wat u daarmee wil zeggen. Er zijn er die het durven zeggen en er zijn er die het niet durven zeggen, punt aan de lijn. En ik denk dat we prioriteiten moeten stellen. Maar u gaat zoveel maatregelen nemen en wat dit en wat dat, maar een echte prioriteit zie ik daar niet uitspringen. En collega Bats heeft gelijk. Die gemeenschapswachten, allemaal goed en wel en allemaal tof en allemaal goedbedoeld. Jagen die schrik aan? Neen, neen. Het is erg dat we het moeten zeggen, maar eigenlijk de enige die schrik aanjagen en die dus ook preventief werken, is aanwezigheid van politie. Politie waar ze moeten zijn en waar ze desnoods constant moeten zijn. En hard optreden. Ik heb een voorbeeld, helemaal daarnaast, maar toch dingen die ik gezien heb de afgelopen weken. Men lacht, er zijn groepen van mensen die lachen met de politie hé. En de politie laat dat soms gebeuren. Bv. mensen die ostentatief weigeren in het stadscentrum – en u weet waar ik het over heb – weigeren van een mondmasker te dragen. Nu ben ik daar ook geen supporter van, maar ik draag ze omdat het moet. Maar er zijn dus mensen, jongelui – en ik vermoed dat dat ongeveer dezelfde categorie is als diegenen die dus in het weekend ook de held uithangen – die dus ostentatief weigeren van dat op te zetten. Daar wordt niets tegen gedaan of weinig.

BURGEMEESTER: Honderden pv's.

WYMEERSCH: Goed, honderden pv's. Ik nodig u uit om eens een donderdagvoormiddag één uur samen met mij op één hoek van de markt te staan – voor zover dat de markt hoeken heeft – en eens te kijken hoeveel dat er daar passeren zonder mondmasker en waar niets mee gebeurt. Ja maar, ik wil maar zeggen, daar wordt weinig ... En dat leeft bij de mensen. Die zeggen die mogen dat, die mogen dat en wij niet. Er moeten voorbeelden gemaakt worden. En dat doet men niet. Ik denk, we gaan hier dus de discussie niet voeren tot op de bodem, maar ik dring er toch op aan – en het moet niet in oktober zijn – maar voor het jaareinde zou ik toch appreciëren moest er over het veiligheidsbeleid in aanwezigheid van het korps eens serieus gesproken worden over hoe men het nu aanpakt, waar men de prioriteiten moet leggen en hoe men inderdaad het schorremorrie – en ik noem het zo – dat op dit ogenblik hier en daar in de stad de dienst uitmaakt, om daar halt aan toe te roepen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch en ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, burgemeester, bedankt voor het uitgebreid overzicht van wat er allemaal is gedaan. Maar ik denk dat we daar een beetje, ik vrees dat we een beetje de vis aan het verdrinken zijn. En ik sluit mij in die zin aan bij wat collega Bats zegt. Ik denk dat voor het park, dat we ...

Ja, ik denk dat we voor het park inderdaad dedicated, een dedicated team nodig hebben, dat autoriteit uitstraalt zoals in het verleden de parkwachters hadden. Zij hadden een uniform en zij hadden autoriteit. Ik heb mijzelf nog herinnerd, als we door het park wilden met de fiets rijden, ja, dan keken we “is de parkwachter hier niet?”. En als hij er niet was, dan reden we er niet door met de fiets, euh als hij er was. Ja, wie zonder zonde is, werpe de eerste steen. Maar nu, nu rijden ze allemaal gewoon dwars door het park met de fiets. Er is niemand dedicated waarvan men denkt oei, die zal hier wel achter een hoek of achter een boom staan en die houdt mij tegen. Awel, en dat team dat hebben we nodig. Een team, dat inderdaad, waarvan men denkt ja, die mensen die zijn daar en die mensen hebben een zekere autoriteit. En ik denk dat we daar naartoe moeten streven. En ik begrijp – en dat is in die zin gaan we u daar zeker verder op volgen – als u een volledige dekking nastreeft in de zomer volgend jaar, dan is dat al een vooruitgang. Maar ik denk dat we beter af zijn met een team, dat de, ja, zijn pappenheimers kent en een team dat dedicated toegewezen wordt aan het park en op die manier zijn autoriteit de facto kan laten gelden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik ga aan de commissaris, de commissaris wil graag even ... Ah excuseer, moet de commissaris nog blijven voor jullie? Ja, dat is de vraag. Ik had het mis begrepen. Oké, is dat goed? Dan dank ik u voor uw aanwezigheid en u hebt ook gehoord waar het over gaat. Dank u en nog een fijne avond. Dan gaan we verder met het volgende punt en we zitten aan interpellatie 9, voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts, wil Sint-Niklaas gevolg geven aan de oproep van minister Demir en minister Somers met betrekking tot het bosuitbreidingsplan? Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Dank u, mevrouw de voorzitter. Vorig jaar was er de vraag van BOS+ om nu echt werk te gaan maken van een grootschalige vergroening van steden en gemeenten. En de reden waarom men dat doet, het belang van bomen, ik denk dat we het er hier niet meer moeten over hebben. Dat we daar eigenlijk, de meesten van ons, toch voldoende van overtuigd zijn. Het voorstel van BOS+ was, zij zeiden van ja, er moeten minstens 6 miljoen bomen bijgeplant worden om onze steden leefbaar te houden. Wij hebben dat voorstel toen in de zomer van 2019 vertaald naar onze stad. Wij hebben dat voorgelegd aan jullie, maar ons voorstel werd toen spijtig genoeg door de meerderheid weggestemd. De schepen van Groen – en dat kan ik dan eigenlijk nog wel een stuk volgen – gaf ook wel aan van ik wil mij toch niet helemaal vastpinnen op een cijfer. Dat is juist hé. Als wij zeggen er moeten er 80.000 bijkomen en het zouden er 79.000 zijn, zou je het risico lopen dat we nog zouden zeggen “het is niet wat ge beoogd had”.

Maar hij kondigde wel heel veel ambitie aan, wat ons dan ook wel tevreden stemde en hij kondigde ook – dat was dan naar aanleiding van het gesprek met collega Maes, want dat was dezelfde gemeenteraad denk ik – gaf u ook aan van te werken naar een nulmeting. Nu, op maandag 5 oktober wordt het allereerste boscongres van Vlaanderen georganiseerd door minister van natuur Zoual Demir en zij rekent natuurlijk ook voor haar bosuitbreidingsplan op de inspanningen van de lokale overheden, uiteraard. Dus wij hebben wel wat vragen eigenlijk. Hebben wij nu dat Vlaams bomencharter ondertekend? Hebben wij nu ondertussen een nulmeting en kunnen we daar dan ook kennis van nemen? En wij zouden eigenlijk graag hebben, dat jullie ingaan op de oproep van de minister. Vandaar ons voorstel tot beslissing. Dus gelet op al heel de oproep van BOS+ in 2019, gelet ook op de engagementen die jullie uitgesproken hebben in jullie klimaatplan, gelet ook op de engagementen die jullie vertaald hebben in de woonbehoefstestudie, gelet ook op de financiële marge die er op die post ruimte en milieu was, gelet ook op de vragen van de burgers in het groot stadsgesprek leggen wij graag – allé, ik denk het is een logisch gevolg – leggen wij graag de volgende vraag aan het schepencollege voor, dat men deze legislatuur in overeenstemming met zijn eigen plannen eigenlijk een engagement neemt. En om de schepen niet weer voor de vervelende opdracht te stellen, dat hij zich moet vastpinnen op een getal van bomen heb ik nu gesteld, dat jullie het engagement willen opnemen om te werken in de richting van één extra boom per inwoner, zodanig dat we de minister Zoual Demir kunnen helpen in haar goedbedoeld bosuitbreidingsplan.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Mijnheer De Meyer, mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes hebben het woord gevraagd. Ik geef eerst het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik vat kort samen wat ik een paar maanden geleden naar aanleiding van dit punt ook gezegd heb. Wij zijn vanuit onze fractie uitdrukkelijk voor meer bos, park en groenere stad. Maar het aantal bomen op zich is voor ons niet het element. Het moet kwaliteitsvol bos zijn. Ga eventjes kijken in de Beeldstraat naar de aanplantingen, die daar gebeurd zijn voor de geboortebossen en je zal merken, dat die bomen binnenin volledig staan te sterven. Gelukkig is de voorbije maanden daar geen lucifer gevallen. Kwaliteitsvol bos betekent ook dat die bomen een klein beetje kunnen uitgroeien. En als ge effectief een CO2-reductie wenst, dan heb je kwaliteitsvolle bomen, kwaliteitsvol bos nodig. Dus dat criterium vinden we niet het juiste. Bovendien zijn we er ook grote voorstander van, dat die bossen, die parken voldoende dichtbij de stadsbuurten zijn, zodanig dat de mensen daar effectief gebruik van maken, daar kunnen gaan wandelen, met hun kinderen naartoe kunnen gaan en dat senioren daar ook gebruik kunnen van maken. Een deel van de teneur zijn we het natuurlijk mee eens, maar niet het criterium dat het aantal bomen het alles bepalend is.

Ik denk dat dat een korte samenvatting is van ons standpunt, dat we reeds een paar keer hier hebben vertolkt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch? Ah, sorry.

DE MEYER: Ten slotte wou ik ook nog zeggen – en ge weet dat – bij ons is het ook een zorg dat herbevestigd agrarisch gebied niet bebost wordt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik kan mij grotendeels vinden in de tussenkomst van collega De Meyer. Maar ik ben ook zeer tevreden met het voorstel van collega Geerts, alhoewel dat ik mij soms de vraag stel – maar mijn memorie is niet meer zo beperkt – dat ze in tempore non suspecto ooit eens schepen van groenvoorziening is geweest. En daar heb ik dan mijn vraag van waarom heeft ze dan niet de inspanningen gedaan. Maar soit, dat er even tussen haakjes. 75.000 bomen, ik pin mij nu dus wel vast, omdat er een houvast is, een doel dat ge wilt bereiken, pin ik mij dus wel vast op het voorstel van collega Geerts. 75.000 omdat het gemakkelijk rekent. Het zijn er 78.000 en zoveel. 75.000 bomen. Dat komt overeen met ongeveer 25 ha. Dat is niet weinig. Dat is niet weinig, als ge dan weet, als ge dus rekening houdt met 3.000 bomen per ha. Nu, inderdaad, collega De Meyer heeft gezegd, dat hij gelijk als hij zegt van kijk, ge moet kijken hoe die worden aangeplant, hoe die moeten worden onderhouden, enz..., enz... Die moeten – en nu zult ge zeggen van du spinnst in het Duits – maar die bomen moeten dicht genoeg tegen mekaar gezet worden, want als ge ze te ver uit mekaar zet, dan groeien ze niet in de hoogte, dan groeien ze in de breedte en dan krijgt ge ook geen bos, dan krijgt ge een verwilderd struikgewas. Dus ge moet meer bomen zetten, dan dat ge uiteindelijk wil overhouden, want het zijn de sterkste die omhoog groeien en de andere verdrücken. Dus, 75.000 bomen. Die bomen, die ge moet aanplanten – en de schepen van natuur en groen geeft mij gelijk – ge moet natuurlijk geen plantjes zetten van zo groot. Als ge deftige bomen wil aanplanten om een bos te bereiken, koopt ge bomen van 1,20 m à 1,50 m lengte. Dat begint al een uit de kluiten gewassen boom te zijn. En dat kost wat geld. Dat kost wat geld. En ik schat op dit ogenblik de prijzen als ze nog in mijn hoofd zitten ongeveer 2 euro/boom. Dus dat is 150.000 euro voor boomaanplant. Nu, als we dat spreiden over nog 4 jaar, mevrouw Geerts – en daar steun ik u volledig mee en ik wil daar samen met u een amendement in die zin op de meerjarenbegroting indienen die op ons afkomt – dan spreken we dus over 150.000 euro. En ik denk dat deze 150.000 euro voor deze stad van groter belang kan zijn en van groter nut kan zijn dan een aantal investeringen, die in feite weggesmeten geld zijn, die we op dit ogenblik doen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Uiteraard wil ik ook de tussenkomst van mevrouw Geerts mee ondersteunen. En ik herinner mij inderdaad nog, dat wij samen toen in een discussie zaten en toen de belofte naar voor is gebracht door de schepen om inderdaad een nulmeting te doen. Want wij hadden toen al ettelijke discussies gehad, hoeveel bomen en hoeveel bos is er eigenlijk al op dit moment in de stad. En daar waren nergens echt betrouwbare cijfers blijkbaar van te verkrijgen. Wel, ik vraag mij dan ook af, is er nu al een nulmeting gedaan? Want je kan maar een zinnige discussie gaan doen over hoeveel meer bomen je gaat planten, als je een nulmeting hebt. Dat is één. En ten tweede wil ik toch wel aandringen, wij zitten nog volop in coronatijden en wat is de grote les die we eigenlijk trekken uit de coronacrisis? Dat is dat er veel meer open ruimte en veel meer groen in de stad nodig is. En als wij inspanningen doen om meer groen en meer bomen, dan zou ik toch ook wel willen aandringen om dat in de eerste plaats te concentreren binnenin de stad, zodanig dat iedereen op wandelafstand beschikt over ruimtes waar je kan gaan wandelen en ruimtes waar men zich kan ontspannen, zich kan verkoelen. Want dat is ook gerelateerd aan de klimaatcrisis. Door de opwarming hebben wij verkoeling nodig en die verkoeling wordt inderdaad geleverd door bomen en door parken. Dus ik denk dat we daar ook moeten rekening mee houden, de lessen trekkende uit corona, dat we die bomen en die groene open ruimte, dat we die voornamelijk proberen te creëren in de stad op wandelafstand van iedereen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik zie dat mijnheer Van Gansen ook nog het woord vraagt. U hebt het woord.

VAN GANSEN: Ja, ik sluit mij volledig aan bij Jef zijn standpunt. En dan denk ik een stukje aan de discussie rond Zwijgershoek, waar er toch ook een paar mogelijkheden zijn om royaler of ambitieuzer te vergroenen. Ik kijk naar het college. Zeker als die tweede inrit, ingang van de Grote Markt er niet meer van komt, kunnen we daar misschien meer ondergronds gaan en nog meer vergroenen. Daar gaan de burgers echt iets aan hebben.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel voor deze tussenkomst. Ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Goed. Allereerst denk ik, dat heel wat van de zaken van het belang van bomen, vergroening, biodiverse natuur en bossen, dat die al aangehaald zijn. Verkoeling, CO₂-opslag, al dat soort biodiversiteit, dus dat ga ik op zich wat skippen in mijn antwoord. Maar gezien de grote gevolgen van de klimaatsverandering, die we vandaag al aan den lijve ondervinden, is het voorzien van extra bomen, vergroening en extra bossen een beleidsprioriteit van dit bestuur. Dat alle fracties deze bezorgdheid delen, kan deze ambitie alleen maar versterken. In ons beleidsprogramma staat dan ook letterlijk, dat we bij elke stedelijke lob en in elke deelgemeente zorgen voor een buurtbos.

We gaan als stadsbestuur dan ook in op de uitgestoken hand van de ministers Demir en Somers. Uiteraard gaan we naar het congres, dat zal georganiseerd worden. Maar er vertrok ook een brief, een schrijven naar minister Demir om met haar in gesprek te gaan om samen deze doelstelling te realiseren. Ook de filosofie van het bomencharter ligt in de lijn van onze beleidsdoelstelling. We zijn dan ook in gesprek gegaan met de initiatiefnemers van het bomencharter. Vorig jaar hadden we vanuit de meerderheid, maar ook vanuit een aantal oppositiepartijen bedenkingen bij een té eenzijdige focus puur op aantal bomen. De initiatiefnemers van het bomencharter begrijpen deze bezorgdheid en we zijn trouwens niet de enige gemeente die een te nauwe focus op een getal te beperkend vindt. Gezien de engagementen van dit stadsbestuur voor de aanplant van bossen en bomen in de stad, wellicht richting één boom per inwoner, nu we wellicht één boom per inwoner gaan, vonden zowel de initiatiefnemers van het bomencharter als het stadsbestuur het een wederzijdse versterking om als stad het bomencharter te ondersteunen. Waarbij het uitgangspunt niet is om als het ware elke boom te gaan turven, maar via indicatoren uiteraard wel die groei in beeld te brengen. Dat brengt ons naadloos bij de vraag naar meting. Vorig jaar gaf ik al aan bereid te zijn te zoeken naar een waardevolle indicator. Elke vorm van tellen heeft voor- en nadelen, zowel naar volledigheid, accuraatheid, werkdruk als effectiviteit. Samen met onze natuurambtenaar hebben we, vertrekkende vanuit de bezorgdheden die in de gemeenteraad werden geuit, verschillende opties onderzocht. Zo is het gebruik van de gegevens van zowel het kadaster als van de Vlaamse boswijzer zeer onnauwkeurig en niet zinvol als indicator over de groei of afname van het bosbestand op ons grondgebied. Een perfect instrument, dat de oppervlakte en kwaliteit van het bos op grondgebied in kaart brengt, bestaat niet. Toch is het belangrijk een indicator te kunnen hantieren om het beleid enigszins te meten. De meest zinvolle indicator lijkt het bijhouden van de af- en toename van bosoppervlakte. We zouden hierin 4 zaken meenemen. Enerzijds de gekende evolutie op privaatdomein. Voor hoeveel m² bosuitbreiding heeft de stad of het Agentschap Natuur en Bos subsidies toegekend? En voor hoeveel m² hebben we ontbossing vergund? Anderzijds meten we de evolutie van het bosareaal op publiek domein. Hoeveel bossen planten we aan en hoeveel ontbossen we op publiek domein? Uiteraard zitten er hiaten in deze methode. Indien een bos wordt gerooid, bv. door de plaag van de letterzetter en daarna wordt herplant of er spontane bebossing gebeurt, dan is dat in deze meting van de bosoppervlakte neutraal, terwijl er zeker op korte termijn heel wat natuurkwaliteit is verdwenen. Ook illegale ongekende ontbossingen kunnen op die manier niet worden geteld, maar ook bebossingen zonder steun van de overheid worden niet meegerekend in die cijfers. Het lijkt mij nuttig om dit verder uit te werken en hiermee aan de slag te gaan.

Ik heb geprobeerd aan de slag te gaan met de verschillende bezorgdheden, die ik vanuit de verschillende fracties in de gemeenteraad vorig jaar gehoord heb en het doet mij trouwens plezier, allé, ik hoop dat ik die dingen nu ook terug gehoord heb. Allé, ik denk toch dat ik de juiste benoemd heb. Ik ben er mij van bewust, dat ik niet voor de fracties kan spreken, maar op basis van het verslag van vorig jaar heb ik geprobeerd een aantal bezorgdheden te detecteren. Maar gelieve mij niet af te rekenen op die poging. Alle fracties onderschrijven de nood aan meer kwalitatieve vergroening. Vanuit de meerderheid was er een duidelijk engagement om bosuitbreiding te realiseren en ook meer bomen in de stad aan te planten. Vanuit de CD&V- en Vlaams Belang-fracties kwam de duidelijke vraag naar kwalitatieve bos- en bomenaanplant. Ik denk dat dat hier daarnet ook herhaald is. Bij al die fracties is het getal minder een fetisj en ondergeschikt aan de kwaliteit. PVDA vindt het belangrijk om met een getal een duidelijk signaal te geven en benadrukt bomen in de stad. Ik denk dat dat hier nog eens herhaald is. En bij sp.a lees ik nu in uw voorstel, dat het getal van één boom/inwoner om dat nu te gebruiken als richtcijfer. Vanuit deze verschillende invalshoeken heb ik geprobeerd om te komen tot een voorstel van beslissing, waarvan ik hoop dat het deze verschillende bezorgdheden van al de fracties omarmt om zo hopelijk tot een breed gedragen beslissing te komen. Graag wil ik u dan ook een nieuw tekstvoorstel voorleggen. En ik heb dat meegebracht. Jammer genoeg hoop ik dat er niet te veel bomen voor gesneuveld zijn, maar ik denk dat we dat misschien kunnen ronddelen. En ik wil dat gerust al eens even voorlezen, terwijl het rondgedeeld wordt. Letterlijk is de tekst, maar ik begrijp dat het nuttig kan zijn om even te schorsen, maar ik zal hem eerst even voorlezen, dan kan hij uitgedeeld worden. “Het stadsbestuur werkt in uitvoering van het beleidsprogramma en klimaatplan deze bestuursperiode volop aan robuuste biodiverse en klimaatbestendige bebossing en aan deskundig aangeplante stadsbomen, die volop ontwikkelkansen hebben. In deze context gaat het stadsbestuur het engagement aan om het bomencharter te tekenen en te werken in de richting van één extra boom per inwoner”. Dus dat wordt nu ook rondgedeeld en als er de vraag is - uiteraard die ik ook begrijp - tot schorsing, dan zal het aan de voorzitter zijn om daarover te beslissen.

VOORZITTER: Ja, ik stel voor dat we 10 minuten schorsen.

DE MEYER: Voorzitter? Voorzitter?

VOORZITTER: Oh, excuseer.

DE MEYER: Ik wil dat graag heel rustig bekijken en eventueel amenderen. De vraag is alleen, moeten we dat vanavond doen hé. Maar met één zaak heb ik zeer grote problemen, schepen. En ik zal mezelf voor volgende raad een toegevoegd punt besparen.

Als ge zegt “meer bomen in de stad is voor ons een prioriteit”, dan zeg ik dit komt vandaag bij mij over als een leugen. En ik zal u ook in alle duidelijkheid zeggen waarom. Ik heb de beslissing bekeken, die er genomen is voor de Lidl. Als het terrein voor de Lidl ongeveer 1 ha is, 10.000 m² en men laat daar een afwijking toe voor meer verharding van 4,5 % dan is dat 450 m meer verharding. En dan is dat 450 m minder waar eventueel ook bomen kunnen op komen. Dit is voor mij voor een schepen van Groen, voor ruimtelijke ordening, totaal onbegrijpelijk.

VOORZITTER: Goed. We gaan nu 10 minuten schorsen.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed. Kunnen de raadsleden terug in het auditorium komen alstublieft? Mijnheer Noppe, wil je daar eens, want ik weet niet of ze mij horen. Triiiiiiiiiing!

BURGEMEESTER: Op uw plaatsen!

VOORZITTER: Goed. Is iedereen terug in het auditorium? Dan open ik terug de zitting en dan gaan we stemmen over het amendement, dat hier is voorgelegd en dat ook is voorgelezen en dat de fracties hebben kunnen inkijken.

DE MEYER: Voorzitter, ik veronderstel dat we niet alleen gaan stemmen, maar dat we ook een stemverklaring mogen doen?

GEERTS: Ja, voorzitter, toch ...

VOORZITTER: Excuseer. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, allereerst wil ik toch onze appreciatie uitdrukken voor deze werkwijze. Het is fijn dat we iets aanbrenge vanuit de oppositie, dat eigenlijk in het verlengde ligt van de intenties van het bestuur en dat daar dan mee aan de slag gegaan wordt. Wij zouden evenwel graag nog een amendementje op het amendement aanbrenge, omdat we denken, schepen, er staat een bomencharter te tekenen en te werken in de richting van één extra boom per inwoner. Zo had ik het ook geformuleerd. Maar ik denk dat we er dan wel bij moeten zetten, dat dat moet afgetoetst worden aan een nulmeting, want anders, allé, gaan we onszelf misschien verliezen in eindeloze discussies als we niet weten vanwaar dat we starten. Dus dat zou ik er toch nog graag bij hebben. Anders wordt het wat moeilijk hé. Eén extra, maar als je niet weet van wat het aantal is waarmee dat je start.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ik zal er misschien direct ... Ik heb in mijn antwoord op het uitgebreide punt aangegeven op welke manier dat ik denk dat we kunnen meten. Is het in dat kader dat u bedoelt?

GEERTS: Ik denk dat ge gewoon op het einde, dat ge zegt “ik werk in de richting van één extra boom per inwoner”, “af te toetsen aan een nulmeting ...” – ik zeg nu maar hé, schepen – “... die ten laatste eind dit jaar zal bepaald worden”. Allé, we moeten daar ook dan een datum ... Ik wil daar zeer open in zijn, maar mijn vraag is, doe een formulering waar ge ook het engagement doet van die nulmeting. Verwoord dat. Ik denk dat dat gewoon correcter is om het op die manier te doen.

VOORZITTER: Ja, taalkundig staat het er wel in, want extra is op wat we nu hebben.

GEERTS: Ja, maar nu zegt u veel natuurlijk, mevrouw de voorzitter. U zegt op wat we nu hebben. Maar dat weten we juist niet.

DE MEESTER: Ja, maar wat we nu, zoals ik ook aangaf, beginnen tellen hoeveel bomen dat er nu op ons grondgebied staan, ik denk dat dat, allé, dat dat niet, geen goeie werkwijze is of dat we daar echt een oeverloze ... Maar de vraag is natuurlijk, wat gaat eraf, wat komt erbij en is er op het einde van de rit voldoende bijgekomen. Ik denk dat dat ook was, de methodiek die ik beschreef en dat dat ook het belangrijkste is. Maar dat we daar een indicator voor gebruiken om dat te meten, ik wil dat nog wel ergens tussendraaien in de tekst, maar dat is ook logisch als we spreken over een ... Ja, extra wijst dat ge iets toevoegt natuurlijk. Dus, maar ... Awel ja, we zijn wat vertrokken van jullie voorstel natuurlijk. Dus ik denk dat het engagement op zich niet, allé, ik heb dat ook uitgesproken, dat is op zich het probleem niet. Maar het is zowat wringen met de tekst dan hé.

GEERTS: Ik ben hier een beetje luidop aan het denken. Op basis van een overzicht van + en – of zoiets.

VOORZITTER: Is het goed, dat ik even ... Ik ga even het woord geven aan mijnheer Wymeersch en dan aan mijnheer Maes en dan aan mijnheer De Meyer. Ik denk dat mijnheer Maes eerst was dan. Ja, mijnheer Maes, u mag, u krijgt het woord.

MAES: Het maakt echt niet uit hoor. Nee, ik wil gewoon aangeven, ik denk de meting of de methodiek, die u daarnet aangeeft, daar kunnen we ons in erkennen. Ik vind ook dat we niet heel, allé, het is geen gemakkelijke operatie, dus we moeten inderdaad een eenvoudige manier vinden. En die beschrijving, die u geeft, die klopt. En als u dat als basis, als nulbasis neemt, dan kunnen wij ons hier ook in vinden. Dat is geen probleem.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, na 30 jaar gemeenteraad ben ik eigenlijk een beetje verrast.

BURGEMEESTER: 32 jaar. Dat is een nulmeting ...

DE MEYER: Allé, 32. In die zin, in die zin dat we staande ter zitting een voorstel, amendement van het college krijgen, dat vooraf is opgemaakt en niet op dit moment zelf. Want het is onmiddellijk uitgedeeld en hier staan geen toestellen om dat te reproduceren. Het is vooraf klaargemaakt. Er is geen overleg over geweest, begrijp ik, met de indieners.

GEERTS: Nee, nee.

DE MEYER: Ook niet met de andere partijen. En, collega's, als ik het lees, ja, het blijft toch dermate vaag en eigenlijk gaan we stemmen over een fetisj. Wie stemt er nu in godsnaam tegen een fetisj, Het is een verzameling van gemeenplaatsen, die nu als deus ex machina naar vorgebracht wordt door het college. Maar wie kan er in godsnaam tegen zijn?

BURGEMEESTER: Het orakel van de Bosstraat.

DE MEYER: Maar mijn vraag is wel, mijnheer de schepen, als ge dat toch op het college besproken hebt, weet ge waar dat die bossen gaan komen? Op welke plaatsen? Met welke kwaliteit gaat ge die aanplantingen doen? Draagt ge de zorg mede, die reeds door verschillende fracties is geformuleerd? Mijnheer Wymeersch heeft iets gezegd over de kostprijs van de bomen en dat is juist wat hij gezegd heeft. Maar wat ik niet gehoord heb, dat is er werd ook gesproken over plusminus 25 ha, wat is de kostprijs van die grond? En wat staat erover in uw meerjarenplanning? Want het is toch de bedoeling om dat deze legislatuur te doen. En ik dacht, de meerjarenplanning is toch de afspiegeling van de intenties van het college. Ik heb daar nog niet zo heel veel over gelezen. Het blijft bij mij een item, naast die algemene zorg natuurlijk, dat er ook in de binnenstad effectief voldoende bomen aangeplant worden. Collega Van Gansen heeft daarnet eventjes gewezen op Zwijgershoekje. Hij heeft gelijk, onze jonge collega. Zijn bezorgdheid daarover siert hem. Ik heb eventjes gewezen op Lidl. Ik zag zowat verbijstering, maar ik wil toch nog – want daarnet ben ik dat vergeten – verwijzen naar de sociale media. En dan moet ge eens kijken bij collega Hanssens wat hij gezegd heeft over zijn ervaringen met Lidl in de Plezantstraat. Dat is veelbelovend voor de toegeving, die je reeds doet op Driegaaien. Mijn zorg is bv. ook, dat er op de begraafplaatsen voldoende bomen bijkomen. En ik kan zo nog een tiental andere plaatsen noemen. De nulmeting heeft collega Geerts reeds op gewezen. Ja, wie kan daar nu tegenstemmen? Wie kan daar nu in godsnaam tegenstemmen? Maar het is zo weinigzeggend hé, collega's. Het is eigenlijk bedroevend dat dit voorgelegd wordt. Maar als we het goedkeuren, dan willen we als fractie daar niet mee gepakt worden van “ge hebt achteraf ons vrijgeleide gegeven voor”. Nee, nee, wij geven u een stimulans om meer te doen, maar niet om gelijk wat, waar en op gelijk welke wijze te doen.

Het is dus geen vrijgeleide, waar ge achteraf in de raad of op TV-Oost kunt zeggen “ze hebben het goedgekeurd destijds en nu spelen ze een politiek spelletje”. Dat niet hé, collega, dat niet hé. Om die omstandigheden gaan we het niet goedkeuren. Maar ik zeg het, een fetisj, ja. Als ge die persé wenst, wie kan er in godsnaam tegen zijn?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Dat is de laatste keer, dat ik mijn argumenten in zijn oor fezel, dat hij ze eerst kan gebruiken voordat ik aan het woord kom hé. Maar ja, soit. Tot daaraan toe. Nee, nee, maar in feite, het is nog veel straffer dan dat. Zijn argumentatie is uiteraard ook hetgeen dat ik hem niet in zijn oor gefezeld heb, correct. Maar, wat staat hier nu eigenlijk in? Hier staat dus niet in, dat er tijdens deze legislatuur x-aantal bomen zullen aangeplant zijn. Er staat in, dat ge eraan werkt. Hoe ge dat gaat doen, dat eraan werken, dat weet ik niet. Wat dat inhoudt? Gaat ge boeken lezen hoe ge dat moet doen? Of gaat ge vergaderingen beleggen bij mensen die het zouden moeten kunnen weten hoe ge het zou moeten doen? Dus dat is ook eraan werken. Dus er is geen enkele resultaatsverbintenis, er is geen enkele timing. Het is praat voor de vaak. Collega De Meyer heeft terecht opgemerkt het probleem van de grondverwerving. Het is niet alleen wat gaat dat kosten, want dat gaat meer kosten dan die boompjes. Maar waar gaat ge het doen, rekening houdend met alle bestemmingen, die er op dit ogenblik op ons grondareaal liggen hé. Landbouwgronden en noem maar op. Wat gaat ge daarmee doen? Dat staat er nergens in. Waar gaat ge die gronden zoeken? Die kosten, die ge daarvoor nodig hebt, staan die in de meerjarenbegroting? Staat er in de meerjarenbegroting een post, waarbij ge 25 ha bos kunt, bosgrond kunt verwerven of grond voor bebossing kunt verwerven? En staat er in de meerjarenbegroting een post, waarbij ge dus inderdaad 75.000 bomen kunt aankopen? Dat staat er nergens niet in. Dus, ge gaat eraan werken, maar meer ook niet. Dat is één van de meest vrijblijvende moties, die ik van zijn leven al – en ik heb er al wat zien passeren in mijn leven – heb zien passeren, zeker in deze gemeenteraad. En dan ten slotte, collega De Meyer heeft daar inderdaad gelijk als hij zegt van kijk, ge komt hier nu met een motie of met een tekst. Dat is, ja, al weinig meegemaakt hé. Ik wil met u in uw commissie in debat gaan over een bebossingsplan in deze stad, in alle facetten. Op basis van een basistekst, die vanuit uw kabinet, vanuit uw schepenambt komt. En daar gaan we over discutereren. En dan kunnen we zeggen zo en niet anders. Maar deze vrijblijvende zin van 5 regeltjes, die u tot niets verbindt, alleen dat ge uw best gaat doen – het zou er nog moeten aan mankeren dat ge uw best niet doet – daar kunnen wij niet mee leven. Dan kunnen we alles goedkeuren. We gaan dat dus niet doen vanavond.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Marc Huys vraagt het woord.

HUYS M.: Ja, ik wil wijzen op een kleine taalfout. Er staat en aan deskundige aangeplante stadsbomen. Ik vraag mij af wat deskundige bomen zijn.

VOORZITTER: Ja, ik dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord nog aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik wou nog even terugkomen op onze eerste opmerking, waar we dachten van ja, er moet misschien toch wel iets bij van een nulmeting. Ik moet zeggen, schepen, dat ik ook niet direct de goede formulering vind. Maar als de schepen hier en nu ons nog eens kan bevestigen dat dit engagement wel voor deze legislatuur is - want dat staat er ook niet in, maar dat is een beetje de logica der dingen denk ik als je engagementen laat tekenen, dat het voor deze legislatuur is – en als ge dan ook nog eens zou willen bevestigen – maar ge hebt dat eigenlijk al een stuk gedaan op de vraag van collega Maes - dat ge inderdaad met die methodiek die ge geschetst hebt rekening zal houden, dan ja, zijn wij eigenlijk wel akkoord om dit mee te stemmen. En ik begrijp de collega's, die zeggen ja, dat is een fetisj en dat houdt allemaal niet veel in. Ja, ik denk dat we zo heel vaak dingen stemmen. Maar dit gaat wel over een engagement. En uiteraard moet dat dan later nog verder uitgewerkt worden. En we vinden het, allé, we willen toch onze appreciatie uitdrukken aan het schepencollege, want jullie hebben er blijkbaar al op gewerkt hé, vermits de tekst klaar was. Wij denken ook wel, dat dit een veel betere manier is om met de oppositie te werken, dan altijd zomaar alles weg te stemmen. Vandaar onze mildheid en dat wij ook jullie amendement willen stemmen. Zo, als de schepen nog die twee punten kan bevestigen. Knikken is goed, ja.

DE MEESTER: Maar ik zal eventjes heel kort, ik zal ... Ja, maar ik wil knikken, maar ... Nee, nee, maar het is toch wel belangrijk genoeg. Ik wil beginnen met te zeggen, dat Marc Huys gelijk heeft. Ik heb inderdaad, allé, we hebben erop gewerkt, maar duidelijk niet goed genoeg, want er staat een "e" te veel in de tekst.

BURGEMEESTER: Een deskundige deskundige.

DE MEESTER: Dus in de tekst spreken we over beleidsprogramma en het beleidsprogramma gaat uiteraard over deze beleidsperiode. Dus in die zin ... Maar allé, het is wat een tegenspraak natuurlijk, omdat ge enerzijds zegt we willen er geen fetisj van maken, maar anderzijds is het te vrijblijvend. Allé, ik heb geprobeerd met een richting, een doelstelling daarmee aan de slag te gaan. Wat die locaties betreft, heb ik al verschillende keren een aantal hints gegeven, maar het zou zeer onverstandig zijn om in publieke fora luid te gaan roepen welke gronden dat ge wilt kopen, want dat is de beste garantie om die niet te krijgen natuurlijk. Maar ik heb hier in mijn uitgebreid antwoord al indicaties gegeven van locaties en ik heb al zoekzones in het verleden ook in de commissies toegelicht.

Tijdens de meerjaren... of tijdens de bespreking van de meerjarenplanning zal ik u wijzen waar in het budget dat er middelen voorzien worden. En dan denk ik dat ik ... Ah ja, rond de aanplantmethodiek heb ik ook gesproken naar aanleiding van de opmerkingen vorig jaar van mijnheer De Meyer en mijnheer Wymeersch. En lijkt het mij nuttig om onze natuurambtenaar ook eens daarover met jullie het gesprek te laten aangaan. Dat lijkt mij zinvoller dan dat we hier een uitgebreide bespreking over methodes van aanplant gaan, ons daarin gaan verdiepen. Goed, tot daar.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Heb ik dan toch het hoofdknikje gezien? Ik stel voor dat we er nu over stemmen. Ik denk dat de interpellant, die heeft het laatste woord gehad. Oké? Ik denk dat de interpellant het laatste woord heeft gehad. Oké? Ja, mijnheer Wymeersch, we hebben de methodiek toch afgesproken hé.

WYMEERSCH: Nee, nee, mevrouw de voorzitter, de schepen brengt een nieuw element in de discussie. Hij wil met mensen van de oppositie, die twijfelen aan heel het project of zoals het hier op papier staat, middels de natuur- of de milieuambtenaar, de natuurambtenaar wil hij in gesprek gaan tijdens een commissievergadering. Dus ik stel voor, dat wij in een commissie deze problematiek en meer verfijnd en meer doelgericht en meer uitgewerkt bespreken, onder begeleiding van de ambtenaar in kwestie. Dat we tot zolang dit punt verdagen. En dat we dit volgende gemeenteraad terug aan de agenda brengen, nadat we de nodige toelichting en uitwerking van de schepen en zijn ambtenaren hebben gekregen.

VOORZITTER: Ik geef daarbij het woord of het antwoord op uw vraag vind ik dat dit aan de interpellant is. Dus ...

GEERTS: Wij worden hier wel ineens heel sterk gepromoveerd, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Ja, omdat ze de stemming vragen. Ze mag toch kiezen of ze de stemming vraagt of niet?

GEERTS: Ik heb in eer en geweten een vraag gesteld in de vorm van een voorstel tot beslissing. De collega's, de discussie die zij vragen, die gaat eigenlijk een stuk verder. Dus ik zie niet het tegenstrijdige tussen hier het engagement stemmen en nadien inderdaad op al die kwalitatieve aspecten, die op zich allemaal interessant zijn ... Dus ik hou in elk geval mijn vraag aan, maar wat het schepencollege doet, het spijt mij, maar dat mag u niet meer aan mij vragen natuurlijk hé, want dat is aan de schepen.

VOORZITTER: Nee, nee, ik vroeg alleen of u de stemming nog vraagt.

GEERTS: Ja, ja.

VOORZITTER: Oké, de stemming is gevraagd.

GEERTS: Van jullie, ja.

VOORZITTER: Over dit amendement hé. Oké? Zonder de “e”.

DE MEYER: Wij steunen de vraag van collega Wymeersch. Als we dit stemmen, dan denk ik eigenlijk terug aan 60 jaar geleden bij de Welpen. Tussen de bossen zeiden we dan als kleine Welpen “Akela, wij dob, dob, dob”. “Akela, wij gaan ons best doen”. Meer staat er niet in, collega’s.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor, dat we stemmen over deze tekst zonder de “e”. Ik vraag wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is PVDA, dat is CD&V, dat is sp.a. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Goed. Dan hebben we het bijkomend punt nr. 11, het voorstel van beslissing van raadslid Jef Maes voor het petitierecht. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb dit punt al in januari 2019, dus anderhalf jaar geleden op de gemeenteraad naar vorgebracht. En de reden daarvan was omwille van het feit, dat in het gemeentedecreet, dat er een mogelijkheid was voor burgers om via petitie een punt op de agenda van de gemeenteraad te plaatsen. Dat punt dat staat niet meer in het gemeentedecreet en dat is aan de lokale besturen gegeven als zijnde op te nemen in zijn eigen reglement. Dat is in januari door de schepen, allé, geapprecieerd dat voorstel, maar hij heeft toen duidelijk gemaakt dat hij met een eigen voorstel zou komen. We zijn nu anderhalf jaar verder en we hebben nog geen voorstel gezien. En dat is eigenlijk ook de reden, waarom dat ik dat vandaag terug naar voorbreng. Want onze bekommernis ligt hem net daar. Ik denk dat de participatie van de burgers en meer bepaald het feit dat burgerverenigingen, buurtcomités, noem maar op punten in de gemeenteraad kunnen brengen. Dat heeft in het verleden zijn waarde aangetoond. Ik denk dan maar aan de stationsbuurt, aan de Kloosterlandwijk, heel de zaak rond het asbeststort, noem maar op. Om dan nog niet te spreken over het referendum dat door de reinigingsdienst is naar voorgeschoven. Dat is dan nog een ander gegeven. Maar ik denk dat het belangrijk is, dat we als gemeenteraad, dat we daar de mogelijkheid bieden naar de burgers om dat te doen. En ik heb dan ook teruggerepen naar een voorstel, dat de vereniging – de vzw Meer Democratie – heeft uitgewerkt, wat gesteund was door heel veel verschillende partijen. Dus het is geen voorstel dat wij hebben uitgewerkt. Het is een voorstel, dat door meerdere partijen is naar vorgebracht. En met dit punt vandaag terug op de agenda te plaatsen, wil ik eigenlijk aan de schepen vragen van hoever staan jullie nu? Gaan jullie daar werk van maken? Is er nog altijd de mogelijkheid dat burgerverenigingen punten op de gemeenteraad kunnen brengen? En als dat niet zo is, dan zou ik willen voorstellen om die beslissing, om dat voorstel van ja, Meer Democratie vzw, om dat hier vandaag ook ter stemming te leggen.

Want wij vinden het absoluut belangrijk, dat we als gemeenteraad veel meer nog die participatie met de burger moeten realiseren. Wij zijn op dat vlak niet alleen voor audiostreaming, ook voor videostreaming en noem maar op. Dus maar dit voorstel kadert eigenlijk daarin.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de heer De Meyer eerst nog, 2 minuten.

DE MEYER: Ja, voorzitter, onze partij is allang voor ... (?). En om de inwoners van onze stad sterker te betrekken bij het beleid. Dat betekent niet dat we dit voorstel zomaar gaan goedkeuren. Dat is helemaal iets anders. We zouden wel graag hebben, dat een degelijk voorstel op korte termijn door deze raad goedgekeurd wordt. Daarom zullen we onze goeie wil tonen en we geven de schepen van participatie 6 maanden, dat betekent heel veel tijd, tegen eind maart om met een uitgewerkt voorstel naar de raad te komen, maar liefst met tussentijds overleg met de verschillende fracties van de meerderheid en de oppositie. Indien dit niet gebeurt, dan zullen we namens onze fractie – en Kristof Van Gansen zal zich in de eerste plaats daarvoor trekker zijn – maar namens onze fractie zelf met een voorstel komen. Maar we denken dat een gedragen voorstel meerderheid/oppositie meer kans maakt om tot iets zinvol te komen, dan rap een tekstje, nog een amendement. We weten, we hebben dat al meegemaakt in deze raad. We willen een gedragen voorstel en we geven u daar nog een kans voor, 6 maanden, schepen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de schepen.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, collega's, voor jullie tussenkomsten. Nu, uw voorstel, mijnheer Maes, is inderdaad een herhaling van uw voorstel dat u in januari 2019 naar dit bestuur hebt overgemaakt. Het is eigenlijk een kant-en-klaar modelreglement, overgenomen van de beweging Meer Democratie vzw. Nu, ik heb mij toen in diezelfde raad ook geëngageerd om participatie hoog op de agenda te plaatsen. Nu, ondertussen zaten we uiteraard niet stil. Participatie is een programma geworden. Een programma, dat op heel ons beleid impact zal hebben. Het team participatie werd ondertussen ook uitgebreid. Sinds september mochten we Sofie Stas verwelkomen. Dus van halve FT zijn we naar 2 voltijdse equivalenten doorgroeid. En we hebben ook een aantal grote participatietrajecten opgestart. Ik denk aan het stadsgesprek, ik denk naar het traject naar aanleiding van de heraanleg van het Elisabeth- en het Leopoldplein. En nu ook recent het groots opgezette participatietraject in het kader van ons nieuw sport- en recreatiepark Puyenbeke met inbegrip van uiteraard de kers op de taart, het nieuwe zwembad. Nu inderdaad, de decreetgever die liet ons in januari 2019 de ruimte om naast ons huishoudelijk reglement ook een apart participatiereglement te voorzien. En ook daar ben ik inderdaad een engagement aangegaan. Nu, maar.

Nu met de ontwikkeling van een nieuw participatiereglement willen we de richting, die participatie moet uitgaan in onze stad, willen we ondersteunen. Nu, daarom zijn we van mening dat het van groot belang is om eerst die richting te bepalen. Welk kader, binnen welk kader willen we in de toekomst werken? En dat gaan we doen via een missie- en visietraject. Dat staat trouwens ook opgenomen in het beleidsprogramma. Nu, helaas, door corona liep dit traject een klein beetje vertraging op, maar ondertussen werd het gelanceerd onder de noemer www.samenwerkenmetimpact.be. Die website is trouwens momenteel al online. Zoals gezegd in de commissie, afgelopen commissie, kunnen jullie daar ook deel van uitmaken. Dat is een oproep naar jullie, raadsleden, om per fractie – en ik heb meteen al één kandidaat, die zal deelnemen aan die sessies – maar de bedoeling is dat we met interne, maar ook met externe – dus inclusief jullie raadsleden – een traject zullen lopen om die missie en die visie, hoe we participatie binnen onze stad zien, te gaan uittekenen. Dat traject, dat zal tegen april 2021 moeten landen. Dus, Jos, u gaf mij 6 maanden tijd. Geef mij iets meer tijd, april 2021 – ik doe een tegenvoorstel – om dan af te wachten en te zien. Normaal gezien komt of is één van de uitkomst van heel dat traject een participatiereglement. Inclusief het petitierecht. Want petitierecht is eigenlijk een vraag, die een burger op de gemeenteraad kan brengen. Nu momenteel – en dat is misschien het misverstand – kan dat nog altijd. We hebben gewoon de oude regeling behouden in afwachting van een nieuw participatiereglement. Momenteel is daar de voorwaarde, dat 1 % van uw bevolking ouder dan 16 jaar, daar moet je de handtekening van verzameld hebben en dan kunnen zij een vraag richten aan de gemeenteraad. Die regeling geldt nog steeds. Hoe die regeling er in de toekomst zal uitzien, gaan we samen bepalen. En ook een politiek debat voeren in deze raad. Nu ondertussen is er ook een student aan de slag gegaan, een laatstejaarsstudent bestuurskunde en publiek management en hij heeft eigenlijk een vergelijkende studie uitgevoerd met betrekking tot de verschillende participatiereglementen in de steden. Vergelijkbare steden, centrumsteden, maar ook gewone, kleinere gemeenten. En in die studie formuleert hij ook een aantal zeer concrete aanbevelingen, specifiek voor onze stad. Zeer interessante studie en ik wil u die graag en ook aan alle collega's overmaken. Een studie, die ons mee richting kan geven in het bepalen of het opmaken van ons nieuwe participatiereglement, met inbegrip van dat petitierecht. En omwille daarvan en al het voorgaande zou ik dus willen vragen om uw voorstel één, ofwel in te trekken, ofwel als u het wenst aan te houden, ga ik mijn collega's adviseren om niet in te stemmen op uw voorstel. Waarom? Omdat heel het traject – missie- en visietraject – nog moet gereden worden en dat zal meebepalen hoe dat participatiereglement er zal uitzien. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Oké, dank u, schepen. Allé, ik noteer of ik heb drie dingen genoteerd. Ik ben eigenlijk wel relatief tevreden met uw antwoord. Het eerste element vind ik, als dat vandaag, het bestaande reglement van het vorige Vlaamse decreet, nog steeds geldig is in onze stad, dan is het nog altijd mogelijk dat verenigingen en burgers dingen, elementen op de gemeenteraad plaatsen. En dat is uiteindelijk de bedoeling waarom dat ik dit voorstel doe. En dus als dat mogelijk is, dan is dat in elk geval een positief gegeven. Twee, ik denk dat het inderdaad goed zou zijn om een gedragen voorstel te hebben met oppositie en meerderheid in zijn globaliteit. En ik heb even geteld. April 2021 is binnen 7 maanden. We hebben eigenlijk al 18 maanden gewacht op een voorstel. Nu, ik moet wel zeggen, dat is niet rap hé. Als we bijna, allé, als we meer dan 2 jaar moeten doen over een participatietraject uit te tekenen voor onze stad, dan kan je toch moeilijk zeggen dat het echt een prioriteit is. Maar goed, ik ben bereid om gezien het eerste punt voornamelijk, om dit voorstel dan vandaag niet ter stemming voor te leggen. En ik kijk ook wel uit – en dat is dan het derde punt dat ik genoteerd heb – naar die studie, die die student heeft gedaan, die vergelijkende studie rond de verschillende participatiereglementen en mogelijkheden in verschillende steden. Die kan ons inderdaad inspireren. Maar ik vind het wel belangrijk, dat we niet in april met een pasklaar voorstel geconfronteerd worden, maar dat er een traject is, ook op participatief niveau, met de leden van de gemeenteraad, meerderheid en oppositie. Want ook daarvoor is het belangrijk dat wij kunnen participeren in het resultaat. En dat we niet zomaar ter stemming iets voorgelegd krijgen, waar we ja of neen kunnen op antwoorden.

VOORZITTER: Oké, dank u, mijnheer Maes.

DE MEYER: We twijfelen niet aan de goede wil van de schepen. Die maand geven we u zeker en vast. En u mag Kristof Van Gansen noteren als onze vertegenwoordiger voor dat project mee te maken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Voor het volgende punt, interpellatie 12, is een interpellatie van de heer Van Peteghem. Nu, in het vorige fractieleidersoverleg hebben we afgesproken, dat wanneer een interpellant niet aanwezig is, dat we dan ofwel de interpellatie in een schriftelijke vraag omzetten of naar de volgende gemeenteraad verdagen. Dus dat gaan we ook op die manier doen, zoals dat is afgesproken. Dan heb ik interpellatie 14 van raadslid Van der Coelden over het kruispunt Mercatorstraat/Truweelstraat. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Ik denk dat voor wie de kranten en de media een beetje volgt, dit punt weinig inleiding behoeft.

Een tijdje geleden heeft het stadsbestuur beslist om de verkeerslichten op het kruispunt Mercatorstraat/Truweelstraat buiten werking te stellen en een voorrangregeling in te voeren voor het verkeer in de Truweelstraat. Van de Truweelstraat ook een fietsstraat te maken. Nu, wat de filosofie van die of de achtergrond van die maatregel betreft, daar kan ik volledig mee leven. Dat stemt overeen met het statuut van de Truweelstraat. Als belangrijke invalsweg, zowel voor het autoverkeer als voor het fietsverkeer van en naar de stad, met dan de nadruk op het fietsverkeer. Vandaar dat statuut van fietsstraat. En het is inderdaad logisch, puur verkeertheoretisch bekeken, dat je dan voorrang hebt op het verkeer in de Mercatorstraat. Maar! We zijn inderdaad de laatste weken geconfronteerd met ja, bijna een aaneenschakeling van ongevallen, waarbij de schade – ten minste voor zover dat we dat in de krant kunnen vernemen – nog redelijk meevalt. Er zijn gelukkig nog geen doden gevallen op het kruispunt. Maar in ieder geval, allé, het aantal ongevallen op dat kruispunt toont aan dat er tussen de theorie van de mobiliteit en de praktijk toch soms nog een serieuze kloof gaapt. Waarbij dat – allé, volgens mij – het fundamenteel probleem is, dat de openbare weg zoals hij uitgerust is op en in de onmiddellijke omgeving van dat kruispunt, ja, in feite onvoldoende afdwingt het weggedrag, dat men daar van de weggebruikers zou mogen verwachten. De openbare weg is daar onvoldoende leesbaar. De Mercatorstraat nodigt nog altijd uit voor het autoverkeer om aan vrij hoge snelheid te rijden. Ik heb ook foto's gezien van iemand, die die daar getrokken heeft, die aangeven dat ja, als je in de Mercatorstraat van het Stationsplein komt, dat je het bord, dat de voorrang aangeeft, soms met moeite of zelfs niet kan zien. Dus, allé, daar is iets mis op dat kruispunt. Ik heb begrepen dat de schepen zich sterk gemaakt heeft, dat hij dat kan, dat hij dat wil aanpakken door ja, de uitrusting van de weg daar te veranderen. Ik luister dan ook met veel belangstelling naar de concrete voorstellen, die hij daarvoor achter de hand heeft. Maar in ieder geval, allé, ik zou ook wel zeggen nood breekt wet. Als dat ingrepen zijn, die nog een lange tijd of een relatief lange tijd behoeven, dan denk ik, dat de meest verstandige oplossing op korte termijn is om dan toch maar de verkeerslichten opnieuw in werking te stellen, in afwachting dat men de weg inderdaad op een dusdanige manier kan inrichten, dat de voorrangregeling daar ja, afgedwongen wordt of gevolgd wordt door de weggebruikers. Maar bon, ik luister met veel belangstelling naar wat de schepen hierop te vertellen heeft.

VOORZITTER: Mijnheer Maes vraagt ook het woord hierover. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, ik val u daar al mee lastig vanaf juni. U zult zeggen ja, hij is daar weer misschien, maar dan ben ik blij dat collega Van der Coelden het punt op de agenda zet. Dan word ik niet meer van stalking beschuldigd.

Want vorige week heb ik op de commissie dat punt nog eens ter sprake gebracht van ja, wanneer gaat de stad daar iets doen. Want uitgerekend diezelfde avond werd ik een half uur voor de commissie gebeld, dat er weer een ongeval is geweest. We hebben daar gisteren een actie gedaan met mensen uit de buurt en mensen van de PVDA om eigenlijk de fietsers en de auto's de voorrang de facto te verlenen door Beatles-gewijs zich over het zebrapad te stappen. Denk maar aan Abbey Road. Dus maar wij hebben daar dingen gezien echt, op dat uur tijd hebben we een tiental auto's, fietsers zien voorbijsteken in de fietsstraat, 3 auto's die daar tegen mekaar stonden te claxonneren omdat niet duidelijk was wie nu eigenlijk voorrang had. Er was zelfs een auto, die tegen in de verbodsrichting in de Truweelstraat is ingereden. Allé, je houdt het niet voor mogelijk. Dus die site ... Fietsers, die stappen af omdat ze schrik hebben dat ze hun voorrang niet durven nemen. Allé, ik denk dat daar, iemand die bij de actie ook bij ons was, die zei van ik heb op een week tijd hier 3 ongevallen zien gebeuren. U heeft gezegd op de commissie, dat u zich wil engageren om op korte termijn een evaluatie te maken. Wel, we zijn benieuwd om ze te horen. Maar als die evaluatie – zoals collega Van der Coelden zegt – ook nog een tijdlang duurt om die straatprofiel, want ik denk dat het profiel van de straat moet aangepast worden aan de nieuwe realiteit, dat gaat misschien een tijd duren. En dan zou ik toch willen vragen om die lichten terug te activeren, om te beletten dat er nog meer ongevallen gebeuren, want het is week in, week uit altijd van hetzelfde.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Altijd prettig te horen hoe iemand mijn naam correct uitspreekt. Goed. Ah, Jos is hier juist niet, jammer. Sinds, ja, zoals ik eerder had aangegeven al een aantal keren - ik was een beetje verbaast, niet door de vraag zelf, maar wel door de indiener, ik had eigenlijk verwacht dat Jef het toch ging indienen, het was nu Kris, maar ik had er mij wel aan verwacht – wachten we de evaluatie van de mobiliteitsdienst en politie af om eventuele bijstellingen te doen. Het college besprak deze week maandag een eerste evaluatie. Ik had ook gezegd dat dat op korte termijn ging gebeuren in de commissie. Dus maandag, afgelopen maandag tijdens het college hebben we een eerste evaluatie en mogelijke acties besproken. Toch even teruggaan naar de reden waarom we die maatregel hebben genomen. In het begin van de opkomst van de coronapandemie werden er een aantal maatregelen getroffen op het openbaar domein met als doelstelling de besmettingen zoveel mogelijk in te dijken. En één van die strategieën is om wachtrijen voor zachte modi aan kruispunten te verminderen. Uitvoerig besproken in een document, ons bezorgd door de hogere overheden en allerlei organisaties, die bezig waren met fiets- en zachte modi. En zo kwam dus ook dat kruispunt Truweelstraat/Mercatorstraat in zicht. Ik kom direct naar de evaluatie van de proefopstelling.

Uit de evaluatie blijkt het volgende. Evaluatie uitgevoerd door onze mobiliteitsdienst met de politie. Het objectief – en luister goed naar, elk woord heeft zijn belang hé – het objectief veiligheidsrisico in het algemeen is beperkt. Het aantal geregistreerde verkeersongevallen is laag, al weten we dat er een dark number is van niet-aangegeven verkeersongevallen. En daarvoor volg ik inderdaad zelf - ik doe dat zelf niet, maar andere mensen doen dat – de sociale media en dan weten we dat dat hoger is dan wat geregistreerd is. Objectief gemeten – dat is wel gemeten – is de snelheid bij het naderen van het kruispunt, komende vanuit de Mercatorstraat, maar ook vanuit de Truweelstraat is lager dan voordien, uit alle richtingen. En daar zit ook wel wat logica in. Als je een groen licht ziet, is dat eigenlijk zeggen “gas geven”. En liefst nog, als ge voelt dat het rood gaat worden, nog iets erbij te doen. De aanpassing zelf draagt bij tot een vlottere fietsverbinding tussen de F4 en het centrum. Daarom is het wenselijk dat die situatie bestendig wordt. Dus dat die maatregel blijft bestaan. Maar – en dat zegt de evaluatie ook en dat hebt u zelf ook allebei aangegeven – dat neemt niet weg dat er geen verbeteringen aangebracht moeten worden, die de waarschijnlijkheid van ongevallen vermindert. Zo bleek uit bevestigingen met gebruikers, dat de zichtbaarheid op de hoek Mercatorstraat/Truweelstraat, komende van het Stationsplein of komende van het centrum voor verbetering vatbaar is. Bovendien is de Mercatorstraat veel breder dan de Truweelstraat, wat een beetje tegen de logica van die voorrangssituatie indruist. Ja, we kunnen moeilijk de Mercatorstraat heraanleggen helemaal, maar dat er iets moet gebeuren, dat is wel duidelijk. Om deze zaken te verbeteren, heeft het college op maandag dus een stappenplan goedgekeurd, waarbij de eerste stap is een aantal verbeteringen op het kruispunt zelf uit te werken. Dan gaat het over het aanbrengen van extra markeringen, accentverlichting in de zebrapaden aan te brengen in het wegdek – zoals we nu ook zien aan schoolomgevingen om aan te duiden dat je een zebrapad nadert – zebrapadverlichting te plaatsen waardoor dat het kruispunt zelf feller uitgelicht wordt, het weg nemen van de dichtstbijzijnde parkeerplaats in de Mercatorstraat, kant Stationsplein om zo de zichtbaarheid veel beter te maken, ondersteunend politietoezicht op dat kruispunt op drukke momenten te voorzien en de haalbaarheid van de verhoging van het kruispunt – waar de technische dienst eigenlijk al gezegd heeft dat dat zeer moeilijk zal zijn, maar we hebben toch gevraagd om dat te bekijken – én voetpadoren uit te werken. Bedankt voor de tip, Marc. Voetpadoren uit te werken. Dat zijn eigenlijk voetpaduitstulpingen maken, die dieper in de Mercatorstraat gaan duwen, waardoor het, ja, de Mercatorstraat zelf smaller wordt bij het naderen van het kruispunt.

De tweede stap – en dat is op veel langere termijn – die tweede stap gaat om dat kruispunt te bekijken in gans de wijkcirculatie van de stationswijk en te kijken of er eventueel circulatiemaatregelen kunnen genomen worden, die een deel van het verkeer wegleidt van het kruispunt of toeleidt tot het kruispunt, afhankelijk van wat er beslist wordt voor gans die wijk. Over het terug aanzetten van de lichten in functie of in afwachting dat die maatregelen kunnen uitgevoerd worden – en u hoort zelf, het zijn veel maatregelen die snel kunnen ingevoerd worden – daar hebben we ons niet over uitgesproken. Dat is misschien iets dat we maandag terug moeten opnemen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Bedankt, schepen Hanssens, voor uw antwoord. Blij dat u in ieder geval het probleem erkent. Blij ook, dat u een aantal maatregelen in het vooruitzicht stelt, die of allé, voor een deel ook wel overeenstemmen met wat ik zelf daarnet gesuggereerd had. Ja, laat ons hopen dat er snel iets verandert zou ik zeggen hé, in het belang van iedereen, maar vooral van de zachte weggebruikers die daar het kruispunt passeren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef ... Ja, mijnheer Maes?

MAES: Mag ik ook nog even? Nee, ik denk dat inderdaad een aantal punten inderdaad nuttig zijn.

VOORZITTER: Nee, ja, eigenlijk niet.

MAES: Mag dat niet?

VOORZITTER: Eigenlijk niet, maar als ge het heel kort doet. Ja, ik heb het nogal eens toegelaten. Allé, als ge het snel kunt doen.

MAES: Dank u, collega. Nee, ik denk dat het inderdaad toch wel belangrijk is. En ik kijk er toch naar uit dat, want hoe snel het ook kan verlopen, laat ons toch nog - want er zit altijd een tijdsspanne op – toch nog overwegen om die lichten in werking te zetten. En ik wil u ook uitnodigen om eens op een dag tussen 16u. en 17u. samen op dat kruispunt te gaan kijken en dan zult u ook kunnen merken wat er op een uur tijd allemaal gebeurt. Want dat was toch wel zeer leerrijk, dat uur dat we op dat kruispunt hebben gestaan.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. We gaan naar de volgende interpellatie en dat is weer van raadslid Kris Van der Coelden over het armoedebeleid. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. 17 oktober komt er alweer aan, de dag van het wereldwijde verzet tegen armoede, wat traditioneel een moment is waarbij steden, gemeenten, maar ook soms politieke partijen hun visie over het armoedebeleid opnieuw onder de loep nemen. Ik denk dat dat dit jaar meer dan ooit een noodzaak is.

Corona, ja, tot vervelens toe valt dat woord hier maar. Corona heeft er ook toe geleid, dat mensen die tot het begin van dit jaar in een vrij goede situatie zaten, dat die soms in een precare situatie terechtgekomen zijn. Heeft ertoe geleid, dat mensen die in een precare situatie zaten, ja, het hoofd niet meer boven water kunnen houden voor de moment. Dus heeft de zaken alleen maar op scherp gezet als het gaat over armoede en gelijkheid van kansen. We hebben zelf als partij ook ons huiswerk gemaakt onder de noemer “een vaccin tegen armoede” hebben we 10 voorstellen op papier gezet. En dat zijn geen nieuwe voorstellen. Dat zijn voorstellen, die de afgelopen 2 jaar gedaan zijn vanuit onze fractie binnen het bijzonder comité sociale dienst, binnen de gemeenteraad, binnen de OCMW-raad. Maar ja, waar we jammer genoeg moeten vaststellen, dat ze nog altijd actueel zijn. Ik ga hier geen lange uiteenzetting houden, maar ik wil ze toch in één zin alle 10 nog eens overlopen. Eén, 1.500 extra sociale woningen tegen 2035, waarvan 500 in deze legislatuur. Twee, Housing First, zorgen dat mensen die in een acute woningnood zitten, ja, toch huisvesting, toch een dak boven het hoofd krijgen. Drie, het beter bekendmaken van het systeem van aanvullende steun van het OCMW. Vier, een coronaloket voor mensen die omwille van corona in een moeilijke, financiële situatie terecht zijn gekomen. Vijf, meer maatschappelijke assistenten inzetten, minder deurwaarders voor mensen die betalingsproblemen hebben met de stad of het OCMW. Zes, een lokale gokstop om gokverslaving en gokafhankelijkheid maximaal tegen te gaan binnen de bevoegdheden van de stad. Zeven, de maximumfactuur, niet alleen in het basisonderwijs, maar op stedelijk initiatief ook in het secundair onderwijs. Acht, een initiatief om goedkope maaltijden te voorzien op de school, vooral in de lagere scholen en de kleuterscholen. Negen, maatregelen om de digitale kloof te dichten. En tien, het blijven streven naar een betaalbare gezondheidszorg met dan in het bijzonder wat er dit jaar bijgekomen is, de duw in de rug, de aanmoediging voor de mensen in de zorg. Dat zijn ze alle 10. Die zijn hier, zoals ik zei, allemaal al eens de revue gepasseerd hier of in het bijzonder comité sociale dienst. En allé, ge moogt het mij niet kwalijk nemen, mensen van het bestuur, maar bij ons overheerst het gevoel dat de grote meerderheid van die voorstellen in feite nooit echt ernstig genomen zijn. De discussie ging vaak niet veel verder dan ja, hetgeen dat ge signaleert, dat probleem is terecht. De voorstellen die ge doet, ja, daar zit wel eten en drinken in. Maar er waren toch altijd argumenten ja, om te zeggen we stemmen ze niet, we zijn een andere mening toegedaan, we willen iets anders uitproberen, we willen dit doen, we willen dat doen. Enfin, die zaak, de discussie werd nooit echt uitgediept. Er is ook nooit een uitnodiging geweest om daarover in een andere setting dan deze in gesprek te gaan met de schepen, met de mensen van het stadsbestuur.

Er is ook nooit een tegenvoorstel gedaan, zoals we dat hier vanavond wel gezien hebben in de discussie over de bebossing in Sint-Niklaas. Dat was soms ontgoochelend. Misschien nog minder voor mensen zoals Christel of mezelf, die allang genoeg in de politiek zitten om een dik vel te hebben. Maar voor iemand gelijk Willem De Klerck, die onze fractie vertegenwoordigt in het bijzonder comité sociale dienst, die een zeer geëngageerd en geïnspireerd man is, die graag de discussie aangaat, werkt dat bijzonder frustrerend en teleurstellend. Maar bon, ik wil niet te lang zeuren. Het vervelende is wel, ja, dat ge daar nog mee zou kunnen leven, mocht ge dan vaststellen dat er vanuit dit bestuur wel degelijk een sterk en een ambitieus welzijnsbeleid gevoerd wordt. Maar ook daar blijven we toch voor een heel groot deel op onze honger zitten. En het documentje, dat we vandaag hier, waar we vanavond kennis van genomen hebben, de evaluatie, de eerste evaluatie van de uitvoering van het meerjarenprogramma 2020-2025 is daar in feite in alle zachte bewoordingen, want ja, zo'n document is natuurlijk nooit hard voor de mensen die in feite voor een deel zichzelf moeten evalueren, maar legt toch wel een aantal keren de vinger op de wonde. Dat men bv. nog altijd geen taskforce sociaal wonen heeft na bijna 2 jaar besturen en dat men daarin moet schrijven "we zullen er in september ..." – dus in deze maand – "... mee beginnen", ja, is toch wel beschamend. Dat men wat noodwoningen betreft nog altijd moet zeggen, dat men nadenkt over noodwoningen op de terreinen aan De Gerda, terwijl daar 3 à 4 jaar geleden al een project voor berekend is, is toch wel teleurstellend. Dat bij herhaling corona wordt aangehaald als reden om rond Housing First, om rond het leren budgetteren voor jongeren, om rond bijkomende werkplekken voor wijkwerken en ook in het algemeen rond het nieuwe armoedeplan, om daar steeds corona in te roepen als reden, ja, waarom het allemaal vertraging heeft opgelopen, bon, voor maart en april willen we er nog inkomen dat corona een reden was. Toen zochten we allemaal onze weg. Toen waren we allemaal een beetje de kluts kwijt en wisten we niet hoe we ons moesten organiseren. Maar vanaf mei en zeker later werden we ons zowel heel goed bewust van de problemen, die corona veroorzaakt, als dat we toch ook mettertijd terug konden vergaderen, terug konden overleggen, terug aan beleid konden doen. Wat we vanavond voorleggen, is geen voorstel van beslissing. Dat is een bewuste keuze. We gaan u wel de teksten van ons vaccin tegen armoede bezorgen. We weten dat het armoedeplan er zit aan te komen. We zijn, zoals dat de laatste 2 jaar altijd al geweest is, we zijn beschikbaar om daarover te praten, om daarover te discussiëren, om dat af te zwakken, om dat aan te passen, maar in ieder geval om ook de filosofie die daarachter zit ten volle te verdedigen en uit te praten met jullie. En wij hopen dat wij voor die oproep ook gehoor krijgen.

Voor ons zal het armoedeplan – als het er zit aan te komen – in ieder geval een toetssteen zijn om te weten hoe ernstig dit bestuur het meent met het welzijns- en armoedebeleid in Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, we zijn blij dat sowieso armoedebeleid een bezorgdheid is van iedereen hier in de zaal. Maar jullie vraag om eindelijk iets te doen, dat snapte ik eigenlijk niet. Dagdagelijks zijn heel wat mensen in het welzijnshuis en daarbuiten bezig met dat armoedebeleid. Ik begreep dat ook nog minder, omdat jullie nog meer dan andere weten dat we ons, allé, wat we eigenlijk als stad al jaren doen en al jaren aan de knoppen zaten, meegewerkt hebben om dat op poten te zetten. Jullie weten dat de stad een goed armoedebeleid heeft. Dat is nooit voldoende, dat is nooit af. Maar ge weet dat we bv. een voortrekker zijn door het systeem van aanvullende steun zo uit te rollen, eigenlijk in zijn volheid uit te rollen. We hebben dat vorige legislatuur samen met de toenmalige meerderheid ingevoerd en we hebben er nu terug geld voor voorzien voor dat volledig systeem, plus elk jaar 5 % bij. U weet ook dat het niet is, omdat er geen nieuwe versie van het armoedeplan is gestemd, dat we ondertussen geen acties doen. En ik heb op de commissie vorige week gezegd, dat op de volgende commissie in oktober een draftversie komt, waar iedereen zijn mening nog eens over kan geven. Vandaar dat u waarschijnlijk ook nu met deze vraag komt. Doen alsof dat er geen antwoord geweest is op jullie voorstellen of ze niet meegenomen zijn, is niet juist. Sommige voorstellen waren ook al door diensten gedaan of door anderen. Jullie hadden nog, jullie zeiden dat je een lijstje ging bezorgen, maar ik heb ook de voorstellen in de krant gelezen. Dus ik pluk zo'n dingen vanuit mijn lijst en vanuit de lijst die je nu gezegd hebt van dingen, waar we volgens mij al aan tegemoetgekomen zijn. We hebben trouwens op het bijzonder comité hele zinvolle discussies. Ik denk dat Vanessa dat kan beamen. En Willem heeft ons ook al regelmatig bedankt om dingen die er wel gebeurd zijn. Dus allé, de roep dat het allemaal slecht is, dat begrijp ik niet. De interventie rond schulden, dus op jullie vraag hebben we dat vanaf de eerste brief opgenomen. Vraag naar het fietsproject van Ilse, de organisatie Op Wielekes is aangesteld. Ik heb dat ook op de commissie gezegd. Die zitten nu samen om te kijken of we een fietsbib op poten kunnen stellen. De gokschulden, daar hebben we het over gehad op de commissie, euh, op het bijzonder comité. Er is ook gezegd, als stad heb je zelfs met de wetwijziging die er geweest is in 2019 denk ik, niet veel dingen om iets te doen. Ge hebt eigenlijk niet veel in handen. De burgemeester moet soms advies geven op type 4-instellingen, maar dat advies is niet bindend en als hij negatief advies geeft, moet hij dat dan ook nog eens heel sterk verwoorden. Huis-aan-huis of beter verspreiding aanbod, wij zijn geen voorstander van huis-aan-huis.

Wel in sommige buurten, maar wij willen liever werken met intermediair, maar daar hebben we ook een discussie over gehad. We hebben Camping Gastvrij gedaan en in oktober wordt er nu door Danny een kaartje voorbereid om nog eens in elke bus te zitten. Maar we hebben dat duidelijker voorzien op de website, duidelijk in de coronabrochure zoals gevraagd. We hebben dat toen ook laten zien. Iedereen digitaal, we hebben computers gegeven aan scholen. 50.000 euro, de helft van het budget van ons, de helft van Lodewijk De Raat. En in het armoedepan wordt er een hoofdstukje aan digitaal, iedereen digitaal gewijd. In verband met de maximumfactuur van het secundair onderwijs weet u gewoon, dat wij dat als stad niet kunnen afdwingen hé. We hebben dat al op verschillende overleggen gezegd. Men wil niet en ik vermoed dat dat iets zal zijn, dat onze gezamenlijke partijen op Vlaams niveau moeten afdwingen, want er is geen enkele school die er in Sint-Niklaas alleen aan zal beginnen. Ge had dan de vraag van Willem, is ook eens geweest rond personeelsuitbreiding. Om 1 van die 8 MA's in te zetten meer rond schuldhulpverlening. Momenteel zijn daar geen wachtlijsten. Housing First staat opgenomen in ons plan. Ik denk dat daar, als ik niet mis ben, 40.000 euro instaat. En men is nu van de diensten op Waas niveau aan het overleggen. Door corona zullen we extra middelen moeten inschrijven. Dat zal u ook zien in de begroting in december. In een coronaloket geloven we niet en ik persoonlijk ook niet. Ge moet één loket hebben waar ge met alle vragen terecht kunt en dan vrij snel doorverwezen wordt naar iemand die er meer over weet. Maar zo'n apart loket met hier is het voor corona, we merken gewoon dat mensen ja, in problemen komen. Soms die al in problemen waren. Sommigen die we al kenden, hebben nu extra vragen. Dus zo één loket voor corona, we geloven er niet in. De taskforce heeft lang op zich laten wachten, dat is waar, maar is nu begonnen. En we hebben nu al 4 extra noodwoningen, maar de bouw van die 6 extra noodwoningen ja, ge weet met heel de structuur van Interwaas, we moesten ook eerst zorgen dat Interwaas ermee akkoord was om de woningen niet meer te bouwen, dus dat zit in een versnelling binnenkort, maar dat is inderdaad bouwen. Zo 6 woningen ergens bouwen, dat duurt lang, dat is waar. Dus allé, zeggen dat wij met jullie voorbeelden of de dingen, die ge zegt, niets doen. Elke keer als het gemeenteraad geweest is, wordt dat besproken, maandag. Dus zo zeggen dat we alles negeren en dat we daar heel weinig van gedaan hebben, ik vind dat niet correct. En ik vind het ook niet correct, dat u zegt dat we geen goed armoedebeleid voeren. Maar het zal nooit goed genoeg zijn, dat is zo. Zolang dat er armoede bestaat, zal het nooit goed genoeg geweest zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik kan mij niet herinneren, dat ik gezegd heb dat er geen goed armoedebeleid gevoerd wordt.

HEYRMAN: U insinueerde het hé, Kris. Allé ja, ik bedoel ...

VAN DER COELDEN: Nee, ik heb gezegd dat ...

HEYRMAN: Gezocht, armoedebeleid. Stond als titel van uw tussenkomst.

VAN DER COELDEN: Awel ja en dan?

HEYRMAN: Ah ja, dat betekent niet gezocht goed armoedebeleid, dat was dan ...

VAN DER COELDEN: Ik heb niet gezegd dat hier geen armoedebeleid gevoerd wordt. Ik heb wel gezegd en ik beroep mij op het document dat vanuit de meerderheid zelf naar vorgebracht wordt, de evaluatie van de uitvoering van het meerjarenprogramma 2020-2025, waarin dat ge zo'n aantal voorbeelden kunt zien, waar ge zegt bon, we hebben nog te weinig gedaan. Dat is een vaststelling. Allé, ik zeg ook niet, ik zeg ook niet dat er – hoe moet ik dat zeggen – er is een verschil tussen zeggen we luisteren wel en we doen soms iets met een suggestie die jullie doen. Ge geeft er een aantal voorbeelden van, bon. Er is een verschil tussen dat zeggen ja en effectief mekaar au sérieux nemen en in gesprek gaan met mekaar. En dat vind ik dat er veel te weinig is. Allé, de politieke cultuur om over de grenzen van meerderheid en oppositie heen te kunnen praten over bekommernissen, die ge deelt en ieder vanuit zijn eigen rol ja, een inbreng te hebben en daar uiteindelijk iets mee te doen, dat is er te weinig. En we hebben daar ... Er zijn tegenvoorbeelden. Allé, schepen Hanssens, die ons de 10e november samenroept met een aantal mensen van de verschillende fracties hier in de gemeenteraad om te zeggen wat kunnen we als stad nu nog doen rond dat openbaar vervoer en rond heel die kwestie van die bussen. Dat getuigt daarvan. De manier waarop hier vanavond die discussie aangepakt is over die bomen, dat is een andere manier van samenwerken als degene die we de laatste 2 jaar gewend zijn, ja, in het algemeen, maar in het welzijnsbeleid in het bijzonder. En ik wil vooral een pleidooi houden om op dat gebied op een andere manier tewerk te gaan.

VOORZITTER: Schepen?

HEYRMAN: Ja, ik vind dat bijzonder jammer, omdat ik denk dat ik op de commissie, dat we de openheid geven om over heel veel te discussiëren en ook om extra agendapunten in te brengen. Op het bijzonder comité hetzelfde. Ik zal het met de vertegenwoordiger opnemen als hij vindt dat hij te weinig gehoord wordt of tijd krijgt, maar we brengen eigenlijk dingen vaak op het bijzonder comité, die erop zich niet op hoeven. Wij doen speciaal volgende maand een extra gezamenlijke commissie, bovenop de commissie welzijn. Dus allé, zeggen dat er geen plek is of forum om dingen aan te brengen en dat ik de persoon zou zijn, die discussie tegenhoudt, ja, ik heb er een andere visie over.

VAN DER COELDEN: Wie zegt dat nu weer?

HEYRMAN: Ja, Kris, alstublieft. Daarin komen we niet overeen.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, de actualiteit noopt ons om ons hierover te buigen, denk ik, want iedereen weet dat er vorige week een verschrikkelijk ongeval is gebeurd in Zwevegem, waarbij een 12-jarig meisje is gestorven onder de wielen van een camion op 50 m van haar school. Dus en dat uitgerekend op de symbolische strapdag. Nu, ik wil wel duidelijk zeggen, dus wij zijn wel, wij erkennen dat het stadsbestuur heel veel initiatieven neemt om de veiligheid aan de scholen te verbeteren, absoluut. Maar wij denken dat er nog altijd wel een sluitstuk ontbreekt. Dat is namelijk het verbod voor vrachtwagens in de binnenstad bij de begin- en einduren van de scholen. Er gebeurt inderdaad ook inspanning om doorgaand vrachtverkeer te weren. Dus maar een maatregel zoals ook de stad Aalst heeft genomen naar aanleiding van het ongeval daar in december, dat denk ik dat hier ook in Sint-Niklaas op zijn plaats zou zijn. Ik heb dat in december ook ter sprake gebracht en schepen, u heeft toen geantwoord dat u wel dat handhavingsluik daarvan wou zien en dat u wou kijken of het inderdaad mogelijk is om dat te doen. U ging dat zeker onderzoeken. Dus mijn vraag is, schepen, heeft u dat al onderzocht, staat u daar al verder in? Want ik denk dat de cijfers met de ongevallen, waarbij fietsers betrokken zijn in onze stad, evolueren niet direct in de gunstige zin. Als we zien dus dat er in 2018 151 ongevallen zijn geweest, waarbij fietsers letsels hebben opgelopen, dan is dat in 2019 gestegen naar 207. Dus dat is een forse stijging met meer dan 40 %. Dus dat is wel een belangrijk gegeven. En we kunnen natuurlijk wel allemaal vaststellen, gelukkig, dat er meer gefietst wordt, maar ik denk dat we ons niet dan bij die logica mogen neerleggen, dat als er meer gefietst wordt, dat er ook meer ongevallen mogen zijn. En in dat opzicht willen wij voorstellen om dus dat vrachtverkeer te weren bij het begin en het einde van de scholen en daaraan ook te koppelen een versneld onderzoek naar een stadsdistributienet, iets wat al is opgenomen ook in het programma van deze bestuursperiode. Maar waar wij denken dat als we die maatregel willen nemen, dat dat ook belangrijk is om dat luik te gaan onderzoeken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Laat me duidelijk zijn, maar ik dacht dat dat ook al duidelijk is, het college en ik denk gans de raad vindt elk ongeval een ongeval te veel. En we mogen verkeersslachtoffers, zoals u in uw schriftelijke interpellatie hebt gezegd, niet als collateral damage beschouwen van één of andere beleidsmaatregel. Het is onze plicht om daar constant op te werken. Maar ik denk ook dat het nuttig is om toch een aantal zaken, die we naar vrachtverkeer al hebben genomen, maatregelen, toch eventjes al op te sommen. Het doorgaand vrachtverkeer in onze binnenstad is al een heel lange tijd verboden. En is in 2016 met het tonnageplan ook sluitend gemaakt.

Parkeren van vrachtwagens binnen bebouwde kommen in onze stad is verboden. Werfverkeer is tijdens het begin en het einde van de school via de signalatievergunning verboden. In het voorjaar werd trouwens die regel – in het voorjaar 2019 – werd die regel bovendien geformaliseerd in een charter, onderschreven door de Confederatie Bouw Oost-Vlaanderen en onszelf. Ten vierde is het in onze scholenstad verboden om tijdens de school, start- en einduren, werken op het openbaar domein uit te voeren. En ten slotte en ten vijfde, is er een grote focus vandaag – en dat wil ik toch ook wel zeggen – op wat men schoolomgevingen noemt, maar onderzoek wijst echter uit dat verkeersveilig woon-/schoolverkeer niet alleen een zaak is van veilige schoolomgevingen, maar ook van het hele traject van thuis tot op de school en omgekeerd. Daarom is ook de focus van onze schoolvervoerplannen, die we hebben met alle 33 basisscholen in onze stad, gefocust niet enkel op die directe schoolomgeving, maar de hele ruimere omgeving van onze stad. En die trajecten veiliger maken, zou onze focus moeten zijn vandaag. Met een hele reeks infrastructuurprojecten en circulatiemaatregelen zijn we er nog niet, maar we zijn wel goed op weg. Ten slotte over Aalst. Op 15 september keurde de gemeenteraad van Aalst een aanvullend reglement goed, dat nu nog altijd ter kennisgeving moet gegeven worden aan de hogere overheid. Dat is het departement MOW. De politie zou starten met de handhaving begin januari 2021. Ik heb ook moeten horen via-via, dat een aantal bedrijven overweegt - volgens onze informatie - juridische stappen bij de raad van state tegen dat reglement te nemen. Enige voorzichtigheid met dat reglement is toch geboden, maar zoals beloofd, ik heb het vandaag gekregen het reglement, ik heb het hier in mijn hand van Aalst, maar zoals beloofd zal de stad en zal onze mobiliteitsdienst het reglement ten gronde bestuderen en kijken of dit mogelijk een bijkomende maatregel is die veel winst oplevert voor de verkeersveiligheid of niet. Maar allé, we hebben het reglement vandaag van de collega's van Aalst toegestuurd gekregen. Dus ik kom daar nog op terug. Niet morgen, niet morgen, nee.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, schepen, voor het antwoord. Wat u zegt over het vrachtverkeer en het veiliger maken van de schoolomgevingen had ik al aangegeven dat dat inderdaad goeie inspanningen zijn, die gebeuren. Maar wij denken toch, dat het ja, toch een maatregel is die we inderdaad van nabij moeten onderzoeken en bekijken daar waar ze inderdaad al is ingevoerd. Want ik weet niet of het alleen in Aalst is, dat het al is ingevoerd. Maar het lijkt mij de moeite waard om ook te kijken in andere steden waar dit al is ingevoerd en om dat reglement inderdaad op zijn merites te bekijken. En ik zal dat ook samen met u verder opvolgen. En wij horen graag wat de bevindingen zijn van de diensten in verband met het reglement van Aalst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Goed, dan vraag ik aan iedereen die niet tot de raad behoort om even de zaal te verlaten, want we zijn toegekomen aan de geheime zitting.

---ooOoo---